ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 13
ΔΡΑΧΜΑΙ 2

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
8
ΑΠΡΙΛΙΟΥ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ : Διήγημα κατὰ διασκευὴν κ. Μ. ΚΟΚΚΑΛΗ

Η ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ, ἄρθρον τοῦ κ. Ε. ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ἀπὸ τὰ Ἐγκαίνια τῶν Γραφείων Ὑποδιοικήσεως Θηλέων. Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΠ. ΜΕΛΑ

Η ΗΡΩΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, τὸ Ἀθάνατον Ἀριστούργημα τοῦ ΣΤ. ΞΕΝΟΥ

ΠΩΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ ΟΙ ΥΔΡΑΙΟΙ ΚΑΠΕΤΑΝΑΙΟΙ νὰ καταστρέψουν τὸν Τουρκικὸ στόλο στὸ λιμάνι τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἱστορικὴ σελὶς τοῦ κ. Δ. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΚΥΡΙΑ ΚΡΙΝΤΕΡ, ἢ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣ

Ἡ κατάσκοπος : Διήγημα ὑπὸ ΖΑΝ ΦΕΓΚΑ

ΓΡΑΜΜΑ ἀπὸ ἕνα ξενητευμένο ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ ἡ 25η Μαρτίου εἰς τὰς Ἐπαρχίας.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Τὸ ἑβδομαδιαῖον ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Εἰδήσεις τῆς ὀργανώσεως, φωτογραφικὸ ρεπορτάζ κλπ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1-Τζόγια
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 36000

7
18

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς παρήλασε κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου μὲ ἀναπτερωμένον τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ μὲ πίστιν πρὸς τὴν μεγάλην του ἀποστολὴν καὶ τὰ Ἐθνικὰ ἰδανικά.

Τὰ νεανικὰ στήθη τῶν νεαρῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν ἠσθάνθησαν ζωηρὰν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν κατὰ τὴν παρέλασιν τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐλπὶς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἠσθάνθησαν, ὅτι πρέπει νὰ βαδίσουν εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν εἰς τὴν ζωὴν τῆς νέας Ἑλλάδος ὁ ἐθνικός μας στρατός, διὰ νὰ ἴδουν τὰ ὄνειρά των πραγματοποιούμενα.

Εἶδαν ὁλόκληρον τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος εἰς τὸν παρελαύνοντα στρατὸν καὶ ἐξητωκραύγασαν παραληροῦντες ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμὸν τὰ φανταράκια μας, τὴν αἰωνία ἐλπίδα καὶ τὴ δύναμη τοῦ Ἔθνους.

⁂

ΟΙ ΑΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ Η Ε. Ο. Ν.

Ἀκρῖται ἐλέγοντο κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους οἱ φύλακες τῶν συνόρων, οἱ ὁποῖοι ἐφύλασσον τὸ κράτος ἀπὸ τὰς αἰφνιδιαστικὰς εἰσβολὰς τῶν ἐχθρῶν.

Τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἀκριτῶν ὕμνησε ἡ Λαϊκὴ Μοῦσα καὶ τὸ Δημοτικὸ τραγοῦδι, περίφημα δὲ εἶνε τὰ περὶ Ἀκριτῶν τραγούδια τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα.

Ἀκρῖται ὀνομάζονται καὶ σήμερον οἱ φρουροὶ τῆς παραμεθορίου γραμμῆς, οἱ ὁποῖοι φυλάσσουν ἀγρύπνως τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Τώρα ὅμως ποὺ πλησιάζει τὸ «Πάσχα» οἱ Ἀκρῖται θὰ ἑορτάσουν τὴν μεγάλην Χριστιανικὴν ἑορτὴν — μακρὰν ἀπὸ τὰς ἑστίας των — εἰς τὰ ἀπομεμακρυσμένα φυλάκια τῆς μεθορίου. Ἡ κεντρικὴ διοίκησις τῆς Ε.Ο.Ν., θεωροῦσα ἐπιβεβλημένον καθῆκον της νὰ στείλῃ τὸν χαιρετισμὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα πρὸς τοὺς γενναίους στρατιώτας τῶν συνόρων, συγκεντρώνει δῶρα, σιγαρέττα, εἴδη ρουχισμοῦ, γλυκίσματα κλπ., τὰ ὁποῖα θὰ ἀποστείλῃ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν μαζὶ μὲ τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν ὁλοκλήρου τῆς Νεολαίας πρὸς τοὺς Ἀκρίτας, τοὺς γενναίους αὐτοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

⁂

ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ

Μεγάλη συζήτησις ἔγινε τελευταίως σχετικῶς μὲ τὴν ὀρθὴν ὀνομασίαν τῶν θηλέων μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

Οἱ μὲν ὑποστηρίζουν, ὅτι πρέπει νὰ λέγωνται «φαλαγγίτριαι», διότι ἡ ὀνομασία αὐτὴ εἶνε καὶ γραμματικῶς ὀρθή, οἱ δὲ τονίζουν, ὅτι εἶνε εὐηχοτέρα καὶ πλέον εὐκολοπρόφερτος ἡ ὀνομασία «φαλαγγίτισσαι».

Ἐν προκειμένῳ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι ἔχουν δίκαιον. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀρκεῖ καὶ πρέπει νὰ δοθῇ κάποια λύσις.

Προτείνομεν λοιπὸν διὰ νὰ λήξῃ ὁ φιλολογικὸς αὐτὸς καυγᾶς νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ δημοτικώτερον: «Φαλαγγίτισσαι». Εἰς τοῦτο εἶνε ἄλλωστε σύμφωνος καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος εἶνε κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῆς Δημοτικῆς γλώσσης.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ ΕΝ ΣΤΟΛΗ

Ἕνας ὡραῖος σχηματισμὸς φαλαγγιτισσῶν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ

ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ κ. ΜΙΧ. ΚΟΚΚΑΛΗ

Ἐδῶ καὶ καμποσα χρόνια, μιὰ χειμωνιάτικη μέρα, ἕνα μεγάλο καράβι ἐσήκωσε τὴν ἄγκυρα ἀπ' τὸ λιμάνι τῆς Μασσαλίας. Εἶχε ἀπάνω διακόσιους ἀνθρώπους. Οἱ ἐβδομῆντα ἦταν πλήρωμα καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιβάτες. Ὁ πλοίαρχος καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ ναῦτες ἤτανε Γάλλοι. Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν ἦταν καὶ μερικοὶ Ἕλληνες. Τρεῖς κυρίες, ἕνας παπᾶς, μερικοὶ ἐργάτες. Ὁ καιρὸς ἦταν σκοτεινός.

Ἀνάμεσα στοὺς ταξειδιῶτες τῆς τρίτης θέσεως, στὴν πλώρη, ἦταν κι' ἕνα Ἑλληνόπουλο, ἕνα παιδὶ δώδεκα χρονῶν, κοντὸ γιὰ τὴν ἡλικία του, ἀλλὰ στιβαρό. Ἦταν μόνος, σιμὰ στὸ κατάρτι τῆς πλώρης, καθισμένος σ' ἕνα σωρὸ ἀπὸ σχοινιά, ἔχοντας δίπλα του μιὰ παληὰ βαλίτζα μὲ τὰ πράγματά του. Μελαχροινὸς στὸ πρόσωπο καὶ τὰ μαῦρα, κατσαρα μαλλιὰ ἐκατέβαιναν σχεδὸν μέχρι τοὺς ὤμους.

Ἦταν ντυμένος ἀθλιέστατα, μὲ μιὰ κουρελιασμένη κουβέρτα ριγμένη στὶς πλάτες του κι' ἕνα δερμάτινο σακκὶ περασμένο στοὺς ὤμους. Κυττοῦσε τριγύρω σκεφτικός, τοὺς ταξειδιῶτες, τὸ καράβι, τοὺς ναῦτες ποὺ περνοῦσαν τρέχοντας, τὴν ἀνήσυχη θάλασσα. Εἶχε τὴν ὄψι ἑνὸς παιδιοῦ ποὺ τοῦ συνέβη ἕνα μεγάλο οἰκογενειακὸ δυστύχημα: πρόσωπο παιδικὸ μὲ ἀντρίκεια ἔκφρασι.

Λίγο μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ πλοίου, ἕνας Ἕλληνας ναύτης μὲ ψαρὰ μαλλιά, ἦρθε στὴν πλώρη κρατῶντας ἀπ' τὸ χέρι ἕνα κοριτσάκι. Ἐσταμάτησε μπροστὰ στὸν μικρὸ καὶ τοῦ εἶπε:

—Νά, σοὔφερα παρέα, Μάρκο.

Κι' ἔφυγε.

Τὸ κορίτσι ἐκάθησε ἀπάνω στὰ σχοινιά, σιμὰ στὸ παιδί. Ἐκυττάχτηκαν.

—Ποῦ πᾶς; ἐρώτησε ὁ μικρός.

—Στὴν Πάτρα, ἀπάντησε τὸ κορίτσι.

Ἔπειτα ἐπρόσθεσε:

—Πάω στὸν πατέρα καὶ στὴ μητέρα μου, που μὲ προσμένουν. Μὲ λένε Μαρ.α.

Ὁ μικρὸς δὲν εἶπε λέξι.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἔβγαλε ἀπὸ τὸ σακκίδιό του λίγο ψωμὶ καὶ ξερὰ φροῦτα. Τὸ κορίτσι εἶχε μπισκότα κι' ἔφαγαν. Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ Ἕλληνας ναύτης ἐπέρασε ἀπὸ κοντά τους.

—Κουράγιο! τοὺς εἶπε. Σὲ λιγάκι θ' ἀρχίσῃ ὁ χορός!

Ὁ ἀέρας ἀδυνάμωνε, τὸ καράβι ἐσάλευε τρομαχτικά. Ἀλλὰ τὰ δυὸ παιδιά, ποὺ δὲν τἄπιανε ἡ θάλασσα, οὔτε τὸ εἶχαν προσέξει.

Τὸ κορίτσι χαμογελοῦσε. Ἦταν σχεδὸν τῆς ἡλικίας τοῦ συντρόφου της, ἀλλὰ πολὺ πειὸ ψηλή: μελαχροινὴ στὸ πρόσωπο, λεπτή, λίγο χλωμή, καὶ ντυμένη πολὺ φτωχικά. Εἶχε τὰ μαλλιὰ κομμένα καὶ σγουρά, ἕνα κόκκινο μαντῆλι στὸ κεφάλι κι' ἕνα ζευγάρι μεγάλα ἀσημένια σκουλαρίκια στ' αὐτιά.

Καθὼς ἔτρωγαν, ὁ καθένας ἀφηγήθηκε τὴν ἱστορία του. Τὸ παιδὶ δὲν εἶχε πειὰ οὔτε πατέρα, οὔτε μητέρα. Ὁ πατέρας του, ἐργατικός, εἶχε πεθάνει στὴ Μ.σσαλία, ὅπου εἶχε πάει γιὰ δουλειά, καὶ ὁ Ἕλληνας πρόξενος τὸν ξανάστειλε στὴν πατρίδα του, ὅπου τοῦ ἔμεναν κάτι μακρυνοὶ συγγενεῖς.

Τὸ κοριτσάκι εἶχε πάει σὲ μιὰν ἄλλη πόλη τῆς Γαλλίας, τὸν προηγούμενο χρόνο, σὲ μιὰ γρηὰ θεία του ποὺ τ' ἀγαποῦσε πολύ, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φτωχοὶ γονεῖς του τὸ εἶχαν ἐμπιστευθῆ μὲ τὴν ἐλπίδα μιᾶς κληρονομίας. Ἀλλὰ τὴν θεία της τὴν ἔκοψε ἕνα αὐτοκίνητο χωρὶς νὰ κάνῃ διαθήκη. Τότε κι' αὐτὴ κατέφυγε στὸν Ἕλληνα πρόξενο ποὺ τὴν ἔστελνε τώρα στὴν πατρίδα της.

—Κι' ἔτσι, κατέληξε τὸ κοριτσάκι οἱ γονεῖς μου ἐνόμιζαν ὅτι θὰ γυρίσω πλούσια καὶ τώρα πηγαίνω μὲ τὰ χέρια ἄδειανά. Ἀλλὰ τὸ ἴδιο μ' ἀγαποῦνε. Καὶ τ' ἀδέλφια μου ἐπίσης. Ἔχω τέσσερα, ὅλα μικρά. Ἐγὼ εἶμαι ἡ μεγαλείτερη. Θὰ χαροῦνε πολὺ ὅταν μὲ ἰδοῦνε. Θὰ μπῶ στὸ σπίτι σιγὰ-σιγά, καὶ... Ἀγρίεψε ἡ θάλασσα.

Ἔπειτα ρώτησε τὸν μικρόν:

—Κ' ἐσύ, θὰ πᾷς νὰ μείνῃς μὲ τοὺς συγγενεῖς σου;

— Ναί... ἂν μὲ θελήσουν, ἀπάντησε.

— Δὲν σ' ἀγαποῦνε;

— Δὲν ξέρω.

— Ἐγὼ τὴ Λαμπρὴ θὰ κλείσω τὰ δεκατρία καὶ θὰ μπῶ στὰ δεκατέσσερα, εἶπε τὸ κορίτσι.

Ἔπειτα ἄρχισαν νὰ μιλᾶνε γιὰ τὴ θάλασσα καὶ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν γύρω τους.

Ὅλη τὴν ἡμέραν ἔμειναν μαζί, ἀλλάζοντας κάπου-κάπου καὶ ἀπὸ μιὰ φράσι. Οἱ ἐπιβάτες τοὺς ἐνόμιζαν ἀδέλφια. Τὸ κοριτσάκι ἐδιάβαζε ἕνα βιβλιαράκι ποὺ εἶχε μαζί του, ὁ μικρὸς ἔμενε γιὰ ὧρες σκεφτικός, καὶ ἡ θάλασσα ἀγρίευε ὅλο καὶ πιὸ πολύ.

Τὸ βράδυ, τὴν ὥρα ποὺ θὰ χώριζαν γιὰ νὰ πᾶνε νὰ κοιμηθοῦνε, τὸ κοριτσάκι εἶπε τοῦ Μάρκου:

—Καλὸν ὕπνο!

—Κανεὶς δὲν θὰ κάμῃ καλὸν ὕπνο ἀπόψε, καϋμένα παιδιά! ἐφώναξε ὁ Ἕλληνας ναύτης περνῶντας βιαστικὰ ἀπ' ἐκεῖ.

Ὁ μικρὸς ἦταν ἕτοιμος νὰ καληνυχτίσῃ τὴ φίλη του, ὅταν τὸν ἅρπαξε ἕνα κῦμα καὶ τὸν ἐτίναξε πάνου σ' ἕνα παγκάκι.

—Ἄχ, μαννούλα μου, αἱματώθηκε! ἐφώναξε τὸ κορίτσι τρέχοντας σιμά του.

Οἱ ἐπιβάτες, ποὺ ἔτρεχαν ὁ καθένας στὴν καμπίνα του, δὲν ἔδωσαν προσοχή. Τὸ κορίτσι ἐγονάτισε κοντὰ στὸν Μάρκο, ποὺ εἶχε μείνει σὰν ἀποσβολωμένος ἀπὸ τὸ χτύπημα, τοῦ καθάρισε τὸ αἱματωμένο μέτωπο, ἔβγαλε τὸ κόκκινο μαντῆλι ἀπ' τὰ μαλλιά της, τοὔδεσε μ' αὐτὸ τὸ κεφάλι, καὶ γιὰ νὰ τὸ δέσῃ καλὰ τὸν ἔσφιξε ἀπάνου στὸ στῆθος της, ἔτσι ποὺ ἔκανε μιὰ κόκκινη κηλῖδα στὸ κίτρινο φόρεμα. Ὁ Μάρκος συνῆλθε καὶ σηκώθηκε.

—Εἶσαι καλύτερα; ρώτησε τὸ κορίτσι.

—Δὲν ἔχω τίποτα, ἀπάντησε αὐτός.

—Καληνύχτα λοιπόν.

—Καληνύχτα σου, ἀπάντησε ὁ Μάρκος.

Κι' ἐκατέβηκαν ἀπὸ δύο σκαλίτσες, ὁ καθένας στὴν καμπίνα του.

Ὁ ναύτης εἶχε καλὰ προμαντέψει. Δὲν εἶχαν ἀκόμη ἀποκοιμηθῆ καὶ ξέσπασε μιὰ φοβερὴ καταιγίδα. Πελώρια κύματα ἐσάρωσαν τὸ κατάστρωμα, ἔσπασαν ἕνα κατάρτι καὶ ἅρπαξαν ἀπὸ τοὺς γερανοὺς τρεῖς βάρκες καὶ τέσσαρα βώδια ποὺ ἦταν στὴν πλώρη.

Στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ πλοίου ἡ τρικυμία ἐσκόρπισε μιὰ ταραχὴ κι' ἕναν τρόμο, θόρυβο ἀπὸ φωνὲς καὶ κλάματα καὶ ἐπικλήσεις, ποὺ προκαλοῦσαν τὴ φρίκη. Ὅλη τὴ νύχτα ἡ τρικυμία ἐδυνάμωνε. Κατὰ τὰ ξημερώματα ἔφθασε στὸ κατακόρυφο.

Τὰ πελώρια κύματα, ἀφοῦ χτυποῦσαν τὸ καράβι ἀπὸ τὰ πλάγια, ξεσποῦσαν ἀπάνου στὸ κατάστρωμα καὶ ὅ,τι εὕρισκαν τὸ ἔσπαζαν, τὸ σάρωναν, τὸ ἔσερναν μαζί τους στὴ θάλασσα. Ἡ μεγάλη λαμαρίνα ποὺ ἐσκέπαζε τὶς μηχανὲς ἐβούλιαξε καὶ τὸ νερὸ ὥρμησε μέσα μὲ φοβερὸν πάταγο, οἱ φωτιὲς τῶν καζανιῶν ἔσβυσαν, οἱ θερμαστὲς ἐκύτταζαν πῶς νὰ σωθοῦν πιὸ γρήγορα. Χείμαρροι καὶ ποτάμια εἶχαν σχηματισθῆ παντοῦ.

Τότε ἀντήχησε μιὰ βροντερὴ φωνή:

—Εἰς τὰς ἀντλίας!

Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ πλοιάρχου. Οἱ ναῦτες ὥρμησαν στὶς ἀντλίες. Ἀλλὰ ἕνα κῦμα πελώριο, ὁρμητικό, χτυπῶντας τὸ καράβι ἀπὸ τὴν πρύμη, ἐχάλασε τὴν κουπαστὴ καὶ τὶς μπουκαπόρτες γιὰ νὰ μπῇ στὸ καράβι σὰν χείμαρρος.

Οἱ ἐπιβάτες ὅλοι, περισσότερο πεθαμένοι παρὰ ζωντανοί, εἶχαν καταφύγει στὴ μεγάλη σάλα.

Σὲ μιὰ στιγμὴ παρουσιάστηκε ὁ πλοίαρχος.

—Καπετάνια! Καπετάνιε! ἐφώναζαν ὅλοι μαζί. Τί γινόμαστε; Ποῦ βρισκόμαστε; Ἔχουμε καμμιὰ ἐλπίδα; Σῶσε μας!

Ὁ πλοίαρχος ἐπερίμενε νὰ σωπάσουν ὅλοι καὶ μετὰ εἶπε ψυχρά:

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὸ προσεχές.

ΠΕΝΝΙΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

(ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ(

Εἰς τὰ κέντρα τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν Ἐθνικὴν ἑορτὴν παρατηρεῖται κίνησις ζωηροτάτη.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν ξεσήκωσε ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. ὅλους τοὺς νέους, ποὺ σπεύδουν τώρα νὰ ταχθοῦν κι' αὐτοὶ ἐνθουσιώδεις μαχηταὶ στὶς ἐθνικές μας φάλαγγες.

⁂ Συγκινητικὸ ἦταν τὸ θέαμα γονέων ποὺ φέρνουν οἱ ἴδιο τὰ παιδιά τους στὶς τάξεις μας καὶ τὰ παραδίδουν στοὺς διοικητὰς τῶν τμημάτων μὲ λόγια γεμᾶτα πατριωτισμό.

⁂ Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν φαλαγγιτῶν στὶς πατρίδες των ἀπὸ τὸν πανηγυρισμὸ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπῆρξε θριαμβευτική.

Παντοῦ τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Οἱ δὲ συνομήλικοί των μὲ θαυμασμὸ καὶ κάποια ζήλεια. Τώρα ὅλοι θέλουν νὰ ἔλθουν στὰς Ἀθήνας στὸν πανηγυρισμὸ τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐὰν ὅλων αὐτῶν θελήσῃ ἡ Κεντρικὴ διοίκησις νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν πόθον νὰ ἔλθουν στὰς Ἀθήνας, πρέπει νὰ πλημμυρίσῃ ἡ πρωτεύουσα, τὴν 4ην Αὐγούστου, ἀπὸ... διακόσιες χιλιάδες νέων!...

⁂ Οἱ φαλαγγῖται ποὺ ἦσαν τυχεροὶ νὰ πάρουν στολὴ διὰ τὴν 25ην Μαρτίου, ἐνεφανίσθησαν τόσον περιποιημένοι ποὺ προὐκάλεσαν τὸν θαυμασμὸν τῶν Ἀθηναίων.

Θὰ ἐπίστευε κανεὶς ὅτι ἡ στολή των ἦταν καμωμένη ἀπὸ ὕφασμα πολυτελείας. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ πόδια ντύθηκαν μὲ... 264 δραχμές!!

⁂ Ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν» καθημερινῶς ἐκτελεῖ μὲ ὅλας τὰς τιμὰς τὴν ἔπαρσιν καὶ ὑποστολὴν τῆς σημαίας τοῦ τομέα της.

Τὴν σεμνὴν τελετὴν στέκονται καὶ παρακολουθοῦν μὲ σεβασμὸν οἱ διαβάται, οἱ ὁποῖοι πολλὲς φορὲς ξεσποῦν, κατενθουσιασμένοι καὶ σὲ ἐκδηλώσεις.

⁂ Ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα καθημερινῶς ἀναγγέλλεται καὶ νέων τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. ἡ ἵδρυσις. Οἱ νέοι παντοῦ ἐν συναγερμῷ σπεύδουν νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα.

Ὑπάρχουν χωριουδάκια σ' ἀπόμερα σημεῖα τῆς χώρας ποὺ ἔχουν ἤδη τὰς ὁμάδας των τῆς Ε.Ο.Ν.

Εἰς τὴν Μακεδονίαν ἤδη δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα χωριὸ χωρὶς τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν.

⁂ Φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι τῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν ἑτοιμάζονται γιὰ τὸ Μεσολόγγι ποὺ γιορτάζει τὴν ἄλλη ἑβδομάδα τὴν μεγάλην ἐπέτειο τῆς Ἐξόδου τῶν γιγάντων τῆς ἡρωϊκῆς φρουρᾶς του.

Θὰ φέρουν στοὺς τάφους τῶν ἡρώων τὴν ἀμάραντη δάφνη τῆς Ἀττικῆς καὶ τὴν διαβεβαίωσι τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος, ὅτι τὸ παράδειγμά των πάντοτε θὰ τοὺς ἐμπνεύῃ ἀγῶνας ἡρωϊκοὺς καὶ θυσίας γιὰ τὴν πατρίδα.

⁂ Δὲν ὑπάρχει νέος ἢ νέα ποὺ νὰ μὴ ξέρῃ τὸν ὕμνο τῆς Νεολαίας.

Μαζὺ μ' αὐτὸν ὅλοι οἱ νέοι δὲν τραγουδοῦν πιὰ παρὰ μονάχα τραγούδια πατριωτικά. Ἡ ἐποχὴ ποὺ καὶ τὰ νήπια ἀκόμη τραγουδοῦσαν ἐρωτικὰ τραγούδια πέρασεν χωρὶς φόβο νὰ ξαναγυρίσῃ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
8
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2
Ἐκδίδεται κατὰ Παρασκευὴν
ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 13

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρ. 100
» ἑξάμ. » 60
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία £ 1 -|-
Αἱ συνδρομαὶ καὶ πάντα τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς τὸ περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ, 1938 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 - ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 31.738 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ 8 ΤΗΛ. 25.861

Ἀθῆναι 8 Ἀπριλίου

Τῆς περασμένης ἑβδομάδος, τὸ κυριώτερο γεγονὸς ποὺ ἀπησχόλησε τοὺς ἡγέτας τῆς ὀργανώσεώς μας ἦτο — ἔπειτα βέβαια ἀπὸ τὴν προπαρασκευὴ καὶ τὴν ἐπιτυχία τῆς παρελάσεως μας καὶ τῆς συμμετοχῆς μας στὸ Ἐθνικὸ ἑορσμὸ ἐδῶ καὶ στὶς ἐπαρχίες — ἡ ἀπόφασις γιὰ τὴν σύγκλησι τοῦ συνεδρίου τῆς Νεολαίας. Καθὼς εἶναι γνωστὸ τὸ συνέδρεο θὰ γένῃ τὴν 4ην Αὐγούστου, τὴν ἴδια δηλαδὴ ἡμέρα ποὺ ἐδῶ καὶ δύο σχεδὸν χρόνια, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐκήρυξε τὴν εἰρηνικὴ ἐπανάσταση στὸν τόπο. Ἔτσι μαζὶ μὲ τὴν πιὸ περίτρανη ἐκδήλωσι τῆς ἑνότητος καὶ τῆς θελήσεως τῶν Νέων τῆς Ἑλλάδος θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ διαδηλώσωμε τὴν Πίστη μας καὶ τὴν Ἀφοσίωσή μας στὸ ἔργο τῆς 4ης Αὐγούστου. Γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ὅμως τὸ συνέδριο τῆς Ὀργανώσεώς μας τὴν ἐπιτυχία ποὺ ὅλοι φιλοδοξοῦμε γι' αὐτό, χρειάζεται δουλειὰ πολλὴ καὶ ἀκάματη. Σ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ βέβαια ἡ Κεντρικὴ Διοίκησι θὰ σταθῇ ὅπως πάντα στὴν πρωτοπορεία τῆς καθοδηγήσεως καὶ τῆς δράσεως. Μὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πόσο βαρὺς εἶναι ὁ κλῆρος ποὺ πέφτει σ' ὅλους τοὺς ἄλλους σχηματισμοὺς καὶ πρὸ πάντων στοὺς ἐπαρχιακούς. Ἕνα σωρὸ προβλήματα γεννιοῦνται ποὺ πρέπει ἀπὸ τώρα ν' ἀρχίσωμε τὴ μελέτη τους γιὰ νὰ βροῦμε ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ κατάλληλος ὥρα τὴν πιὸ σωστὴ λύσι. Ποιὰ εἶνε τὰ προβλήματα αὐτὰ δὲν εἶναι ἔργο τῆς στήλης αὐτῆς νὰ πῇ. Μὰ οὔτε καὶ πρέπει νὰ περιμένωμε νὰ μᾶς ὑποδειχθοῦν. Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ζητήσωμε τὴ διαπίστωσή τους καὶ κατόπιν τὴ λύση τους μόνοι μας, βρίσκοντας ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξωμε μέσα στὸ πλαίσιο τῆς πειθαρχημένης πρωτοβουλαίς ὅλη μας τὴ δράσι. Πάντως τοῦτο πρέπει νἄχωμε ὅλοι ὑπ' ὄψει: ὅτι στὸ συνέδριό μας τῆς 4ης Αὐγούστου θὰ δώσῃ ἡ Ὀργάνωσί μας ἐξετάσεις στὶς ὁποῖες πρέπει νὰ πάρῃ ἄριστα. Ἂς ἀρχίσῃ λοιπὸν ἀπὸ τώρα ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΩΜΕ

Οἱ φρουροὶ τῶν ἰδεωδῶν τῆς Πατρίδος, οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι κοντὰ στὶς ἄλλες πολλὲς καὶ μεγάλες ὑποχρεώσεις των, δὲν λησμόνησαν τώρα ποὺ πλησιάζουν οἱ γιορτὲς τοῦ Πάσχα, καὶ τὴν ὑποχρέωσί τους νὰ κάνουν χαρούμενες τὶς μεγάλες αὐτὲς γιορτὲς τῆς Χριστιανοσύνης καὶ στοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων μας, τοὺς Ἀκρίτας μας. Στέλνουν στὰ σύνορα ἀντιπροσωπεῖες ποὺ θ' ἀποτελεσθοῦν ἀπὸ φαλαγγίτας τῆς «Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν» διὰ νὰ φέρουν στοὺς ἀκρίτας τὸν χαιρετισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας καὶ δῶρα ποὺ συλλέγονται μεταξύ των καὶ μεταξὺ πολιτῶν οἱ ὁποῖοι ἐνεθουσιάσθησαν ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν τῶν νέων τῆς Ε. Ο. Ν. ὑπὲρ τῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ ποὺ θὰ γιορτάσουν τὸ Πάσχα μακρὰν ἀπὸ τὰ σπίτια των, ἐπάνω στὰ σύνορα.

Τὰ δῶρα—πρὸ παντὸς φαγώσιμα βιβλία καὶ τσιγάρα — συγκεντροῦνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν μερίμνῃ τῆς ὁποίας θὰ γίνῃ ἡ ἀποστολὴ των στὰ σύνορα μὲ τοὺς φαλαγγίτας.

Αἱ ἀντιπροσωπευτικαὶ ὁμάδες τῶν φαλαγγιτῶν μας θ' ἀναχωρήσουν τὴν Τετάρτην ἢ Πέμπτην τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Ἑκάστη ὁμὰς θ' ἀποτελεῖται ἀπὸ 22 φαλαγγίτας καὶ 3 βαθμοφόρους.

Μία ὁμὰς θὰ μεταβῇ εἰς Ἀλεξανδρούπολιν ὁπόθεν θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Ἀκρίτας τῶν Ἑλληνο—Τουρκικῶν συνόρων, ἑτέρα εἰς Σέρρας, ὁπόθεν θὰ ἐπισκεφθῇ τῶν Ἑλληνο—Βουλγαρικῶν συνόρων τοὺς Ἀκρίτας καὶ τρίτη τὴν Φλώριναν ὁπόθεν θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Ἀκρίτας τῶν Ἑλληνο—Σερβικῶν συνόρων.

Φυσικὰ κάθε ὁμὰς ἕνα φυλάκιον θὰ ἐπισκεφθῇ. Τὰ δῶρα θὰ τὰ παραδώσῃ πρὸς διανομὴν εἰς τὸ Τάγμα Προκαλύψεως θὰ κρατήσῃ δὲ μόνον τὰ δῶρα διὰ τοὺς Ἀκρίτας τοῦ φυλακίου τὸ ὁποῖον θὰ ἐπισκεφθῇ. Ἡ ἐπίσκεψις θὰ γίνῃ ἀνήμερα τὸ Πάσχα. Στρατιῶται καὶ φαλαγγῖται θὰ γλεντήσουν μαζὺ τὴν Ἅγια ἡμέρα τοῦ Πάσχα, πρωΐ—πρωῒ δὲ θὰ γίνῃ ἡ ἔπαρσις κοντὰ στὴ σημαία τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ σημαία τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, Σέρρας καὶ Φλώριναν προετοιμάζεται ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ τῶν φαλαγγιτῶν ποὺ θὰ φέρουν ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος τὸν χαιρετισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας πρὸς τοὺς Ἀκρίτας τῶν συνόρων.

Ἐνθουσιωδεστέρα θὰ εἶνε ἡ ὑποδοχὴ τῶν φαλαγγιτῶν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τῶν φυλακίων οἱ ὁποῖοι πληροφορηθέντες ἤδη τὸ χαρμόσυνον γι' αὐτοὺς ἄγγελμα, ἀπὸ ἐφημερίδας καὶ ἀπὸ φαλαγγίτας τῶν χωριῶν κοντὰ στὰ σύνορα προετοιμάζουν καὶ γλέντι ἀλησμόνητο. Τὰ φυλάκια ποὺ θὰ ἐπισκεφθοῦν οἱ φαλαγγῖται θὰ εἶνε στολισμένα μὲ πρασινάδες καὶ σημαῖες.

Τὸ στόλισμά τους θὰ πλουτίσουν μὲ τὴν παρουσία τους καὶ τὰ ὡραῖα νειᾶτα τῆς Ἑλλάδος, οἱ φαλαγγῖται ἀντιπρόσωποι τῶν φαλαγγιτῶν ὅλης τῆς χώρας.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἐφέτος, θὰ γιορτάσουν τὴν συμβολικώτερη γιορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, τὴν γιορτὴ τῆς ἀγάπης, ὅλοι μαζὺ οἱ νέοι τῆς Πατρίδος μας. Οἱ φρουροὶ τῶν συνόρων κι' οἱ φρουροὶ τῶν μεγάλων Ἰδανικῶν της.

Μεγάλος, ὑπέροχος, συμβολικὸς ὁ γιορτασμὸς αὐτός, ἐμπνέεται ὅπως καὶ κάθε ὑπέροχη πρᾶξις τῆς νέας γενεᾶς, ἀπὸ τὸν Μεγάλον μας ἀρχηγόν, τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΤΟΥ κ. Ε. ΚΥΡΙΑΚΗ

Τὴν νεολαίαν γενικῶς, εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη καὶ μήκη, συνδέει ἕνα κοινὸν χαρακτηριστικόν. Χαρακτηριστικὸν δέ, κατ' ἐξοχήν, ψυχικὸν καὶ συναισθηματικόν. Ἡ Νεολαία, παντοῦ καὶ πάντοτε ἦτο, εἶνε καὶ θὰ παραμείνῃ: αὐθόρμητος, ἐνθουσιώδης, ποιητική, μυστικοπαθὴς καὶ θεληματική.

Ἕνα ὡρισμένον ἰδανικόν, ὁσονδήποτε οὐτοπιστικόν, ἀσύλληπτον καὶ μεταφυσικὸν καὶ ἂν ἐμφανίζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της, τόσον περισσότερον καὶ ἰσχυρότερον ἑλκύει τοὺς νέους. Μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των, ἀναταράσσει τὸ ἰδανικὸν τοῦτο κόσμους μυστικούς, κόσμους συναισθηματικοὺς καὶ προκαλεῖ, αὐτομάτως, εἰς τὴν καρδίαν των, σκίρτημα χαρᾶς, θυέλλας ἐνθουσιασμοῦ, ὠκεανοὺς αἰσιοδοξίας.

Ἡ Νεολαία, ὅπως ὀρθότατα ἔχει λεχθῆ, ζῇ, δρᾷ, μόνον διὰ τῆς ψυχῆς καὶ ποτὲ διὰ τοῦ ἐγκεφάλου. Τὰ κίνητρα τῶν πράξεών της πηγάζουν βαθειά, μέσα ἀπὸ τὸν ψυχικὸν κόσμον καὶ ποτὲ ἀπὸ τὸν διανοητικόν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ Νεολαία ἀποτελεῖ μίαν τεραστίαν καὶ ἀκατανίκητον δύναμιν. Τόσον διὰ τὴν κοινωνικήν, ὅσον καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ζωήν. Πρὸ παντὸς ὅμως, διὰ τὴν Ἐθνικήν. Ὡς ἐκ τούτου, πολλοὶ μελετηταὶ τῶν πολιτιστικῶν φαινομένων, ἐξαρτοῦν τὴν ἄνοδον τοῦ Ἔθνους, ἀπὸ τὴν ἄνοδον τῆς Νεολαίας.

Καὶ ὀρθῶς. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Νεολαίας, ὁ Ἐμπνευστὴς καὶ Καθοδηγητὴς αὐτῆς, Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς διεκήρυξεν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀρχήν. Εἰς μίαν ὑπέροχον καὶ μεστὴν φιλοσοφικῶν νοημάτων, ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Νομάρχας, διὰ τῆς ὁποίας ἐχάρασεν τὰς ὀργανωτικὰς βάσεις τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, διετύπωσεν τὰς ἑξῆς σοφὰς σκέψεις: «αἱ προσπάθειαί μας διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ Κράτους, τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀμύνης, κλπ. θὰ εἶνε ἄσκοποι ἂν παραλλήλως, δὲν προετοιμάσωμεν τὴν νέαν γενεάν, τὴν σημερινὴν νεολαίαν, τὴν ΕΛΛΑΔΑ τῆς ΑΥΡΙΟΝ, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἱκανὴ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως».

Προχθές, ἡ Ἑλλάς, τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ἔζησεν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν. Ἡ ὁρμή, ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἀποφασιστικότης τῆς Νεολαίας, ποὺ ἔδωσε νέον τόνον καὶ ἤλλαξε τὴν συνήθη ξεθωριασμένην εἰκόνα τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου, κατέκτησεν τοὺς πάντας καὶ ἔγινεν αἰσιοδοξία δι' ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος. Αἰσιοδοξία ὅμως, ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ παραδόσεως καὶ ἡ ὁποία ὑψώνει ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος εἰς τὴν θέσιν φορέως καὶ πραγματοποιοῦ, ἑνὸς Νέου Πολιτισμοῦ καὶ τῶν εὐγενῶν αὐτοῦ ἐπιδιώξεων.

Σήμερον ὅμως, ποὺ χάρις εἰς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Νέου Πολιτισμοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου, δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἰδεῶδες, ἀπὸ τὸ Ἐθνικόν, ἱκανὸν νὰ οἰστρηλατίσῃ τοὺς Ἕλληνας, νὰ γεμίσῃ τὴν ψυχήν των καὶ νὰ δώσῃ νόημα καὶ σκοπὸν εἰς τὴν ζωήν, ἰδανικόν, τέλος ποὺ συνδέει ὅλους, ἀναπόσπαστα πρὸς τὰς μεγάλας πράξεις καὶ τὰ δημιουργικὰ ἔργα, ἔχομεν καθῆκον, νὰ μὴ λησμονῶμεν ποτέ, οὔτε τοὺς ἐχθρούς μας, οὔτε τὰ αἴτια ἐκεῖνα, ποὺ ἐπέφερον τὴν ψυχικὴν κατάπτωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν διάλυσιν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ καὶ τὸν κλονισμὸν τῶν ἐθνικῶν καὶ φυλετικῶν ἐχθρῶν. Διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, τὸ παρελθόν, διδάσκει, προφυλάσσει, καθοδηγεῖ. Εἶνε ἕνας σπουδαῖος σύμμαχος.

Μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν τῶν πλέον ἐπικινδύνων, πρέπει νὰ ξεχωρίσωμεν εὐθὺς ἀμέσως ἕνα — τὸν θανασιμώτερον: τὸν μαρξισμόν, ἢ κομμουνισμὸν καὶ τὰς ποικίλας αὐτοῦ ἐκδηλώσεις. Δηλαδὴ τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη, τὴν ἀχαλίνωτον ἐλευθερίαν, κολλεκτιβισμόν, ἀσύδοτον δημοκρατισμόν, «ἀντιφασισμὸν» ἢ «Λαϊκὸν ἀντιδικτατορικὸν Μέτωπον».

Αὐτὸς — ὁ κομμουνισμὸς — μὲ τὴν οὐτοπιστικὴν καὶ νεφελώδη κοσμοθεωρίαν του καὶ χάρις εἰς τὰς συμμαχίας μὲ τὸν φιλελευθερισμόν, κοινοβουλευτισμὸν καὶ διανοητικὸν ἀναρχισμόν, κατέστη φοβερὸς κίνδυνος, διότι, μεταχειρισθεὶς δόλον, ὑπουλότητα, σατα-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ διαπρεπὴς λόγιος κ. Σπῦρος Μελας, ὁμιλῶν πρὸ τοῦ μικροφώνου κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων. Παρ' αὐτὸν ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος.

ΠΩΣ ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ

ΩΜΙΛΗΣΕ ΚΑΙ Ο ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν, ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῶν γραφείων τῆς Ὑποδιοικήσεως Φοιτητριῶν καὶ Σπουδαστριῶν μὲ σεμνὴν τελετήν, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ τοὺς διοικητὰς ἁπάντων τῶν τμημάτων τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν.

Αἱ φαλαγγίτισσαι τῆς ὑποδιοικήσεως ἀπὸ πρωΐας ἐστόλισαν τὰ γραφεῖα των θαυμάσια καὶ ἑτοίμασαν τ' ἀναψυκτικὰ ποὺ προσεφέρθησαν μετὰ τὴν τελετήν. Ἀκόμη ἐφρόντισαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν μεγαφώνων διὰ ν' ἀκουσθοῦν οἱ λόγοι εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τὰ ὁποῖα εἶχον ὑπερπληρωθῆ φαλαγγιτισσῶν. Ἕνα μεγάφωνο εἶχε τοποθετηθῆ εἰς τὸν ἐξώστην τῶν γραφείων, κόσμος πολὺς δὲ συνεκεντρώθη εἰς τὴν ὁδὸν Κάνιγγος καὶ παρηκολούθησεν ὁλόκληρον τὴν τελετήν.

Φαλαγγίτισσαι τοῦ φρουραρχείου τῆς ὑποδιοικήσεως εἶχαν παραταχθῆ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ μεγάρου καὶ ἀπέδωσαν τιμάς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἔφθασε τὴν 9ην μ.μ. ἀκριβῶς γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός, ὅπως ὀλίγον ἐνωρίτερον ἀφίχθη ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ἡ κυρία Μαντζούφα—κόρη τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ — συνοδευομένη ἀπὸ τὴν δίδα Βουράκη τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων καὶ τὴν Ὑπασπίστριαν της δίδα Μαντζούφα.

Τὸν κ. Κανελλόπουλον αἱ φαλαγγίτισσαι ὑπεδέχθησαν μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Πρώτου Φαλαγγίτου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐψάλη ἁγιασμός, ἐν μέσῳ νεκρικῆς σιγῆς τῶν παρισταμένων, ὑπὸ τοῦ συναγωνιστοῦ μας ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀλεξάνδρου Γεωργιάδη, ὅστις κατόπιν ἀπηύθυνε θερμὰ πρὸς τοὺς παρισταμένους λόγια τονίσας ὅτι ἡ ἐκκλησία πάντοτε θὰ τοὺς εὐλογῇ στὸν ὡραῖον, τὸν ὑψηλὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνά τους, ὅπως καὶ στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τοῦ 21 τὸ ματωμένο ράσσο ἐνεθάρρυνε, ἐλάμπρυνε τοὺς ἀγῶνας τῶν ἡρώων.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Γρηγοριάδη ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Ἀκολούθως ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, διακοπτόμενος ἀπὸ ἐπευφημίας καὶ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ μας καὶ τοῦ ἔργου του γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν νέαν γενεάν.

Ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ηὐχήθη στὶς φαλαγγίτισσες δρᾶσιν ἐπιτυχῆ στὸν κοινὸν ὅλης τῆς νεολαίας ἀγῶνα γιὰ τὴν τιμή, τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος καὶ ἐν μέσῳ φρενίτιδος ἐνθουσιασμοῦ ἀνέφερεν, ὅτι εἶχεν ἐντολὴν τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, τὸν ὁποῖον ὀλίγον ἐνωρίτερον εἶχε συναντήσει, νὰ διαβιβάσῃ τὰς εὐχάς του στὶς φαλαγγίτισσες ὑπὲρ ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς των εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας.

Ὅταν ἐτελείωσε τὴν ὁμιλίαν του ὁ κ. Κανελλόπουλος, τὸν λόγον ἔλαβεν ἡ δὶς Λουκίδου, Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Σπουδαστριῶν καὶ Φοιτητριῶν, ἡ ὁποία εἶπε τὰ ἑξῆς·

«Μέσα στὸ χαρούμενο — ἤρχισε ἡ δὶς Λουκίδου — αὐτὸ περιβάλλον πλημμυρισμένο ἀπὸ ἀέρα ἐθνικό, ἀπὸ ἄρωμα νεανικό, μοσχοβολιὰ καὶ μυροβολιὰ τῆς ἀνθισμένης Ἑλληνικῆς νεότητος — ποὺ εἶναι γεμάτη σφρῖγος καὶ ζωὴ — ζωντάνεια καὶ παλμό, σᾶς προσφωνῶ ὅλες καὶ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

ΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΗΝ ΜΑΣ

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ. ΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

Εἶναι μεσάνυχτα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς τοῦ 1821. Ἡ νύχτα εἶναι κατασκότεινη, ὁ οὐρανὸς βαρύς, συννεφιασμένος.

Ἕνας γέρος, ὀγδόντα περίπου χρονῶν, μέτριος στὸ ἀνάστημα, μελαψός, ποὺ φορεῖ τὸ ἱερὸ σχῆμα τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν, βγαίνει ἀπὸ τὸ κτίριο τοῦ Πατριαρχείου, στὴν Πόλη. Ἕνας νεαρὸς διάκος τὸν κρατεῖ ἀπὸ τὸ χέρι, σὰν νὰ τὸν ὁδηγῇ. Προχωροῦν ἀργὰ καὶ μπαίνουν στὴν ἐκκλησιὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ποὺ βρίσκεται ἐκεῖ σιμά.

Ὁ σεβάσμιος γέρος ἐστάθηκε μπροστὰ στὸ Ἅγιο Βῆμα, ἔκανε τρεῖς φορὲς τὸ σταυρό του κι' ἐμπῆκε μέσα. Ἀλλὰ ἐβγῆκε σχεδὸν ἀμέσως, κρατῶντας μερικὰ ἱερὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας, τυλιγμένα σὲ μεταξωτὸ πανὶ καὶ τὰ παρέδωσε στὸν νέον.

Ὁ νέος ἀσπάστηκε τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ τἄκρυψε κάτου ἀπὸ τὸ ράσο. Ἔπειτα ἐβγῆκαν πάλι στὸ δρόμο κι' ἐπροχώρησαν κάπως πιὸ βιαστικοὶ τώρα.

Ἐπερπάτησαν ἀρκετὰ καὶ δὲν ἐστάθηκαν παρὰ μπροστὰ στὴν πύλη τοῦ Σεραγιοῦ. Ἐκεῖ σιμὰ ἦταν οἱ περιβόητες φυλακὲς τοῦ Βοσταντζῆ, ὅπου ἐφυλάκιζαν αὐτοὺς ποὺ ἐπρόκειτο νὰ θανατωθοῦν.

Ἕνας Γενίτσαρος τοὺς ἐσταμάτησε.

—Ποιὸς εἶναι ὠρέ; εἶπε μὲ τὴ βροντερή του φωνή.

—Ἔχω τὴν ἄδεια νὰ μπῶ στὴν φυλακὴ τῶν παπάδων, εἶπεν ὁ γέρος τουρκικά, κι' ἔδειξε ἕνα χαρτὶ ποὺ εἶχε τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Μεγάλου Βεζύρη.

—Σταθῆτε νὰ ρωτήσω τὸν ἀξιωματικό μου, ἀποκρίθηκε ὁ φύλακας, ἀφοῦ ἐφίλησε μὲ σεβασμὸ τὸ χαρτί.

Σὲ λιγάκι ἦρθε ὁ ἀξιωματικός, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἔκανε μερικὲς ἐρωτήσεις, τοὺς ὡδήγησε ὁ ἴδιος στὴ φυλακή.

Ἐκεῖ μέσα, στὰ ἀνήλια καὶ ὑγρὰ ἐκεῖνα ὑπόγεια, ἦταν ξαπλωμένοι στὸ χῶμα καὶ ἀλυσοδεμένοι, κατασκονισμένοι καὶ μὲ τὸ σῶμα γεμᾶτο πληγές, καμμιὰ δεκαριὰ ἀρχιερεῖς ποὺ ἀποτελοῦσαν ὡς τὴν περασμένη ἑβδομάδα τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Πατριαρχείων. Ἦταν ὅλοι ἡλικιωμένοι. Καὶ οἱ ρυτίδες μὲ τὰ κάτασπρα μαλλιά τους καὶ τὰ γένεια, δὲν μποροῦσαν παρὰ νὰ προκαλέσουν τὴ φρίκη ἐκείνου ποὺ θὰ τοὺς ἔβλεπε.

— Ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης! ἐφώναξε ὁ πρῶτος ποὺ εἶδε τὸν σεβάσμιον γέροντα νὰ μπαίνῃ μέσα στὴ φυλακή.

Καὶ ἀμέσως, ὅλοι ἐπροσπάθησαν νὰ σηκωθοῦν. Ἀλλὰ τοῦ κάκου. Τὰ κορμιά τους ἦταν πολὺ κουρασμένα ἀπὸ τὰ χρόνια καὶ τὶς κακουχίες, οἱ ἁλυσίδες πολὺ βαρειές.

Ὁ ἱεράρχης ἐσήκωσε τὸ χέρι καὶ τοὺς εὐλόγησε. Ἔπειτα ἐστράφηκε πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν ποὺ τὸν συνώδεψε ὡς ἐκεῖ καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἡ ἄδεια λέει νὰ μείνω μόνος μὲ τοὺς φυλακισμένους.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἔρριξε μιὰ ἄγρια ματιὰ στὸν Πατριάρχη καὶ τοὺς φυλακισμένους. Ἔπειτα ἔφυγε, μουρμουρίζοντας ἀκατάληπτα λόγια.

—Γιατὶ ἦρθες τέτοια ὥρα ἐδῶ μέσα Θεοφιλέστατε; ἐρώτησε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Νικομηδείας τὸν Πατριάρχη Γρηγόριον Ε'.

—Ἀνάγκη μεγάλη! ἀπάντησε ὁ Πατριάρχης.

Ἔπειτα ἄνοιξε τὸ ράσο στὸ στῆθος καὶ ἔβγαλε ἕνα χαρτί. Ἦταν ἕνα συνθηματικὸ γράμμα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, γραμμένο κατὰ τρόπον ποὺ μονάχα ἕνας μεμυημένος μποροῦσε νὰ τὸ διαβάσῃ. Αὐτὸ τὸ γράμμα, ποὺ ἔλεγε τὰ ἑξῆς, τοὺς τὸ διάβασε πολὺ σιγά, γιὰ νὰ μὴ τυχὸν ἀκουστῇ ἀπὸ κανέναν ἄλλον:

«Ὁ ἀγαπητικὸς (συγγενὴς) ὁ εὑρισκόμενος παρὰ τοῦ Ἀπαθεῖ (σουλτάνῳ) μὲ εἰδοποιεῖ ὅτι ἐκμανεὶς οὗτος διὰ τὰς προόδους τῆς βροχῆς (Φιλικῆς Ἑταιρίας) τῆς ὁποίας σύννεφα (μέλη τῆς Ἑταιρίας) ἔμαθε ὅτι εἶναι οἱ δυστυχεῖς (ἀρχιερεῖς) ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς κατάπαυσιν (νὰ θανατώσῃ) ὅλους τοὺς ἐν τῷ ἀκινήτῳ (φυλακὴν) εὑρισκομένους. Δονείζω (γράφω) τοῦτο πρὸς ὑμᾶς τὸν παλαιότερον (πατριάρχην) καὶ σπεύσατε νὰ πωλήσητε (νὰ ὁμιλήσετε) μὲ τὰ τζιράκια (πρέσβεις) τῶν σιδηρῶν (Ἄγγλων) Νικολάου (Γάλλων) καὶ τοῦ φιλανθρώπου (αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας)».

—Δὲν χρειαζόνταν αὐτὸ τὸ γράμμα γιὰ νὰ μάθουμε ὅτι ὁ θάνατος βρίσκεται μπροστά μας, εἶπε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους. Γιατὶ ἐδῶ, σ' αὐτὴν τὴν φυλακή, δὲν κλείνονται παρὰ μονάχα ὅσοι πρόκειται νὰ θανατωθοῦν.

Ὁ Πατριάρχης ἔμεινε λίγο σιωπηλός. Μετὰ εἶπε:

—Ἅγιοι πατέρες! Ἔφθασε ἡ ὥρα νὰ πιῆτε τὸ πικρότατο ποτήρι. Ἀλλὰ μαζί σας θὰ τὸ πιῶ κι' ἐγώ. Δὲν σᾶς τὸ λέω αὐτὸ γιὰ νὰ σᾶς δώσω θάρρος. Ἀκοῦστε τί συνέβη καὶ θὰ καταλάβετε ὅτι ὁ θάνατος εἶναι πολὺ προτιμότερος ἀπ' τὴ ζωή:

«Ὁ Σουλτάνος Μαχμούτ, ὁ Μέγας Βεζύρης καὶ ὅλο τὸ Διβάνιον, ἔχουν πληροφορηθῆ ὅτι ὅλοι μας εἴμαστε μεμυημένοι στὰ μυστικὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Τὴν περασμένη Δευτέρα, ὁ Μέγας Βεζύρης Βεντερλῆ Ἀλῆς μ' ἐκάλεσε στὸ παλάτι του.

»Ἐκεῖ βρῆκα τὸν Μέγαν Διερμηνέα τῆς Πύλης Κωνσταντῖνον Μουρούζην καὶ τὸν ἀδελφόν του Νικόλαον. Ἦταν καὶ οἱ δύο γονατιστοί, ξυπόλυτοι καὶ μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα στὸ στῆθος. Ὁ Βεζύρης, χλωμὸς καὶ ἀνήσυχος, ἐβημάτιζε νευρικὰ στὸ δωμάτιο, ρίχνοντας ὅ,τι εὕρισκε μπροστά του. Ἔξαφνα ἐσταμάτησε καὶ μοὖπε:

»—Πάρε αὐτοὺς τοὺς ἀθλίους νὰ τοὺς ἐξομολογήσῃς προτοῦ τοὺς κρεμάσω. Καὶ δόστους νὰ πιοῦνε ἀπ' ἐκεῖνο τὸ κρασὶ ποὺ σεῖς τὸ λέτε αἷμα τοῦ προφήτου σας...

»Ἐγὼ δὲν μποροῦσα παρὰ νὰ ὑπακούσω. Ἔστειλα τὸν διάκον νὰ μοῦ φέρῃ τὴν Θείαν Μετάληψιν ἀπὸ τὴν πλησιέστερη ἐκκλησία. Καὶ ἔταν τοὺς τράβηξα σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ δωματίου γιὰ νὰ τοὺς ἐξομολογήσω, ἐνῷ οἱ Μουσουλμάνοι μᾶς ἐκορόιδευαν, ὁ Κωνσταντῆς μοῦ εἶπε:

»—Παναγιώτατε, προσπάθησε νὰ σώσῃς τὸν ἑαυτόν σου καὶ τὴν Σύνοδον, ἂν μπορῇς. Ὁ Σουλτάνος σκέφτεται νὰ σᾶς σκοτώσῃ ὅλους γιὰ νὰ τρομοκρατήσῃ τοὺς ἐπαναστάτες!»

»Σὲ λιγάκι τὸν ἐκατέβασαν ἀπὸ τὸ παλάτι γιὰ νὰ τὸν θανατώσουν. Ὁ Σουλτάνος παρακολουθοῦσε τὴ σκηνὴ ἀπὸ ἕνα παράθυρο. Ἐπλησίασα κι' ἐγὼ σ' ἕνα ἄλλο καὶ εἶδα τὸν πρίγκηπα νὰ γονατίζῃ μπροστὰ στὸν δήμιον. Ἔπειτα ἔστρεψε τὸ κεφάλι καὶ μὲ κύτταξε, καὶ τέλος, ἀποτεινόμενος στὸν Σουλτάνον ἐφώναξε:

—«Αἱμοβόρε τύραννε!... Ἡ τελευταία ὥρα τῆς βασιλείας σου ἐσήμανε! Ὁ Θεὸς θὰ ἐκδικήσῃ τὸ ἔθνος μου... Θὰ τιμωρηθῇς γιὰ τὶς ἀνομίες σου.... »

»Προτοῦ ὅμως τελειώσῃ τὰ λόγια του, τὸ τσεκούρι τοῦ δημίου ἔπεσε βαρὺ καὶ τοῦ ἔκοψε τὸν λαιμό. Ἕνας μυριόστομος ἀλλαλαγμὸς ἐχαιρέτισε τὸ κύλισμα τῆς αἱματωμένης κεφαλῆς του. Μετὰ ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ποὺ θανατώθηκε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον».

—Αἰωνία των ἡ μνήμη! εἶπαν ὅλοι μαζὶ οἱ ἐπίσκοποι.

—Σήμερα λοιπόν, ἐξηκολούθησεν ὁ Πατριάρχης, ἀφοῦ ἔλαβα τὸ γράμμα ποὺ σᾶς ἐδιάβασα, μ' ἐκάλεσε ὁ Μέγας Βεζύρης. Ἦταν πιὸ ἥσυχος ἀπὸ τὴν ἄλλη φορά. Μ' ἔβαλε νὰ καθήσω σ' ἕνα διβάνι καὶ μοῦ πρόσφερε τὸ τσιμπούκι του. Μετὰ μοῦ εἶπε:

»—Ξέρω βέβαια πὼς οἱ ἐπίσκοποι ποὺ βρίσκονται στὴ φυλακὴ εἶναι μέλη τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι σεῖς τοὐλάχιστον μένετε πιστὸς εἰς τὸν Σουλτάνον».

»Ἔκλεινα τὸ κεφάλι δίχως νὰ προφέρω λέξι, ἐνῷ αὐτὸς ἐξακολουθοῦσε:

»—Ἐγὼ καὶ ὁ Πατισὰχ ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴ συνδρομή σας. Μονάχα σεῖς μπορεῖτε νὰ γλυτώσετε τοὺς ὑπολοίπους χριστιανοὺς ἀπὸ τὸν θάνατο. Νὰ πᾶτε στὴ φυλακή, νὰ ἐξομολογήσετε τοὺς ἐπισκόπους καὶ ὅ,τι μάθετε νἄρθῆτε νὰ τὸ καταθέσετε στὴν Μεγαλειότητά του... Νά, σᾶς στέλνῃ καὶ τὴν διαμαντένιαν αὐτὴν ταμπακοθήκην ὡς δεῖγμα τῆς ἀπεριορίστου ὑπολήψεως ποὺ τρέφει γιὰ σᾶς...».

Καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ἔβγαλε μίαν ἀδαμαντοκόλλητη ταμπακοθήκη, τὴν ἔδειξε στοὺς ἄλλους κι' ἐπρόσθεσε:

«—Βλέπετε; Εἶναι τὰ τριάντα ἀργύρια ποὺ μοὔδωσαν γιὰ νὰ σᾶς προδώσω... Ὅταν ἐπέστρεψα στὸ Πατριαρχεῖο ἐθυμήθηκα τὰ λόγια τοῦ πρίγκηπος Μουρούζη. Ἐσκέφθηκα ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶχε βγάλει πιὰ τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελε μονάχα μιὰ πρόφασι γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ στοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων. Πρόκειται λοιπὸν νὰ πεθάνουμε ὅλοι. Ἀλλὰ ὁ θάνατός μας θὰ προκαλέσῃ τὴν συμπάθεια τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ ἐμπνεύσῃ θάρρος στοὺς γενναίους μαχητὰς ποὺ θὰ μᾶς ἐκδικήσουν. Ἂν ὅμως δραπετεύσουμε ὁ Σουλτάνος θὰ ἐξαγριωθῇ καὶ θὰ κατασφάξῃ ὅλους τοὺς χριστιανούς.»

Ὁ νέος ποὺ εἶχε συνοδεύσει ἕως ἐκεῖ τὸν Πατριάρχην καὶ κρατοῦσε τὰ ἱερὰ σκεύη ἐδάκρυσε στὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Γρηγορίου. Ἔπειτα ἐπλησίασε τοὺς δεσποτάδες, ἔβγαλε ἀπὸ τὸ ράσο του ἕνα μεγάλο σπαθὶ καὶ εἶπε:

—Εὐλογῆστε αὐτὸ τὸ σπαθί!

Οἱ ἱεράρχαι ἐκύτταξαν τὸν νέον καὶ στὸ σκιόφως τοῦ ὑπογείου τὸ πρόσωπό του ἐφάνηκε ὡραῖο καὶ λαμπρὸ ὡσὰν τὸ πρόσωπο τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

—Εὐλογημένον τὸ ξίφος σου, τέκνον μου, εἶπεν ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος. Εἶσαι νέος φιλότιμος καὶ ρωμαλέος. Ὁ Κύριος νὰ σὲ κάμῃ στυλοβάτην τοῦ ἔθνους μας. Ποτὲ βόλι ἐχθρικὸ νὰ μὴ σ' ἀγγίξῃ, ποτὲ ὁ φόβος νὰ μὴ φθάσῃ στὴν καρδιά σου. Καὶ τότε μόνο νὰ κατέβῃς στὸν τάφο ὅταν ἰδῇς τὴν πατρίδα σου καὶ τὴν θρησκείαν ἐλεύθερες.

—Ἀμήν! εἶπαν ὅλοι.

—Ἀμήν! ἐπρόσθεσε καὶ ὁ νεαρὸς Θρασύβουλος. Τὸ σπαθὶ αὐτὸ θἆναι τὸ φυλαχτό μου. Ὅσο τὸ κρατάει τὸ χέρι μου, ὁ θάνατος δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ μὲ ζυγώσῃ.

Καὶ ἀφοῦ τὸ φίλησε τὸ ξανάβαλε στὴ θήκη του.

Ὁ Πατριάρχης ἀποτραβήχτηκε σὲ μιὰ γωνιὰ μὲ τοὺς δεσποτάδες, τοὺς ἐξωμολόγησε καὶ τοὺς μετάλαβε.

—Τώρα πρέπει νὰ σᾶς ἀφήσω, εἶπε μετά. Δὲν σᾶς ἀποχαιρετῶ γιὰ τὶ πολὺ γρήγορα πρόκειται νὰ συναντηθοῦμε ἂν ὄχι ἐδῶ κάτω, πάντως ὅμως στοὺς οὐρανούς!

Καὶ ἀφοῦ τοὺς εὐλόγησε τρεῖς φορές, ἔφυγε ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν νεαρὸν Θρασύβουλον.

Η ΔΙΑΜΑΝΤΕΝΙΑ ΤΑΜΒΑΚΟΘΗΚΗ

Ἦταν χαράματα ὅταν ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος καὶ ὁ νεαρὸς Θρασύβουλος εἶχαν ἀπομακρυνθῆ ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ὑγρὴ καὶ ἀνήλια φυλακὴ τῶν ἀρχιερέων.

Εἶχον βγῆ ἀπὸ τὴν πόλη καὶ ἐπροχωροῦσαν τώρα στὴν ἐξοχή. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Πατριάρχης στάθηκε κι' ἔρριξε πίσω του μιὰ ματιὰ πρὸς τὴν Ἑπτάλοφον. Τὰ τελευταῖα ἀστέρια ἔσβυναν στὸ στερέωμα.

—Κύτταξε αὐτὴν τὴν βασανισμένη πολιτεία! εἶπεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν νέον ποὺ τὸν συνώδευε. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ πιὰ χριστιανὸς ἐδῶ πέρα! Ὅταν ἐπιστρέψουμε στὸ Πατριαρχεῖο, νὰ φύγῃς ἀμέσως γιὰ τὴν Ὀδησσό. Θὰ σὲ συστήσω πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ἐμπόρους ποὺ εἶναι ἐκεῖ ἐγκατεστημένοι, θὰ σὲ βοηθήσουν νὰ τελειώσῃς τὶς σπουδές σου καὶ νὰ γίνῃς μετὰ ἔμπορος.

—Ἐγὼ νὰ γίνω ἔμπορος; ἀποκρίθηκε ὁ νέος. Ἐγὼ νὰ φύγω ἀφ' οὗ ἔχω μαζί μου τὸ σπαθὶ ποὺ τὸ εὐλόγησεν ἡ παναγιότης σου καὶ ἄλλοι δεκαπέντε ἐπίσκοποι; Θὰ πάω νὰ καταταχθῶ εἰς τὸν Ἱερὸν Λόχον. Δὲν θέλω παρὰ ἕνα συστατικὸ γράμμα πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην. Καὶ τότε ξέρω ποιὸ θὰ εἶναι τὸ καθῆκον μου...

—Μίλα σιγώτερα! τὸν διέκοψεν ὁ Πατριάρχης. Νομίζω πὼς ἀκούω βήματα πίσω μας.

—Παπᾶ! παπᾶ! ἀκούστηκε τὴν ἴδια στιγμὴ μιὰ φωνή.

Ἐστράφηκαν καὶ εἶδαν ἕνα φτωχὸν ρωμηὸν νὰ τρέχῃ κοντά τους.

—Τί εἶναι; Τί συμβαίνει; ἐρώτησε ὁ Θρασύβουλος.

—Δυὸ Τοῦρκοι μὲ κυνηγοῦν! εἶπε λαχανιασμένος ὁ Γραικός.

Δὲν εἶχε τελειώσει καὶ δύο Ὀθωμανοὶ ὁπλοφόροι παρουσιάστηκαν ἐμπρός του. Ὁ Πατριάρχης, ἂν καὶ τοὺς ἦταν ἄγνωστος, μὲ τὸν καλόν του τρόπον καὶ λίγα λεφτά, κατώρθωσε νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ.

—Ἀφοῦ ξέρῃς ὅτι αὐτὲς τὶς μέρες κυνηγοῦν τόσο πολὺ τοὺς χριστιανοὺς γιατὶ βγαίνεις αὐτὴν τὴν ὥρα ποὺ εἶναι ὅλα ἔρημα; εἶπε ὁ Θρασύβουλος τοῦ Γραικοῦ.

—Ἡ φτώχεια, κύριέ μου, ἡ φτώχεια! Ἔχω τόσα παιδιὰ νὰ θρέψω...

—Τόσα παιδιά!... Καὶ σὺ φαίνεσαι πολὺ νέος. Τί δουλειὰ κάνεις; ἐρώτησε ὁ Πατριάρχης.

—Εἶμαι καϊξῆς... Ἀλλὰ μὲ συγχωρεῖς, δέσποτά μου... ἂν δὲν κάνω λάθος νομίζω πὼς εἶσθε ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης μας, ἔκανε ὁ Γραικὸς βγάζοντας τὸν σκοῦφο του.

—Μάλιστα τέκνον μου. Εἶσαι λοιπὸν φτωχός; Πάρε, εἶπε ὁ Πατριάρχης καθὼς τοῦ ἔδινε μερικὰ χρήματα.

—Εὐχαριστῶ! Εὐχαριστῶ! Ὁ Θεὸς σᾶς ἔφερε μπροστά μου! Ἔχω νὰ βοηθήσω τόσες ψυχές. Πρέπει νὰ ξέρῃς, δέσποτά μου, ὅτι τὸ μικρὸ καΐκι μου ἔσωσε πολλοὺς αὐτὲς τὶς μέρες. Τοὺς πῆγα στὰ ρωσσικὰ καράβια. Καὶ σήμερα βγῆκα τόσο ἐνωρὶς στὸ δρόμο γιὰ ν' ἀγοράσω τροφὲς γιὰ μιὰ οἰκογένεια ποὺ ἔχω κρυμμένη στὸ σπίτι μου. Προχτὲς τὴ νύχτα ἐξέφυγαν μὲ τὸ πουκάμισο ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Γενιτσάρων.

Ὁ Πατριάρχης ἐστάθηκε καὶ τὸν ἐκύτταξε.

—Τὸ ξέρεις τὸ ὄνομα αὐτῆς τῆς οἰκογενείας; εἶπε.

—Μάλιστα, Παναγιώτατε. Εἶναι τοῦ Δημητράκη Μουρούζη, συγγενεῖς τοῦ Κωστάκη καὶ τοῦ Νικολάκη ποὺ τοὺς ἐσκότωσε προχτὲς ὁ Σουλτάνος. Ἐμέθυσαν τοὺς φύλακες κι' ἔφυγαν. Ἐγὼ τοὺς ἐπῆγα τὸ κρασί.

Ὁ Πατριάρχης δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὴν συγκίνησίν του.

—Νἆσαι εὐλογημένος, καλέ μου χριστιανέ, εἶπε.

Ἔβγαλε τὴν διαμαντένια ταμβακοθήκη ποὺ εἶχε χαρίσει ὁ Σουλτάνος καὶ ὅσα χρήματα εἶχε μαζί του, τὰ ἔδωσε τοῦ καϊξῆ κι' ἐπρόσθεσε:

—Πάρτα γιὰ νὰ θρέψῃς τὰ παιδιά σου καὶ νὰ βοηθήσῃς τὴν οἰκογένεια ποὺ φιλοξενεῖς στὸ σπίτι σου.

Ὁ ἄνθρωπος τὰ πῆρε στὰ χέρια του, ἔτριψε τὰ μάτια του γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν εἶναι ψεύτικα ὅλ' αὐτά, καὶ εἶπε:

—Καὶ τὴ ζωή μου μπορῶ νὰ θυσιάσω γι' αὐτούς. Ἐγὼ δὲν ἤμουνα πάντα καϊξῆς. Κάποτε ὁ πατέρας μου ἦταν πολὺ εὐκατάστατος.

Ὁ Πατριάρχης δὲν ἄκουσε τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια, γιατὶ ἀπομακρύνθηκε, ἐνῷ ὁ Θρασύβουλος τοῦ ἔλεγε:

—Καλύτερη τύχη δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ ἡ ταμβακοθήκη τοῦ Σουλτάνου. Ἔτσι ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ σωθῇ ἡ οἰκογένεια τοῦ Μουρούζη.

—Τίποτε δὲν γίνεται ἂν δὲν εἶναι γραμμένο ἐκεῖ ἐπάνω, εἶπε ὁ Πατριάρχης σηκώνοντας τὸ χέρι πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ὅλη τὴν ἡμέρα τοῦ Μ. Σαββάτου ὁ Πατριάρχης τὴν πέρασε μὲ προσευχές. Καὶ τὸ βράδυ εἶπε τὸν Θρασύβουλον:

—Πάρε τὸ συστατικὸ γράμμα ποὺ μοῦ ζήτησες γιὰ τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην. Πάρε κι' ἄλλα δυὸ γιὰ δυὸ μεγαλεμπόρους τῆς Ὀδησσοῦ. Νὰ κι' αὐτὰ τὰ χρήματα γιὰ τὰ ἔξοδά σου. Ἐὰν πεθάνω, νὰ παρουσιαστῇς στοὺς κυρίους Τάδε στοὺς ὁποίους γράφω νὰ σοῦ παραδώσουν ὅσα δικά μου χρήματα ἔχουν στὰ χέρια τους. Καὶ τώρα φύγε ὅσο μπορεῖς πειὸ γρήγορα, τρέξε στὸ λιμάνι καὶ ἀνέβα στὸ πρῶτο ρωσσικὸ καράβι ποὺ θὰ βρῇς.

— Δὲν μπορῶ νὰ φύγω προτοῦ ἰδῶ τί θ' ἀπογίνῃ μὲ τοὺς ἐπισκόπους καὶ μὲ σᾶς, ἀπάντησε ὁ Θρασύβουλος.

— Αὐτὸ εἶναι βλακεία. Εἶναι ζήσουμε εἴτε πεθάνουμε δὲν μπορεῖς νὰ μᾶς χρησιμεύσῃς σὲ τίποτε. Κινδυνεύεις τάχα νὰ χαθῇς. Σκέψου μονάχα τὸν γέροντα πατέρα σου καὶ τὴν ἀρραβωνιαστικειά σου τὴν Ἀνδρονίκη.

— Τὸν πατέρα μου! τὴν μητέρα μου καὶ τὴν ἀγαπημένη μου Ἀνδρονίκη! Ἀλλὰ μονάχα αὐτούς; Γιατὶ δὲν λὲς καὶ τὴν πατρίδα μου καὶ τὴν θρησκεία; Καταλαβαίνω ὅμως πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Πόλη. Δόσμου λοιπὸν ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν εὐλογία σου. Καὶ ἂν ἀνέβῃς πρὶν ἀπὸ μένα στὸν οὐρανό, μὴ μὲ ξεχάσῃς.

Καὶ μὲδ ἄκρυα στὰ μάτια, ἀφοῦ ἐφίλησε πολλὲς φορὲς τὸ χέρι τοῦ Πατριάρχου, κατέβηκε εἰς τὸν Κεράτειον κόλπον.

ΜΙΑ ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΣΚΗΝΗ

Τὸ Πάσχα ἐξημέρωσε συννεφιασμένο. Ὁ οὐρανὸς ἦταν κατάμαυρος καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα βαρειά. Βροντὲς καὶ ἀστραπὲς ἔσχιζαν τὸ στερέωμα. Μ' ὅλα ταῦτα ἡ θάλασσα ἦταν ἥσυχη. Οἱ ὡραῖες καμπάνες τῶν Χριστιανικῶν πλοίων ἀντιλαλοῦσαν στὸ λιμάνι.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὸ ἑπόμενον.

Πῶς ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τῶν Ὑδραίων καπετανέων νὰ κτυπήσουν τὸν στόλον τῶν Τούρκων στὴν Ἀλεξάνδρεια

(Ἱστορικὴ σελὶς τοῦ κ. Δ. Γατοπούλου)

Ὁ Ἀντώνιος Κριεζῆς

Εἰς ἕνα παλαιὸν δυσεύρετον 1877 ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Α. Μιαούλη φυλλάδιον ποὺ ἐξεδόθη κατὰ τὸ μὲ περιεχόμενον σύντομον ἐξιστόρησιν τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ παλαιοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος (1869—1854) καὶ ναυτικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ὕδρας Ἀντωνίου Γ. Κριεζῆ ἀναφέρονται ἐνδιαφέρουσαι καὶ ἄγνωσται λεπτομέρειαι περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς πολυκρότου ναυτικῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Ἀλεξανδρείας ποὺ ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1825.

Ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τῆς ἀφηγήσεως αὐτῆς ποὺ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς καλλιτέρας περιγραφὰς τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ὅρων ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλήφθη ἡ καταπληκτικὴ ἐκείνη ἀπόφασις τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀγῶνος, προκύπτει ὅτι ἀρχικῶς δύο ὑπῆρξαν οἱ σπουδαιότεροι παράγοντες τῆς συλλήψεως τοῦ παρατόλμου σχεδίου: Ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης καὶ ὁ Ἀντώνιος Κριεζῆς.

Ὁ πρῶτος, ὅπως ἐξάγεται ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος Ὕδρας, διετήρει μυστικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ δύο Ἕλληνας τῆς Ἀλεξανδρείας ποὺ τὸν ἐκράτουν ἐνήμερον περὶ τῶν ἐχθρικῶν κινήσεων τοῦ Σουλτάνου τῆς Αἰγύπτου καὶ ἰδίως περὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐνεργειῶν του κατὰ τοῦ Μωρηᾶ καὶ τῆς Ρούμελης.

Ὁ δὲ δεύτερος, ἐκ τῶν πρώτων καὶ αὐτὸς Ὑδραίων ἀρχόντων, εἶχε μετάσχει ἕως τότε, πολλῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς τὰς ὁποίας, πράγματι, διεκρίθη διὰ τὴν ἀποφασιστικότητά του καὶ τὴν προσωπικὴν ἀνδρείαν του καὶ τελευταίως, ἰδίως, εἰς τὰς πρὸ τοῦ Μεσολογγίου ναυτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς λοιπόν, τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1825, ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης, ἐμπνευσθεὶς ἐκ τῆς μετὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀλεξανδρείας ἀλληλογραφίας, ἐκάλεσε τὸν Ἀντώνιον Κριεζῆν εἰς τὸ σπίτι του καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν ἐμπιστευτικῶς, τὸ παράτολμον σχέδιόν του.

—Ὅπως βλέπεις, καπετὰν Ἀντώνη—τοῦ εἶπε—ἡ πατρίδα μας διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Ἰμβραὴμ εἰςτὴν Πελοπόννησον. Πρέπει, λοιπόν, καὶ ἡμεῖς νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῶν περιστάσεων καὶ νὰ τολμήσωμεν. Πρέπει νὰ πᾶμε στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ νὰ κτυπήσουμε ἐκεῖ μέσα στὸ λιμάνι, τὸν στόλον ποὺ ἑτοιμάζει ὁ Μωχάμετ—Ἄλυ διὰ τὴν ἐκστρατεῖαν κατὰ τοῦ Μωρηᾶ. Ἀλλὰ ἡ ἑτοιμασία μας πρέπει νὰ γίνῃ μὲ μεγάλην μυστικότητα καὶ νὰ διαθέσωμεν μόνον δύο πολεμικὰ πλοῖα καὶ τρία πυρπολικά. Ἀρχηγὸς δὲ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς νὰ γίνῃς σύ, διότι σὲ προτιμῶ ἀπὸ κάθε ἄλλον καὶ ἀφίνω εἰς τὴν κρίσιν σου τὴν ἐκλογὴν τῶν πυρπολητῶν καὶ τοῦ ἑτέρου πλοίου ποὺ θὰ σὲ συνοδεύσουν. Ἀπαιτῶ, ὅμως, νὰ προσλάβῃς ἕνα τῶν πλοίων μου μὲ κυβερνήτην τὸν Ἰωάννην Λαλεχόν. Θὰ σὲ καλέσω, λοιπόν, αὔριον, εἰς τὴν σύσκεψιν τῶν προυχόντων καὶ σκέψου, ἐν τῷ μεταξύ, διὰ τὰς παρατηρήσεις ποὺ θὰ ἔχῃς νὰ ἐπιφέρῃς!

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, πράγματι, προσεκλήθησαν εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν οἱ Ὑδραῖοι πρόκριτοι, εἰς τὸ σπίτι τοῦ Λαζάρου Κουντουριώτου.

Ὁ Δημήτριος Τσαμαδὸς καὶ ὁ Βασίλειος Μπουντούρης, ἄνδρες ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ αὐτοὶ τῆς Ὕδρας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοινώθη ἡ μεγάλη ἀπόφασις, ἐξέφρασαντὴν γνώμην, ὅτι, ἀντὶ τοῦ Λαλεχοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ, ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἀποφασιστικῆς αὐτῆς ἐκστρατείας, ὁ Μανώλης Τομπάζης.

Αὐτὸ δὲ καὶ παρεδέχθη ὁ Κριεζῆς. Καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπεφασίσθη νὰ εἰδοποιηθῇ ἀμέσως ὁ Τομπάζης, ὅπως καὶ ἐδέχθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐκστρατείας ὑπὸ ἕνα ἀπαραίτητον ὅρον: Νὰ προσληφθῇ ὡς πυρπολητὴς ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης.

Ἐκλήθη, λοιπόν, καὶ ὁ Κανάρης ἀπὸ τὰ Ψαρά, εἰς τὴν Ὕδραν. Καὶ μόλις ἐπῆλθε τελικὴ συμφωνία, ἠκολούθησαν, μὲ μεγάλη μυστικότητα, αἱ σχετικαὶ προετοιμασίαι.

Κατηρτίσθη, ἔπειτα, καὶ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκστρατείας, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡμερολόγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου, ὀνομαζομένου «Θεμιστοκλῆς» καὶ διοικουμένου ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Α. Ραφαλιᾶ, ἀρχηγοῦντος τοῦ κυρίου Ἐμμ. Τομπάζη μὲ συντροφοναύτας ἐννενήκοντα πέντε. Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 22ᾳ Ἰουλίου 1825».

Τὸ ἱστορικὸν αὐτό, ναυτικὸν ἡμερολόγιον ἐκράτησεν ὁ Γεώργιος Διομήδης Σκοῦρος (ἀργότερα Δήμαρχος Ἀθηναίων) ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν ἐκστρατείαν ὡς γραμματεὺς τοῦ Ἐμμανουὴλ Τομπάζη.

Ὡς πρώτη πρᾶξις ἐνεγράφη εἰς αὐτό, ἡ ληφθεῖσα μεγάλη ἀπόφασις:

«Ἡ Διοίκησις τῆς νήσου Ὕδρας, προβλέπουσα τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχει ἡ Πατρὶς Ἑλλάς, ἂν ὁ Αἰγυπτιακὸς Στόλος ἀποβιβάσῃ ἐκ τετάρτου καὶ τὰ λοιπὰ Ἀραβικὰ στρατεύματα ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰς Πελοπόννησον καὶ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καὶ ματαιώσῃ τοὺς πανωλεθρίους σκοποὺς τῆς φίλης Πατρίδος, διέταξε δύο πολεμικὰ πλοῖα, τὸ ἡμέτερον ὁ «Θεμιστοκλῆς» καὶ τὸ τοῦ γενναίου καπ. Ἀντώνη Γ. Κριεζῆ καὶ πυρπολικὰ τρία, τὸ τοῦ γενναίου Καναρίου, Ἀντωνίου Θεοφάνη καὶ Μανώλη Μπούτη· ἀρχηγὸν δὲ τῆς ἐκστρατείας ταύτης ὁρίζει τὸν Κύριον Ἐμμ. Τουμπάζην· διὰ νὰ ἐπέλθωμεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐντὸς τοῦ λιμένος καὶ κατακαύσωμεν, ἐὰν ὁ Θεὸς δώσῃ, τὸν ἐχθρικὸν στόλον»

Καὶ αὐτὰ μέν, ὡς πρὸς τὴν λῆψιν τῆς μεγάλης ἀποφάσεως εἰς τὴν Ὕδραν, κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1825.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Ἀντώνιος Μιαούλης διηγεῖται λεπτομερῶς τ' ἀτυχῆ περιστατικὰ εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου ὁ Κανάρης, καταληφθεὶς ὑπὸ ἐναντίου ἀνέμου, ἠναγκάσθη νὰ ἐξαπολύσῃ, ἕρμαιον τῶν κυμάτων, τὸ πυρπολικόν του, ποὺ ἀπετεφρώθη ματαίως, χωρὶς νὰ βλάψῃ τὸν ἐχθρικὸν στόλον.

Τὰ δύο δικάταρτα ἔκαναν βόλτες ἔξω ἀπὸ τὸ λιμάνι. Ὁ Κανάρης, ὁ Βῶκος καὶ ὁ Μπούτης μὲ τὰ τρία πυρπολικά, ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ λιμάνι καὶ ἔκαμαν σινιάλα ὅτι δῆθεν, ζητοῦν πιλότο.

Ἀμέσως κατόπιν, ὁ Κανάρης ἐπροχώρησε μὲ τὸ πυρπολικόν του πρὸς τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δύο ἐβόλταραν περιμένοντες νὰ δράσουν ἐπάνω εἰς τὴν σύγχυσιν ποὺ θὰ προκαλοῦσε ἡ φωτιὰ τοῦ Κανάρη.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἰδοὺ πῶς περιγράφεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Σκούφου, ἡ ἀτυχία τοῦ Κανάρη, ὅπως τὴν διηγήθη ὁ ἴδιος εἰς τὸν Τομπάζην:

«... Προχωρῶ, ὅμως ὁ καιρὸς μὲ ἦλθε κατὰ πλώρην, ὅθεν καὶ ἐβιάσθην νὰ ὀρτζάρω κατὰ τῆς ναυαρχίδος, ἀλλ' ἐκεῖ μοῦ ἔλειψεν ὁ ἄνεμος· ὅθεν περιφερόμενος ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα καὶ ὁ καιρὸς ἄρχισε νὰ φυσᾷ δεξιός, ἔρριψα τὸ πυρπολικόν μου εἰς μίαν φρεγάταν καὶ πολλὰ ἄλλα ἐχθρικὰ πλοῖα ἦσαν ἀραγμένα ὑποκάτω εἰς τὸ Παλάτιον τοῦ Σουλτάνου καὶ ἔδωκα πῦρ κατ' αὐτῆς... Ἐγὼ διεσώθην εἰς τὴν βάρκαν μου μὲ ὅλους τοὺς πυρπολητὰς ναύτας μου, διευθυνόμενος νὰ ἐξέλθω τοῦ λιμένος, ἀλλὰ τὸ πυρπολικὸν ἀπέτυχεν ἀπὸ τοῦ νὰ βλάψῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ μεταδώσῃ τὸ πῦρ του, διότι ὀρτζάρισε μὲ τόσην ταχύτητα, ὥστε κατεκάει εἰς τὸν ἀέρα. Τὰ ἄλλα δύο πυρπολικά, ἅμα ἰδόντα τὴν ἰδικήν μου ἀτυχίαν ἔκαμαν πανιὰ καὶ ἐξῆλθον τοῦ λιμένος. Ἐγὼ δέ, ἀφοῦ εἰς μάτην 7 ἐχθρικὲς βάρκες μὲ ἐκυνήγησαν καὶ ἀφοῦ ἕνα Γαλλικὸν πολεμικὸν βρίκιον μοῦ ἔρριψε 4 κανονιές, διεσώθην εἰς τὸ πλοῖον...»

Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Κανάρη, πρὸς τὸν Τομπάζην, κλείνει μ' ἐνδιαφέρον συμπέρασμα τοῦ γενναίου πυρπολητοῦ:

«....Λυποῦμαι μεγάλως, ὅτι ἐνῷ ἐπληρώσαμεν τὰ καθήκοντά μας, ἀπετύχομεν. Καὶ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην δὲν ἀποδίδω εἰς ἄλλο εἰμὴ εἰς τὴν ἐναντιότητα τοῦ καιροῦ, διότι ἡ γενναιότης τῶν πυρπολητῶν μας, τὸ σωρηδὸν ἄραγμα τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, μοῦ ὑπέσχοντο μίαν λαμπρὰν ἐπιχείρησιν...»

Ὁ ἀπομνημονευματογράφος Ἀντώνιος Μιαούλης, περιγράφει τὴν ἡρωϊκὴν διαγωγὴν τοῦ Ἀντωνίου Κριεζῆ, ὅταν, μετὰ τέσσαρας ἡμέρας, τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα συνήντησαν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀττάλειαν, Ὀθωμανικὸν πλοῖον, μὲ φορτίον ξυλείας καὶ Τούρκους στρατιώτας, κατευθυνόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ὁ Κριεζῆς, τότε, ἐδικαίωσε, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὴν λαϊκὴν μοῦσαν τῆς πατρίδος του, ἡ ὁποία ἔλεγε περὶ αὐτοῦ:

«Ὅποιος δὲν θέλει γιὰ νὰ ζῇ ἄς πάῃ μὲ τὸν Κριεζῆ....»

Οἱ Ἕλληνες ἀρχηγοὶ προσεκάλεσαν τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον νὰ παραδοθῇ. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται, πολυάριθμοι καθὼς ἦσαν, ἀπήντησαν μὲ πυροβολισμοὺς καὶ ἐπεχείρησαν ρεσάλτο, κατὰ τοῦ πλοίου τοῦ Κριεζῆ.

Ἡ ἔφοδος αὐτὴ ἀπέτυχε διότι ἀπεκρούσθη γενναίως. Ἐπανελήφθη ὅμως, κατὰ τοῦ πλοίου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκστρατείας Μανώλη Τομπάζη, μὲ νέαν ἀποτυχίαν καὶ μεγάλας ζημίας.

Τότε, ἐπωφεληθεὶς τῆς ἀπωλείας τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἐχθρῶν, ὁ Ἀντώνιος Κριεζῆς ἐπεχείρησε μὲ τὸ καράβι του ἀποφασιστικὴν ἐπίθεσιν, ἡ ὁποία καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἅλωσιν τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ πληρώματος αὐτοῦ καὶ ὅλων τῶν ἐπιβαινόντων Τούρκων στρατιωτικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πολυάριθμοι ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης.

Τὸ ἱστορικὸ τόλμημα, ποικίλλεται ἀπὸ τὴν φαιδρὰν περιπέτειαν τοῦ λιμενάρχου Ἀλεξανδρείας Μουσταφᾶ, ποὺ ἐπεχείρησεν ἀνύποπτος νὰ βιζιτάρῃ τὰ πυρπολικά, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Κανάρην.

Διὰ νὰ κερδίσῃ καιρὸν ὁ Κανάρης, στὴν ἀρχὴ ἔκανε, δῆθεν, πῶς τοῦ ἔρριπτε τὸ σχοινὶ γιὰ νὰ τὸν τραβήξῃ καὶ τὸν ἐπῆρε μαζύ του.

—Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω, μπέη, τοῦ εἶπε τότε ὁ Κανάρης, νὰ κάτσῃς φρόνιμα καὶ ν' ἀγναντεύῃς!...

Ὁ Μουσταφᾶς τἄχασε. Σὲ λίγο εἶδεν ἔκπληκτος τὸν Κανάρη νὰ κατεβάζῃ τὴν Ρούσσικη σημαία, ν' ἀνεβάζῃ τὴν Ἑλληνικὴ στὸ πυρπολικὸ καὶ νὰ βάζῃ «φωτιὰ στὰ τόπια!»

Τότε ὁ ἀγαθὸς Τουρκοαιγύπτιος ἐκατάλαβε τὸ πάθημάτου καὶ τὴν αἰχμαλωσία του. Ὁ Κανάρης τὸν ἔσυρε, ἔπειτα, μαζύ του καὶ ὅπως διηγεῖτο ὁ ἴδιος, τὸν διώρισε..λιμενάρχην στὸ Καστελόριζο!

Τὴν 13ην Αὐγούστου 1825, τὰ Ἑλληνικὰ καράβια ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ὕδραν.

Ὁ μεγάλος σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας δὲν εἶχε μὲν ἐπιτύχει, ἀλλὰ τὸ ἠθικὸν τοῦ ἐχθροῦ εἶχε καιρίως κτυπηθῆ. Διότι τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐτόλμησαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ κέντρου, δηλαδή, τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ Τουρκοαιγυπτιακοῦ στόλου ποὺ ἦτο ὁ μεγαλείτερος καὶ φοβερώτερος ἐπιδρομεὺς κατὰ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Δ. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δραματικὰ διηγήματα

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

Ὑπὸ Ζὰν Φεγκά

Μόλις ἔφθασα στὸ Μαρόκο μὲ μιὰ δημοσιογραφικὴ ἀποστολή, τὸ πρῶτο πρόσωπο ποὺ γνώρισα ἦταν ὁ Ἀχμὲτ Ζγανί. Δὲν ξέρω, δὲν μπόρεσα ποτὲ νὰ μάθω γιὰ ποιὸ λόγο κατέκτησα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐμπιστοσύνη του. Ἡ ἀλήθεια, ὅμως, εἶνε ὅτι μὲ πῆρε ἀπὸ καλὸ μάτι καὶ ὅτι δὲν ἄργησε νὰ μοῦ ἀποκαλύψῃ ὅτι ἦταν πράκτωρ τοῦ σεΐχη Μοχρανί, τοῦ τρομεροῦ ἀρχηγοῦ τῶν Σενουσιστῶν, ὁ ὁποῖος προκάλεσε τὴν τελευταία ἐπανάστασι τῶν μαροκινῶν στὸ Φέζ.

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ δὲν μὲ ξάφνιασε καὶ τόσο.

Ἀπερίγραπτη ὅμως, κατάπληξι μοῦ προξένησε κάτι ἄλλο, ποὺ μοῦ ἀνεκοίνωσε ὁ Ἀχμὲτ Ζουανί, ὅτι δηλαδὴ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Μοχρανὶ βρισκότανε καὶ δυὸ πρώην πράκτορες τῆς Ἰντέλλιτζενς Σέρβις, τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχηγὸς κατώρθωσε νὰ πάρῃ στὴν ὑπηρεσία του μὲ ὑπέρογκη χρηματικὴ ἀμοιβή.

Ἕνα ἀπόγευμα, ἐνῷ καθόμαστε μὲ τὸν Ἀχμὲτ στὸ ἰδιαίτερο χώρισμα ἑνὸς καφενείου, στὸ Μαράκεχ, στὴν καρδιὰ τοῦ Μαρόκου, καὶ πίναμε ἀλλεπάλληλα μικροσκοπικά, σὰν δαχτυλῆθρες, φλυτζανάκια καφέ, ὁ μαροκινὸς φίλος μου μοῦ ἐξιστόρησε, μὲ συγκρατημένη συγκίνησι, τὴ δραματικὴ περιπέτεια τῆς Κάλι, μιᾶς μαύρης χορεύτριας.

Καὶ εἶνε τόσο ἐνδιαφέρουσα ἡ ἱστορία τῆς γυναίκας αὐτῆς, τῆς πρώτης μαροκινῆς κατασκόπου, ποὺ κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ σ' ἐπαφὴ μὲ Ἄγγλους καὶ Γάλλους στρατιωτικοὺς καὶ νὰ κλέψῃ πολύτιμα ἔγγραφα, ὥστε δὲν μπορῶ ν' ἀντισταθῶ στὸν πειρασμὸ νὰ σᾶς τὴν ἀφηγηθῶ.

★

«—Ἡ Κάλι — ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται ὁ Ἀχμὲτ Ζουανί, —γεννήθηκε σὲ μιὰ λαϊκὴ συνοικία τοῦ Μαρόκου, ἀπὸ πατέρα ἰθαγενῆ καὶ μητέρα μαυριτανή, μὲ ἱσπανικὸ αἷμα στὶς φλέβες της. Σὲ ἡλικία δέκα χρονῶν, φημιζότανε ἤδη γιὰ τὴν ὀμορφιά της. Καὶ ὅταν ἔγινε εἴκοσι ἐτῶν, ἦταν ξακουστὴ ὡς ἡ καλύτερη χορεύτρια τοῦ Ἀλγερίου.

»Τὴν εἶδα πολλὲς φορὲς τότε νὰ χορεύῃ σὲ διάφορα κέντρα καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ποτὲ ἄλλοτε δὲν μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσω τέτοιο φειδίσιο γυναικεῖο σῶμα. «Κάλι, τὸ Φίδι», τὴν ἔλεγαν οἱ θαυμασταί της, καὶ εἶχαν δίκιο. Μὰ ἡ Κάλι μποροῦσε νὰ ξετρελλάνῃ ἕναν ἄνθρωπο καὶ μονάχα μὲ τὰ μάτια της, τὰ μεγάλα κατάμαυρα μάτια της...

»Ἡ χορεύτρια αὐτὴ ἦταν πάνω ἀπὸ εἴκοσι χρονῶν, ὅταν ἕνας Ἄγγλος διοικητικὸς ὑπάλληλος τῆς πρότεινε νὰ τὴν πάρῃ κοντά του. Ἡ Κάλι δέχθηκε μὲ μεγάλη προθυμία αὐτὴν τὴν πρότασι, ἐπειδὴ βαρέθηκε πιὰ νὰ χορεύῃ κάθε βράδυ μέσα στοὺς καπνοὺς καὶ τὴ βαρειὰ ἀτμόσφαιρα τῶν διαφόρων κέντρων. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι στὴν ἀρχὴ καλοπέρασε μὲ τὸν πλούσιο φίλο της. Μιὰ μέρα, τὴν εἶδα μὲ τὰ μάτια μου νὰ περνᾷ ἀπὸ μπροστά μου μέσα σ' ἕνα καινούργιο αὐτοκίνητο. Μοῦ χαμογέλασε καὶ μοῦ πέταξε ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ δαχτυλίδια της, ποὺ τῆς τὰ εἶχε χαρίσει φυσικὰ ὁ Ἄγγλος.

»Ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνες, ὁ Ἄγγλος βρέθηκε δολοφονημένος σ' ἕναν ἀπέραντο δρόμο.

»Κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ μάθῃ ποιὸς καὶ γιατὶ τὸν σκότωσε.

»Τὴν ἐπομένη, ὅμως, ἡ Κάλι, ἡ ὁποία δὲν λυπήθηκε ὑπερβολικὰ γιὰ τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ φίλου της, παρουσιάσθη στὰ κέντρα μαζὺ μ' ἕνα Γάλλο ἀξιωματικό, ἕνα ἀμούστακο παλληκάρι, ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ γαλλικὸ ἐπιτελεῖο.

»Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἐγκατέστησε τὴν Κάλι σ' ἕνα μικρὸ σπίτι, στὸ ὁποῖο ἔδινε κάθε βράδυ δεξιώσεις καὶ χορούς. Ὅλοι οἱ ξένοι ἀξιωματικοί, ποὺ βρισκόντανε τότε στὸ Ἀλγέρι, πήγαιναν στὶς συγκεντρώσεις αὐτές, ὄχι τόσο γιὰ νὰ δοῦν τὸν οἰκοδεσπότη, ὅσο γιὰ νὰ θαυμάσουν τοὺς χοροὺς τῆς Κάλι.

»Ἕνα πρωΐ, ἔκανα τὴ σκέψι ὅτι ἡ χορεύτρια αὐτὴ θὰ μποροῦσε νὰ φανῇ πολὺ χρήσιμη στὸν ἀρχηγό μου, τὸν Μοχρανί.

»Συνεννοήθηκα μαζύ του, καί, τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἀπόγευμα, ὡδηγοῦσα τὴν Κάλι, μὲ τὸ κεφάλι σκεπασμένο, γιὰ νὰ μὴν τὴν ἀναγνωρίσῃ κανείς, στὴν καλύβα ὅπου ἔμενε κρυμμένος ὁ Μοχρανί.

»Ἡ Κάλι ἔμεινε μιὰ ὥρα μὲ τὸν ἀρχηγό.

»Ὅταν ἔφυγε, παράξενο χαμόγελο ἦταν ζωγραφισμένο στὰ χείλη της.

«—Καλὰ πᾶνε τὰ πράγματα! μοῦ εἶπε ὁ Μοχρανί, μετὰ τὴν ἀναχώρησι τῆς χορεύτριας. Ἡ Κάλι μοῦ φανέρωσε ἕνα μεγάλο μυστικό. Ὁ Ἄγγλος ὑπάλληλος, ὁ παληός της φίλος, δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν Γάλλο Ἀξιωματικό, μὲ τὸν ὁποῖο μένει τώρα. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς τὴν ἀγαποῦσε ἀπὸ καιρό. Καὶ ὅ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

Ο ΠΡΩΤΟΠΥΓΜΑΧΟΣ ΣΠΑΛΛΑ...

Ὁ θριαμβευτὴς τοῦ Ρὶγκ

...ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ

3.—

Ἐπειδὴ στὸ μέτωπο εἶχα ἀποδείξει πὼς ἤμουν προικισμένος μὲ καλὲς πυγμαχικὲς ἰδιότητες, ὁ λοχαγός μου, ποὺ ἦταν πολὺ φίλαθλος καὶ μ' ἐκτιμοῦσε, μοῦ ἐπρότεινε νὰ λάβω μέρος στὸ πυγμαχικὸ τμῆμα τῆς ὁμάδος.

Ἐπῆγα κ' ἐγνωρίστηκα μὲ τὸν διοικητὴν τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος, ἕνα λοχαγὸν ποὺ εἶχε παρασημοφορηθῆ στὸν πόλεμο. Θὰ εἶχε βάρος τοὐλάχιστον ἑκατὸ κιλῶν καὶ ἕνα λαιμὸν σὰν τοῦ ταύρου τοῦ «Κουὸ Βάντις», νικητὴς ἑνὸς διεθνοῦς ἀγῶνος πάλης. Θέλησε νὰ μὲ δοκιμάσῃ καὶ μ' ἔβαλε νὰ παλαίψω μὲ τὸν ὑπολοχαγὸν Νέγκρι.

Δέχομαι. Σχεδὸν ἀμέσως ὅμως ὁ κολοσσός μοῦ καταφέρνει ἕνα σβίγκ καὶ μὲ ξαπλώνει κάτω. Σηκώνομαι, ἀλλὰ ὁ λοχαγὸς δὲν μ' ἀφίνει νὰ συνεχίσω καὶ μὲ τιμωρεῖ μὲ ἑξαήμερον κράτησιν, ἐπειδὴ λέει ἐβιάστηκα πολύ. Ἐπρόσθεσε μάλιστα ὅτι θὰ μ' ἐδοκίμαζε ἄλλη μιὰ φορά.

Τὶς λίγες μέρες ποὺ ἔμεινα ὑπὸ κράτησιν ἐπροπονήθηκα ὅσο μποροῦσα περισσότερο γιὰ ν' ἀποκτήσω φόρμα, μὲ τὴν πρόθεσι ν' ἀνακτήσω τὴν πυγμαχική μου ἀξιοπρέπεια. Μὲ κάθε θυσίαν ἤθελα ν' ἀποδείξω τοῦ λοχαγοῦ ὅτι μποροῦσα νὰ τὰ βγάλω πέρα καὶ μ'ἕναν ἀνώτερόν μου.

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Ξάφνου ἔρχεται διαταγὴ νὰ φύγουμε γιὰ τὴν Ρώμη, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ δώσουμε μίαν ἀθλητικὴν ἑορτὴν ὑπὲρ τῶν θυμάτων πολέμου.

Στὴν πρωτεύουσα ἦρθε ἕνα ἀμέτρητο πλῆθος γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ θέαμα. Ὁ λοχαγὸς Μπατζίνι ἀποφασίζει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ ἰδῇ τί μπορῶ νὰ κάμω. Καὶ διοργανώνει μίαν πυγμαχικὴν συνάντησιν μεταξὺ ὑπολοχαγοῦ Νέγκρι καὶ λοχίου Σπάλλα.

Σᾶς ἀφίνω νὰ φαντασθῆτε τὴν συγκίνησι καὶ τὴ χαρά μου. Λίγο προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ μάτς, μᾶς πλησιάζει ὁ λοχαγὸς καὶ μᾶς λέει:

—Παιδιά, τὸ νοῦ σας. Πρέπει νὰ δείξετε πὼς εἶσαστε πραγματικοὶ πυγμάχοι γιὰ νὰ μὴ ντροπιαστοῦμε στὰ πλήθη.

—Ἐμπρός, λοιπόν! ἀπαντῶ ἐγώ.

Ὁ Νέγκρι ἐπῆρε ἀμέσως στὰ σοβαρὰ τὴν συμβουλὴ τοῦ λοχαγοῦ καὶ μοῦ καταφέρνει μιὰ σειρὰ γροθιὲς ἀπ' τὶς ὁποῖες μόλις ἐπρόφθαινα νὰ προφυλαχθῶ.Καὶ ὅσο πήγαινε γινόνταν πιὸ ἐπιθετικός. Τότε, ἀφίνω κ' ἐγὼ κατὰ μέρος κάθε σεβασμὸ πρὸς τὴν ἱεραρχία. Συμμαζεύτηκα ὁλόκληρος καὶ ὥρμησα μὲ ἕνα κρὸς τόσον ἠθικοῦ περιεχομένου, ποὺ ἔστειλα τὸν ὑπολοχαγὸν σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ ρίγκ, μὲ τὰ πόδια ψηλά. Τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους ἐκράτησαν μισὴ ὥρα.

Τρέχω στὸν λοχαγόν, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ μὲ συγχαρῇ, ἐκεῖνος ὅμως μὲ ὑποδέχεται μὲ φωνὲς καὶ βρισιές.

—Ἔξη μέρες φυλάκισι!

—Γιατί;

—Γιατὶ ἐκτύπησες ἕναν ἀνώτερον.

—Μὰ ἀφοῦ τὸ εἴχατε διατάξει σεῖς..

—Καθόλου. Δὲν ἐκατάλαβες τὴν διαταγή μου.

Ἔτσι, τὸ νὸκ ἄουτ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, δὲν ἔτυχε στὸν ἡττημένον, ἀλλὰ στὸν νικητή. Ἔχουν δίκηο λοιπὸν οἱ στρατιωτικοὶ ποὺ λένε: «Μὴν προχωρεῖτε ποτὲ στὸ σύνθημα, ἄν δὲν ἀκούσετε τὸ παρασύνθημα».

ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Αὐτὸ συνέβη στὸ Μιλάνον, καὶ πολλοὶ φίλαθλοι τὸ θυμοῦνται ἀκόμη. Ἀντίπαλοι: ὁ πρωτοπυγμάχος τῶν βαρέων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τῶν Βομβαρδιέρων Κάρολος Νέγκρι, ποὺ ἐπροκάλεσε τὸν πρῶτον.

Ἡ συνάντησις εἶχε διπλῆν σημασία: γιὰ τὸν τίτλο καὶ γιὰ τὴν μεγάλην ἐπαγγελματικὴν ἀντιζηλία ποὺ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν. Ἦταν καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ Μιλάνον, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλη συνοικία ὁ καθένας, τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ κάτοικοι δύο συνοικιῶν προσπαθοῦσαν νὰ ἐπικρατήσουν μὲ γροθιὲς καὶ κλωτσιές.Εἶχαν δοκιμαστῆ καὶ ἄλλη φορά, καὶ τώρα ἦρθαν νὰ τοὺς παρακολουθήσουν μὲ φανατισμὸ καὶ οἱ δύο φατρίες.

Ὅλοι λοιπὸν ἐπερίμεναν μὲ ἀγωνία τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ ὅταν, οἱ δύο ἀντίπαλοι παρουσιάστηκαν στὸ ρίγκ, ἄλλαξαν ἐπερίγραπτες ματιὲς ἔχθρας καὶ μίσους.

Ὁ διαιτητής, ποὺ εἶδε τὴν ἀνταλλαγὴν αὐτὴν τῶν ἀστραπῶν καὶ ἐγνώριζε τὸ μῖσος ποὺ εἶχαν οἱ δύο ἀντίπαλοι μεταξύ τους, τοὺς κάλεσε λίγο προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ μάτς, καὶ τοὺς κάνει τὶς συνηθισμένες συστάσεις. Ἐν πρώτοις, ψυχραιμίαν: κανένα χτύπημα πίσω στὸν αὐχένα, οὔτε κάτω ἀπ' τὴν κοιλιά, νὰ σταματοῦνε ὅταν ὁ ἀντίπαλος πέφτει κάτω, νὰ χωρίζωνται στὸ «μπρὴκ», νὰ ἀνταλλάζουν μιὰ χειραψία στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀγῶνος καὶ μετὰ τὸν τελευταῖον γῦρο, ν' ἀποχωρίζωνται ὅταν χτυπάῃ τὸ γκὸν καὶ ν' ἀρχίσουν πάλι ὅταν ξαναχτυπήσῃ.

Λίγο μετὰ ἀκούεται τὸ χάλκινο πιάτο καὶ οἱ δύο ἀντίπαλοι πλησιάζουν γιὰ ν' ἀνταλλάξουν τὴν τυπικὴ χειραψία. Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐγκαρδιότητα αὐτῆς τῆς χειραψίας καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ ἢ μᾶλλον τὴ λύσσα μὲ τὴν ὁποίαν οἱ δύο αὐτοὶ ἑτοιμάζονται νὰ λύσουν τὶς διαφορές των.

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟ ΜΑΤΣ

Πρώτη φάσις: ὁ προκληθεὶς ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἀντιπάλου μὲ ἕνα καταιγισμὸν ἀπὸ γροθιὲς ποὺ μοιάζει μὲ πραγματικὸν βομβαρδισμόν. Κάτω ἀπὸ τὸ χαλάζι ἐκεῖνο τῶν γρονθοκοπημάτων ὁ Νέγκρ συσπειρώνεται σὲ μιὰ στάσι ἀμυντική, μὲ τὰ γαντωμένα χέρια μπροστὰ στὸ πρόσωπο. Ὁ ἄλλος ἐξακολουθεῖ, καὶ ὁ Νέγκρι συμμαζεύεται ἀκόμη περισσότερο.

Περνοῦν ἔτσι μερικὰ λεπτά, καὶ ὁ ἐπιτιθέμενος σταματάει κατάπληκτος. Τί διάολο κάνει αὐτὸς ὁ βομβαρδιέρης κάτω ἀπὸ τὴν καταιγίδα ἐκείνην τῶν γρονθοκοπημάτων; Κοιμᾶται; Ἐκείνη ἡ στιγμὴ ὅμως τῆς σαστιμάρας καὶ τοῦ δισταγμοῦ τοῦ ἀποβαίνει μοιραία. Μὲ τὸ βλέμμα ποὺ περνάει ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ γάντια του, ὁ Νέγκρι παρακολουθεῖ ὅλες τὶς κινήσεις τοῦ ἀντιπάλου, τὸν βλέπει γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ μὴ προφυλάγεται καλά, πηδάει ὁρμητικώτατος ἀπάνω του καὶ τοῦ καταφέρνει στὴ μύτη μιὰ γροθιὰ ποὺ θὰ γκρέμιζε ἕνα τοῖχον.

Ὁ ἄλλος, ποὺ δὲν τὸ περίμενε αὐτό, κυλιέται κάτω. Ὁ Νέγκρι τότε δὲν χάνει καιρό. Πηδάει ἀπάνω του σὰν ὕαινα, καὶ τοῦ ἐπιτίθεται πάλι φωνάζοντας:

—Πάρε καὶ τούτην! Πάρε κι' αὐτήν! Σήκω τώρα, ἄν μπορῇς!

Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ βαράῃ σὰν στραβός. Ὁ διαιτητὴς κάνει νὰ ἐπέμβῃ, ἀλλὰ μιὰ τρομερὴ σπρωξιὰ τὸν ρίχνει ἀπάνω στὰ σχοινιὰ τοῦ ρίγκ. Ἔπειτα ὁ Νέγκρι ἐξακολούθησε νὰ χτυπάῃ τὸν ἀντίπαλον ποὺ φαίνεται ζαλισμένος καὶ δὲν κατορθώνει ν' ἀμυνθῇ. Ὁ Νέγκρι ὅμως συνεχίζει, φωνάζοντας:

—Σήκω ἄν μπορῇς!... Πάρε κι' αὐτήν!

Τότε, μὲ μιὰν ἀπεγνωσμένη προσπάθεια ὁ ἄλλος σηκώνεται, πηδάει ἀριστερά, διασκελίζει τὰ σχοινιὰ τοῦ ρὶγκ καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια, ἐνῷ ὁ ἄλλος τὸν ἀκολουθεῖ γιὰ νὰ τὸν φτάσῃ καὶ νὰ τερματίσῃ μὲ κάθε τρόπο καὶ ὁπουδήποτε τὸ μάτς.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως ἦταν νὰ χαρακτηρίσῃ ὁ διαιτητὴς ὡς «σκαλιφιὲ» τὸν ὑπολοχαγὸν Νέγκρι καὶ ν' ἀνακηρύξῃ τὸν ἄλλον νικητήν. Ἀπὸ ἀθλητικῆς ἀπόψεως, πολὺ σωστά, γιατὶ ἀγωνίστηκε ἀντικανονικά. Καὶ ὁ ἄλλος θὰ σκεφτόνταν ἐν τῷ μεταξύ, ὅπως ὁ Φεραβίλλα: «Πυγμάχος ποὺ φεύγει εἶναι καλός... γιὰ ἄλλη φορά!»

Ξεχνοῦσα νὰ σᾶς πῶ, ὅτι προτοῦ ἀρχίσῃ αὐτὸ τὸ μάτς, ἐγὼ ἐδήλωσα ὅτι ἐπροκαλοῦσα ἐκεῖνον ποὺ θὰ νικοῦσε γιὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἰταλίας. Τὸ μάτς αὐτὸ ἔγινε μετὰ ἕνα χρόνο, κι' ἐπῆρα τὸν τίτλον.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΠΟΥ ΘΗΛΑΖΕΙ

Ἦταν ὅμως γραφτὸ γιὰ τὸν Νέγκρι, ἄν καὶ ἦταν τόσο τολμηρὸς καὶ δυνατός, νὰ χαρακτηρισθῇ πάλι ὡς «σκαλιφιὲ» καὶ νὰ χάσῃ τὴν νίκη.

Εἴμαστε στὸθέατρο «Ντὰλ Βέρμε» καὶ ἐπρόκειτο νὰ χτυπηθῇ μὲ τὸν πρωταθλητὴν Ἐουστάλ. Ἄς

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὸ προσεχὲς

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΜΑΧΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προτελευταίου φύλλου)

Συνεπῶς τὰ μικρὰ καταφύγια, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὰ οἰκογενειακά, πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸν κανόνα καὶ τὰ μεγάλα τὴν ἐξαίρεσιν. Τὰ τελευταῖα ταῦτα πρέπει πάντως νὰ ὑπάρχουν εἰς διάφορα κεντρικὰ σημεῖα τῶν πόλεων καὶ εἶναι ἀπαραίτητα δι' ὅσους κατὰ τὴν ὥραν τοῦ βομβαρδισμοῦ, θὰ εὑρεθοῦν ἐκτὸς καὶ μακρὰν τῶν οἰκιῶν των, ὅπως εἶναι, ἀπαραίτητα, ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰ μεγάλα ἐργοστάσια καὶ λοιπὰς ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πολυαρίθμου ἐργατικοῦ προσωπικοῦ των.

Γεννᾶται τώρα τὸ ζήτημα κατὰ ποῖον τρόπον οἱ κάτοικοι θὰ ἀποκτήσουν καταφύγια ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των;

Αἱ νέαι μεγάλαι οἰκοδομαὶ καὶ δι' ὡρισμένας πρὸς τὸ παρὸν μεγάλας πόλεις, εἶναι ὑποχρεωμέναι, δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Παθητικῆς Ἀεραμύνης, συμφώνως τῷ σχετικῷ νόμῳ, νὰ κατασκευάζουν ἐντὸς τῶν ὑπογείων τούτων καταφύγια καθ' ὅλους τοὺς τεχνικοὺς κανόνας καὶ παρέχοντα πλήρη ἀσφάλειαν ἐκ τῶν πολεμικῶν ἀερίων, τῶν ἐρειπίων τῶν οἰκιῶν, τῶν θραυσμάτων τῶν βομβῶν καὶ ἐκ τῶν ὁλοσώμων βομβῶν μέχρι τοῦ βάρους τῶν 50 χιλιογράμμων τοὐλάχιστον. Μεγαλυτέραν ἀντοχὴν τῶν καταφυγίων διὰ τὰς οἰκοδομάς, πέραν τῆς ἀντοχῆς ταύτης, δὲν ζητοῦμεν εἰμὴ δι' εἰδικὰς τινὰς περιπτώσεις. Πρῶτον διότι τὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα σπανίως θὰ χρησιμοποιήσουν βόμβας μεγαλυτέρου βάρους διὰ βομβαρδισμοὺς κατὰ κατῳκημένων χώρων, ἡ δὲ πιθανότης τοῦ νὰ πέσῃ ἡ βόμβα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ καταφυγίου εἶναι ἐλαχίστη, καὶ δεύτερον διότι ἡ ἐπιζήτησις μεγαλυτέρας ἀντοχῆς συνεπάγεται μεγαλυτέρας δαπάνας.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑποχρεωτικοῦ τούτου μέτρου κατεσκευάσθησαν ἤδη ἀρκετὰ καταφύγια εἰς τὰς ὡς ἄνω πόλεις. Ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατασκευασθέντων καταφυγίων ἀνέρχεται ἤδη εἰς 300 περίπου καὶ συνεχῶς βαίνει αὐξανόμενος. Λίαν προσεχῶς τὸ ὑποχρεωτικὸν τοῦτο μέτρον τῆς κατασκευῆς καταφυγίων εἰς τὰς νέας οἰκοδομὰς θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους μεγάλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας παραπόνων καὶ μέχρι πληρεστέρας διαφωτίσεως καὶ κατανοήσεως τοῦ μεγέθους τοῦ ἐναερίου κινδύνου παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὸ μέτρον τοῦτο ἐφηρμόσθη ἐν ἀρχῇ διὰ τὰς ἄνω τῶν τριῶν ὀρόφων καὶ ἀκολούθως διὰ τὰς ἄνω τῶν δύο ὀρόφων νέας οἰκοδομάς. Φυσικὰ θὰ ἐπεκταθῇ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ διὰ τὰς μικροτέρας οἰκοδομάς.

Εἶναι φυσικὸν οἱ μέλλοντες νὰ οἰκοδομήσουν, ἄν ὄχι ὅλοι, τοὐλάχιστον οἱ μὴ κατατοπισμένοι ἐπαρκῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀεραμύνης, νὰ αἰσθάνωνται δυσφορίαν διὰ τὴν ἐπιβαλλομένην αὐτὴν ὑποχρέωσιν τῆς κατασκευῆς καταφυγίου καὶ ἥτις συνεπάγεται δαπάνην ἐπὶ πλέον κατὰ 7—10 % τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν οἰκοδομήν. Αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς πολλοὺς τῶν μέχρι τοῦδε οἰκοδομησάντων καὶ ὑποχρεωθέντων εἰς κατασκευὴν καταφυγίων. Ἀλλὰ ὅτε ἐξηγήθησαν εἰς τούτους, παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἡμῶν, οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν κατασκευὴν τούτου, ὡς καὶ τὸ μέγα πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον θὰ παρουσιάζῃ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ μέλλον πᾶσα οἰκοδομὴ ἐφωδιασμένη διὰ καταφυγίου, ἔναντι τῶν στερουμένων τοιούτου, προθύμως καὶ ἀσμένως ἀπεδέχθησαν ταύτην. Τινὲς μάλιστα τούτων ἐζήτησαν μόνοι των καὶ ὅρους τεχνικοὺς μεγαλυτέρας ἀντοχῆς τῶν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν ἐπιβαλλομένων, παρὰ τὴν μεγαλυτέραν, ὡς ἐκ τούτου δαπάνην, ἥν θὰ ὑφίσταντο.

Καὶ πράγματι δὲν ἀπέχομεν πολὺ τῆς ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ὁποίας, αἱ ἄνευ καταφυγίου οἰκοδομαὶ θὰ εὑρεθοῦν εἰς πολὺ μειονεκτικὴν θέσιν. Θὰ συμβῇ ἀσφαλῶς ὅ,τι συνέβη ἄλλοτε καὶ μὲ τὴν προσθήκην τοῦ λουτροῦ εἰς τὰς οἰκίας. Τότε ἔλεγον «ἀχρείαστον νἆναι», ἤδη δὲν δύναται νὰ νοηθῇ οἰκία, τοὐλάχιστον εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, οὔτε καὶ εὐκόλως νὰ δύναται αὕτη νὰ ἐνοικιασθῇ, ἄνευ λουτροῦ. Τοῦτο, λίαν προσεχῶς, θὰ συμβῇ προκειμένου καὶ περὶ καταφυγίου καὶ κατὰ περισσότερον βεβαίως λόγον, διότι, διὰ μὲν τὸ λουτρόν, πρόκειται περὶ «καθαριότητος», ἐνῷ, διὰ τὸ καταφύγιον, πρόκειται περὶ «ζωῆς».

Συνεπῶς πᾶς, μέλλων νὰ οἰκοδομήσῃ, ἔστω καὶ ἄν δὲν ὑποχρεοῦται παρὰ τοῦ ἰσχύοντος μέτρου, ἔχει πᾶν συμφέρον νὰ κατασκευάσῃ, οἰκειοθελῶς καὶ προθύμως, ἐντὸς τοῦ ὑπογείου του, καταφύγιον, μὴ ὑπολογίζων τὴν ἐπὶ πλέον δαπάνην, ἥτις θὰ ἀπαιτηθῇ. Ἡ ἐπὶ πλέον μικρὰ αὐτὴ δαπάνη θὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἡμέραν τὴν ζωὴν τῆς οἰκογενείας του καὶ θὰ προσδώσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τώρα καὶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ μέλλον, πολὺ μεγαλυτέραν ἀξίαν. Τὸ καταφύγιον, ἄλλως τε, δὲν εἶναι νεκρὸς χῶρος ἐν εἰρήνῃ, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ κάλλιστα, ὑπό τινας περιορισμοὺς (μὴ βλάβης καὶ εὐκόλου ἐκκενώσεως τούτου) καὶ κατ' αὐτήν, διὰ διαφόρους οἰκιακὰς ἀνάγκας.

Ἤδη θὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τοῦ καταφυγίου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑφισταμένας οἰκοδομάς. Τὸ ζήτημα τοῦτο παρουσιάζει δυστυχῶς εἰς τὴν λύσιν του ἀρκετὰς δυσκολίας. Καταφύγια μὲ τὰς ἀπαιτήσεις ἑνὸς κανονικοῦ καὶ ἀσφαλοῦς καταφυγίου, τοὐλάχιστον ἀπὸ ἀπόψεως στερεότητος καὶ ἀντοχῆς κατὰ ὁλοσώμων βομβῶν, ἔστω καὶ μικροῦ βάρους, δύσκολον εἶναι νὰ δημιουργήσῃ τις εἰς ὑφισταμένην οἰκοδομὴν ἐκτὸς ἐὰν συντρέχουν εὐνοϊκοὶ ὅροι τοῦ ὑπογείου αὐτῆς καὶ τῆς ὅλης κατασκευῆς της.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὸ ἑπόμενον.

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΚΡΑΙΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Τρεῖς ἐπιτυχεῖς φωτογραφίαι ἀπὸ τὴν παρέλασιν τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν Φλώριναν. Εἰς τὸ μέσον διακρίνεται ὁ κ. Νομάρχης Φλωρίνης, ἐμψυχωτὴς τῆς ἐκεῖ κινήσεως.

Η ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΟΣ ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΔΟΣ

Η ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΗ ΒΑΡΩΝΗ ΚΡΥΝΤΝΕΡ

Μία παράξενη γυναίκα.-Αἱ περιπέτειαί της στὴν Βενετία.-Καταλαμβάνεται ἀπὸ κρίσιν μυστικοπαθείας.-Ἡ γνωριμία της μὲ τὸν Τσάρο Ἀλέξανδρο Α'.-Δημιουργὸς τῆς πολυθρυλήτου Ἱερᾶς Συμμαχίας.-Ἡ περιπλανωμένη προφῆτις.-Συγγραφεὺς καὶ πολιτικὸς παράγων.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὅλοι μας — καὶ ἰδιαιτέρως, ἐμεῖς οἱ νεώτεροι — ἔχουμε ὑποχρέωσι νὰ γνωρίζουμε ὄχι μονάχα τοὺς πρωτεργάτας τῆς μεγάλης ἀπελευθερωτικῆς προσπαθείας τοῦ 21, τοὺς ἥρωας ποὺ διέθεσαν τὸ αἷμα καὶ τὴν περιουσία των γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰ Νέα Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐκείνους τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι ἐνδιεφέρθησαν γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὸν ὑπεστήριξαν στὴν κρισιμωτέρα περίοδο τῆς ἱστορίας του, ὁ καθένας ἀναλόγως μὲ τὰ μέσα ποὺ διέθετε, γιὰ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ἀνεξαρτησία του.

Στὸ πάνθεον τῶν ἐπιλέκτων αὐτῶν φιλελλήνων, ἐξαιρετικὴ θέσιν κατέχει ἡ βαρώνη Ἰουλία Κρύντνερ. Κι' ἐπειδὴ ἡ γυναίκα αὐτή, ἡ ὁποία προκάλεσε κάποτε τὴν προσοχὴ ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης μὲ τὴν αἰνιγματικὴ προσωπικότητά της εἶνε σήμερα τελείως λησμονημένη, σκεφθήκαμε νὰ τῆς ἀφιερώσουμε ἕνα σύντομο βιογραφικὸ ἄρθρο, γιὰ ν' ἀναστήσωμε μια ἀπὸ τὶς πιὸ περίεργες μορφὲς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος — μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνθουσιώδεις φίλες τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος.

*

Ἡ παληὰ Ρωσσία, ἡ χώρα ποὺ ἐμάθαμε νὰ τὴν θεωροῦμε καθυστερημένη ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρόοδο τῶν ἄλλων κρατῶν, γέννησε καὶ πολλὲς γυναῖκες ποὺ ὑπερέβαλον καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας σὲ τόλμη, δραστηριότητα καὶ πολιτικὴ ὀξύνοια. Μεταξὺ τῶν ἐξαιρέσεων αὐτῶν, — τῶν ὁποίων βασιλεύει μία πραγματικὴ μεγαλοφυΐα: ἡ Αἰκατερίνη ἡ Μεγάλη — πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ συγκαταλεχθῇ καὶ ἡ βαρώνη Ἰουλία Κρύντνερ.

Ἡ Ἰουλία γεννήθηκε στὴ Ρίγα, στὰ 1776.

Ὁ πατέρας της, ὁ βαρῶνος Βίτιγγωφ, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους κτηματίας τῆς Ρωσσίας, ἕνας μεγιστὰν μὲ ὅλη τὴ σημασία τῆς λέξεως. Ἡ Ἰουλία ἦταν ἀκόμα μωρὸ στὴν κούνια, ὅταν ὁ πατέρας της μετέφερε τὴν οἰκογένειά του στὸ Παρίσι. Τὸ σπίτι τους δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ τὸ κέντρον τῶν φιλοσόφων, τῶν ποιητῶν καὶ τῶν καλλιτεχνῶν τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης. Μέσα σ' αὐτή, λοιπόν, τὴν ἀτμόσφαιρα ἀνετράφη ἡ Ἰουλία, ποὺ τὴν θαύμαζαν ὅλοι γιὰ τὴ χάρη, τὴν εὐφυΐα καὶ τὴν ὠμορφιά της. Ἰδιαίτερα, ὅμως, γνωρίσματα εἶχε τὴν μελαγχολία καὶ μιὰ τάσι πρὸς ὀνειροπολήσεις. Ἀπὸ μικρὸ κορίτσι, ἔδειχνε ὅτι ζοῦσε σ' ἕναν ἄλλον πνευματικὸ κόσμο, ὅτι ἀντίκρυζε ὁρίζοντες ποὺ δὲν τοὺς ἔβλεπε μάτι ἄλλου ἀνθρώπου.

Ὡστόσο, ἦταν καὶ μιὰ κοσμικὴ δεσποινὶς καὶ εἶχε ἕναν πατέρα αὐταρχικό, ὁ ὁποῖος ἐννοοῦσε νὰ ἐπιβάλῃ πάντοτε τὶς θελήσεις του.

Σὲ ἡλικία 14 μόλις ἐτῶν, ἡ Ἰουλία ὑπεχρεώθη νὰ παντρευθῇ τὸν βαρῶνο Κρύντνερ, πρεσβευτὴ τῆς Ρωσσίας στὴ Βενετία. Ἀκολούθησε τὸ σύζυγό της, καὶ παρέμεινε πολλὰ χρόνια στὴν πόλι τῶν ἡδυπαθῶν ἐρώτων καὶ τῆς Γέφυρας τῶν Στεναγμῶν.

Ἡ λεπτοκαμωμένη αὐτὴ γυναίκα ποὺ κατελαμβάνετο συχνὰ ἀπὸ μελαγχολία ποὺ ἄγγιζε τὰ ὅρια τῆς μισανθρωπίας καὶ τὴν ὁποία ὅλοι ἐνόμιζαν τρυφερὸ καὶ ἀδύνατο πλᾶσμα, ἔκρυβε στὰ στήθη της καρδιὰ φλογερή, μιὰ καρδιὰ ποὺ ἐκλυδωνίζετο ἀπὸ βίαια πάθη. Ἡ ἀλήθεια, βέβαια, εἶναι ὅτι δὲν τ' ἄφηνε νὰ ἐκδηλωθοῦν, γιατὶ ἀσκοῦσε μεγάλη ἐπιβολὴ στὸν ἑαυτό της. Στὴ Βενετία ὅμως, τὴν φιλήδονη αὐτὴ πόλη, ἡ Ἰουλία, ἀνίκανος ν' ἀντισταθῇ στὴν ποίηση καὶ τὴ γοητεία, ποὺ ἦσαν σκορπισμένες παντοῦ στὴν ἀτμόσφαιρα, ἄφησε νὰ χυθῇ ἀκράτητος, χωρὶς φραγμό, ὁ χείμαρρος τῶν πόθων της...

Ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρό, ἡ βαρώνη Κρύντνερ εἶχε γίνει ὀνομαστὴ στὴ Βενετία γιὰ τὶς ἀναρίθμητες ἐρωτικές της περιπέτειες, μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀναγκασθῇ ὁ σύζυγός της νὰ ζητήσῃ — καὶ νὰ πάρῃ — διαζύγιο, ἐνδιαφερόμενος γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ ὀνόματός του.

★

Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς δὲν ἐλύπησε διόλου τὴν ὡραία Ἰουλία. Ἀπεναντίας, τὴν χαοποιοῦσε ὑπερβολικά, γιατὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποκτοῦσε τὴν ἐλευθερία της καὶ μποροῦσε πιὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, χωρὶς νὰ ἔχῃ νὰ δώσῃ σὲ κανέναν λογαριασμὸ τῶν πράξεών της.

Πῆγε τότε στὴ Ρίγα, συνεχίζοντας τὴν ἴδια ὀργιαστικὴ ζωή.

Δὲν ἄργησε ὅμως νὰ βαρεθῇ τὸ περιωρισμένον περιβάλλον τῆς μικρᾶς αὐτῆς πόλεως κι' ἔφυγε γιὰ τὴν Πετρούπολι καὶ ἀργότερα γιὰ τὸ Παρίσι. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς της προκάλεσε σκάνδαλα καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι δὲν ἐφημίζοντο γιὰ τὴν αὐστηρότητά των...

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ βαρώνη συνεδέθη αἰσθηματικῶς μὲ τὸν ὡραῖο καὶ διάσημο τενόρο Γκαρά, — γιὰ νὰ δώσῃ στοὺς ἀριστοκρατικοὺς κύκλους νέο θέμα ἀτελευτήτων σχολίων...

Τότε ἀκριβῶς ἡ Ἰουλία δημοσιεύσε ἕνα μυθιστόρημα: «Ἡ Βαλερία ἢ Ἐπιστολαὶ τοῦ Γουσταύου ντὲ Λινὰρ πρὸς τὸν Ἐρνέστο ντὲ Γ.», στὸ ὁποῖο περιέγραφε τὶς περιπέτειες ποὺ γνώρισε καὶ τὰ αἰσθήματα ποὺ ἐδόνησαν τὶς χορδὲς τῆς καρδιᾶς της.

Τῆς ἦταν,ὅμως, γραφτό, ν' ἀλλάξῃ ἡ ζωή της δρόμο.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ θανάτου τῆς βασιλίσσης τῆς Πρωσίας Λουΐζας, τὴν ὁποία γνώρισε στὰ 1804 καὶ τὴν ὁποία ὑπεραγαποῦσε, ἡ βαρώνη κατελήφθη ἀπὸ ἀπαισιοδοξία. Ὁ κόσμος παρουσιάσθη στὰ μάτια της σὰν μιὰ ματαιότης. Ἀντελήφθη ὅτι οἱ ἐπίγειες ἡδονὲς καὶ διασκεδάσεις δὲν ἦσαν τίποτ' ἄλλο παρὰ ἕνα ἀπατηλὸ ὄνειρο, ἄρχισε νὰ περιπίπτῃ σὲ θρησκευτικὲς ἐκστάσεις... Ἄκρατος μυστικισμὸς ἐκυρίευσε τὴν γυναίκα αὐτὴν ποὺ εἶχε περάσει ὡς τότε ζωὴ ὀργίων.

Καὶ ἡ βαρώνη κατέπληξε τοὺς γνωστούς της μὲ τὴ ριζικὴ ἀλλαγὴ ποὺ ὑπέστη ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη.

Ἡ κοσμικὴ αὐτὴ καὶ φιλήδονος καὶ φιλάρεσκος κυρία εἶχε μεταβληθῆ σὲ λιτοδίαιτη μοναχή, σὲ ἀναχωρήτρια ποὺ ἀτένιζε διαρκῶς τὸ φεγγοβόλον ὅραμα μιᾶς ἄλλης ζωῆς. Προέλεγε τὰ γεγονότα ποὺ ἔμελλον νὰ συμβοῦν κ' ἐκήρυσσε— μὲ τὴν πίστη ποὺ ἐχαρακτήριζε ἀνέκαθεν ὅλους τοὺς φανατικοὺς σλαύους ἰδεολόγους, — ὅτι ἦταν ἐντεταλμένη ἀπὸ τὴ Θεία Πρόνοια νὰ ἐπανιδρύσῃ τὴ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι βρισκότανε σὲ πνευματικὴ ἐπικοινωνία μετὰ τῆς Θεοτόκου.

★

Στὰ 1812, συναντοῦμε τὴ βαρώνη Κρύντνερ στὴ Γενεύη. Τὸν ἑπόμενο χρόνο, περιηγήθη ὁλόκληρη τὴ Γερμανία, μοιράζοντας ἐλεημοσύνες, ἐπισκεπτομένη τοὺς φυλακισμένους.

Ἦταν περίεργο θέαμα, ἀληθινά, νὰ βλέπῃ κανεὶς μιὰ νεαρὰ καὶ ὡραία γυναίκα, συνηθισμένη ἄλλοτε σὲ τρυφερὴ ζωή, νὰ διασχίζῃ πεζοποροῦσα ἀπεράντους ἐκτάσεις καὶ νὰ δοκιμάζῃ μύριες κοπώσεις, ποὺ θὰ ἐξαντλοῦσαν κι' ἕνα σκληραγωγημένο ἄνδρα, χωρὶς νὰ παραπονιέται ποτέ... Τὴν συγκρατοῦσε καὶ τῆς ἔδινε θάρρος ἡ πίστη της πρὸς τὴν μελλοντικὴ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ πολιτικοὶ τῆς Γερμανίας διέβλεπον στὶς ἐνέργειές της πολιτικοὺς σκοπούς!

Ἀλλ' οἱ ὑπόνοιες αὐτὲς ἦσαν ἀβάσιμες: Ἡ βαρώνη Κρύντνερ ἀντιπαθοῦσε τὴν πολιτική, διότι οἱ δόλοι καὶ οἱ πανουργίες τῆς προκαλοῦσαν τρόμο.

Μιὰ μέρα, στὴ Βάδη, ὅταν ἔμαθε ὅτι τὴν ἐπιτηροῦσε ἡ ἀστυνομία, ὡς ὕποπτη, ἀπηύθυνε στὶς ἀρχὲς τοῦ τόπου μιὰ ἐπιστολή, στὴν ὁποία ἀνέφερε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ὀξῆς:

«Ὁ Θεὸς διέταξε τὸ πλᾶσμα του, καὶ αὐτὸ ὑπακούει. Αὐτὸς μονάχα μπορεῖ νὰ σᾶς ἐξηγήσῃ γιατὶ ἡ ἀσθενὴς φωνὴ μιας γυναίκας βρῆκε ἀπήχησι στοὺς λαούς, ποὺ κλίνουν τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ, καὶ γιατὶ μιὰ ἁπλῆ γυναίκα κατετάραξε τοὺς κύκλους τῶν σοφῶν. Μὰ ἡ ἁπλῆ αὐτὴ γυναίκα ἔχει τὸ θάρρος νὰ λέῃ τὴν ἀλήθεια πρὸς ὅλους τοὺς ἰσχυρούς...».

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἐναντίον της καταδιώξεις εἶχαν φυσικὸ ἀποτέλεσμα ν' αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς βαρώνης, ἐκείνης δηλαδὴ ποὺ πίστευαν στὴν θεϊκὴ ἀποστολή της.

Ὡστόσο, δὲν ἦταν πιὰ εὔκολο στὴν Ἰουλία νὰ παραμείνῃ περισσότερο στὴ Γερμανία. Καὶ ξανάφυγε γιὰ τὸ Παρίσι.

★

Ὅταν, στὰ 1814, οἱ σύμμαχοι μπῆκαν στὴν γαλλικὴ πρωτεύουσα, τὸ σπίτι τῆς βαρώνης εἶχε γίνει σπουδαῖο κέντρο διπλωματικῶν ζυμώσεων. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ βαρώνη γνωρίσθηκε μὲ τὸν Τσάρο τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρο Α', ποὺ τὸν φιλεξενοῦσε ὁ Ταλλεϋράνδος, καὶ προσπάθησε νὰ τὸν πείσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ ἕνα μεγαλοφυὲς σχέδιό της: τὴν σύμπηξι μιας Ἱερᾶς Συμμαχίας, ἡ ὁποία σκοπὸ θὰ εἶχε νὰ περιφρουρήσῃ τὴν εἰρήνη μὲ κάθε τρόπο, νὰ δώσῃ ἕνα τέρμα στὸν πόλεμο ποὺ ἐμάστιζε τὴν Εὐρώπη ἀπὸ εἰκοσαετίας.

Τὸ σχέδιο αὐτὸ ἀνταπεκρίνετο στὸν ζωηρὸ πόθο ποὺ κατεῖχε τὴν ἀνθρωπότητα, κατὰ τ' ἀνήσυχα χρόνια. Ἦταν, ὅμως, τόσο τολμηρὸ καὶ μεγαλεπήβολο, ὥστε ὁ Τσάρος ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ.

Ἀλλ' ὅταν ἡ βαρώνη Κρύντνερ τοῦ προεῖπε καὶ τὴν ἐπάνοδο τοῦ Ναπολέοντος ἀπὸ τὴν Ἔλβα καὶ τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν κατὰ τὴν μάχη τοῦ Βατερλῶ. καὶ ὅταν ὁ Τσάρος εἶδε' ὕστερ' ἀπὸ λίγο καιρό, τὶς προφητεῖες αὐτὲς νὰ πραγματοποιοῦνται καὶ στὴν ἐλάχιστη λεπτομέρεια, ἐπίστευσε στὴν ὑπεράνθρωπη δύναμι τοῦ πνεύματος τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς γυναίκας — κι' ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ φανατικοὺς ὀπαδούς της.

Στὰ 1815, ὕστερ' ἀπὸ πολλὲς σκέψεις καὶ συζητήσεις, ὁ Ἀλέξανδρος παρεδέχθη ὅλες τὶς ἀπόψεις τῆς βαρώνης Κρύντνερ γιὰ τὴν σύμπηξι τῆς Ἱερας Συμμαχίας. Κι' ἔτσι ἱδρύθη, χάρις σὲ μιὰ γυναῖκα, ὁ τεράστιος αὐτὸς διπλωματικὸς ὀργανισμός, στὸν ὁποῖο συμμετέσχον τὰ σπουδαιότερα κράτη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες σελίδες τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου.

Ἀλλ' ὅπως συμβαίνει μὲ κάθε ἀνακαινιστικὴ προσπάθεια, ἔτσι καὶ τὸ σχέδιο τῆς βαρώνης συνήντησε στὴν ἀρχὴ τὴν ἀντίδρασι ἐκείνων ποὺ εἶχαν συμφέρον νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀνωμαλία στὴν Εὐρώπη, γιὰ ν' ἀποκομίζουν ἴδια ὀφέλη ἀπὸ τὴν ἔκρυθμη αὐτὴ κατάστασι.

Καὶ οἱ ἐπιτήδειοι αὐτοὶ ἔβαλαν μερικὰ τυφλὰ ὄργανά των νὰ προκαλέσουν λαϊκὲς ἐξεγέρσεις κατὰ τῆς βαρώνης. Ἡ γυναίκα αὐτή, ποὺ ἀγωνιζότανε γιὰ τὴν εἰρήνη, ἔγινε παντοῦ ἀνεπιθύμητη. Ἕνα ταξίδι της στὴ Λειψία ἐστάθη ἀφορμὴ θορυβωτῶν διαδηλώσεων καὶ ταραχῶν, μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀναγκασθῇ ἡ ἀστυνομία νὰ τὴν ἀπελάσῃ.

Τὸ περιεργότερο, ὅμως, στὴν ἱστορία αὐτὴ ἦταν ἡ στάσις τοῦ Τσάρου.

Ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος δὲν διεκρίνετο γιὰ τὴ σιδηρᾶ πυγμή του καὶ ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε τὴν τόλμη νὰ τὰ βάλῃ μὲ τοὺς κληρικούς, — θανασίμους ἐχθροὺς καὶ διώκτας τῆς Κρύντνερ, — ὄχι μόνον ἀπηρνεῖτο δημοσίᾳ τὰς σχέσεις του μὲ τὴ βαρώνη, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπαγόρευσε τὴν διαμονὴ στὴν Πετρούπολι, καὶ στὴ Μόσχα. Αὐτό, ὅμως, δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ τὴν ἐπισκέπτεται συχνὰ στὸ σπίτι της, — κρυφά, ἐννοεῖται — καὶ νὰ ζητᾷ τὴν γνώμη της γιὰ διάφορα πολιτικὰ καὶ διπλωματικὰ ζητήματα.

★

Ἐν τῳ μεταξὺ, ἐξερράγη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις.

Ἡ βαρώνη Κρύντντερ κατελήφθη ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ ὑπόθεσι. Ὅπου καὶ ἄν πήγαινε, συνηγοροῦσε ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων, προέβλεπε τὴν ἀνάσταση τῆς ἀρχαίας μας αἴγλης. Ἡ ἀλήθεια, βέβαια, εἶνε ὅτι καὶ ἡ ἀγάπη της γιὰ μᾶς ἦταν μᾶλλον ξέσπασμα ἐνθουσιασμοῦ, παρὰ ἀποτέλεσμα ὡρίμου σκέψεως. Τὴν ἐποχή, ὅμως, ἐκείνη οἱ Ἕλληνες εἶχαν τόση ἀνάγκη ἀπὸ ἰσχυροὺς καὶ ἐνθουσιώδεις φίλους!

Ἡ βαρώνη, λοιπόν, προσέφερε, στὴν περίπτωσι αὐτήν, θετικὴ ὑπηρεσία στὸν Ἑλληνισμό.

Γυναῖκα ἀνήσυχη, μεγαλοπράγμων, δὲν μποροῦσε ν' ἀρκεσθῇ μὲ μεμονωμένες ἐνέργειες. Δὲν τὴν ἱκανοποιοῦσε τὸ γεγονὸς ὅτι δημιουργοῦσε, στὴν Εὐρώπη, ρεῦμα συμπαθείας, ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ἤθελε νὰ τοὺς ἀποδείξῃ τὴν ἀγάπη της κατὰ τρόπο πιὸ θετικὸ καὶ ἀποτελεσματικό. Καὶ προσπάθησε νὰ πείσῃ τὸν Τσάρο νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους Ἕλληνας.

Ἀλλ' αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ εὐγενικὴ προσπάθειά της ἔγινε ἀφορμὴ νὰ διακοποῦν αἱ σχέσεις της μὲ τὸν πανίσχυρο φίλο της.

Ὁ τσάρος, ὁ ὁποῖος τῆς εἶχε τυφλὴ ἐμπιστοσύνη, τῆς ἐνεπιστεύθη τὰ σχέδια τῆς Ρωσσίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτική της στὰ πράγματα τῆς Ρωσσίας. Καὶ ἡ βαρώνη Κρύντνερ δὲν δίστασε νὰ διακηρύξῃ δημοσίως τὰ κρατικὰ αὐτὰ μυστικά, νομίζοντας ὅτι ἔτσι θὰ ἐξεβίαζε τὴν τσαρικὴ κυβέρνησι νὰ ἐπέμβῃ μιὰ ὥρα ἀρχήτερα ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Ἀλέξανδρος, ὅμως θύμωσε στὰ σοβαρά, τὴ φορὰ αὐτήν, μὲ τὴ φίλη του. Καὶ διέταξε νὰ τὴν ἀπελάσουν ἀπὸ τὴ Ρίγα.

Ἡ βαρώνη πῆγε τότε στὴν Κριμαία, σκοπεύοντας νὰ ἱδρύσῃ ἐκεῖ μιὰ κοινότητα μὲ τὴν ὀνομασία Νέα Σιών.

Ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις τὴν ἄφησε ἐλευθέρα νὰ προσηλυτίζῃ τοὺς τατάρους στὴν χριστιανικὴν θρησκεία καὶ νὰ εὐεργετῇ τοὺς Ἕλληνας ποὺ κατέφευγαν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Τουρκία καὶ τὴν Ρουμανία, γιὰ νὰ σώσουν τὴ ζωή τους.

Μὰ ἡ Κρύντνερ εἶχε κουραστῇ πιὰ ἀπὸ τὴν πολυτάραχη αὐτὴ ζωή.

Πέθανε στὰ 1824, στὸ Καρασοῦ Παζὰρ, ἔξη μῆνες μετὰ τὴν ἄφιξή της στην Κριμαία.

Καὶ ἡ γυναίκα αὐτή, ποὺ περιέφερε στὸ Παρίσι καὶ τὴ Βενετία τὴ λάμψι τῆς καλλονῆς καὶ τοῦ ὀνόματός της, ἡ δημιουργὸς τῆς Ἱερας Συμμαχίας, καὶ μιὰ ἀπ' τὶς πρῶτες φιλελληνίδες, ἐκηδεύθη κι' ἐτάφη σὰν ἁπλῆ χωρική...

I. K.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

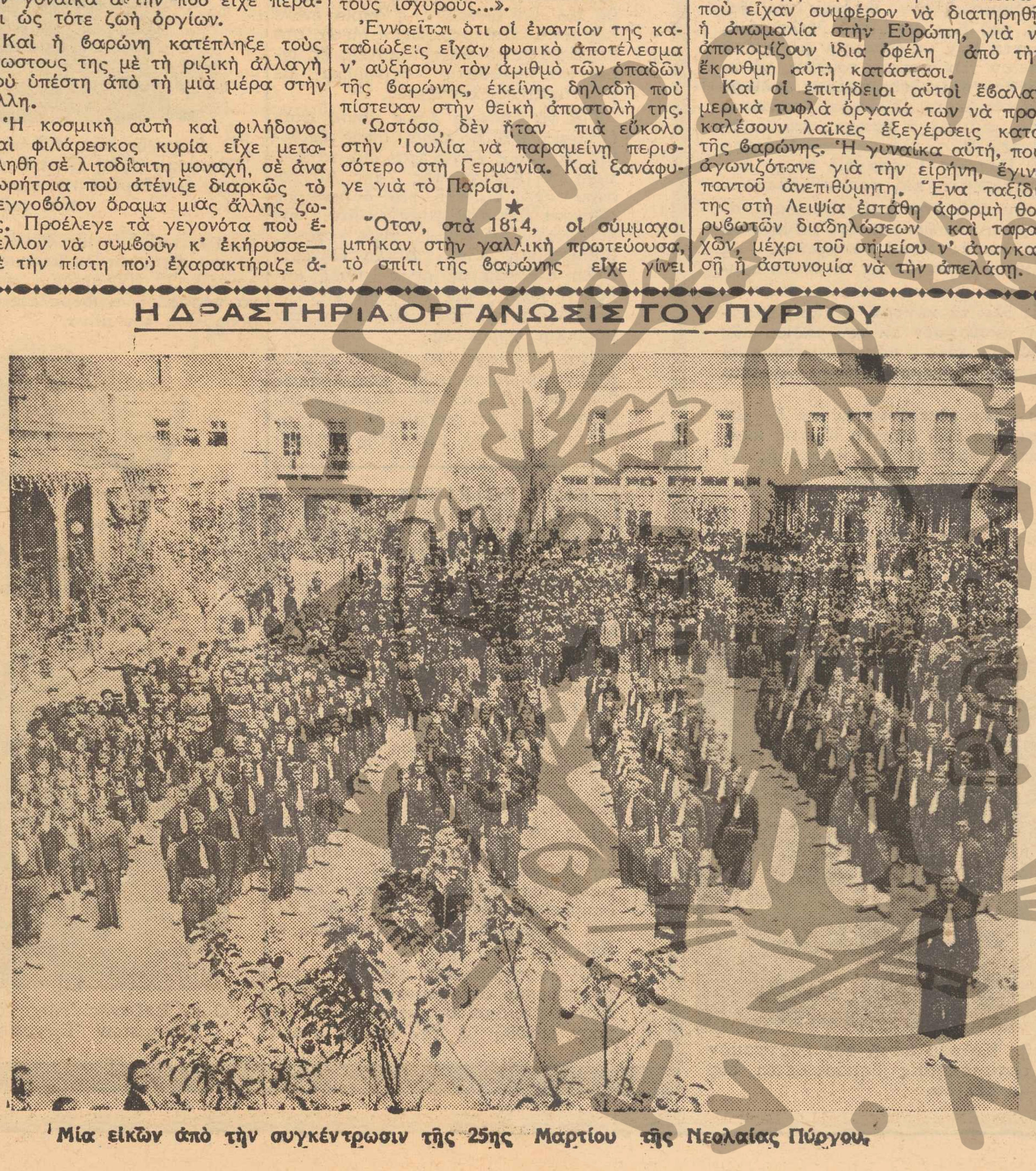

Μία εἰκὼν ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τῆς 25ης Μαρτίου τῆς Νεολαίας Πύργου.

Διευθυντὴς Τυπογραφείου
ΣΤΕΦ. Ι. ΚΑΤΣΑΝΗΣ
Δαμάρεως 4

ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ ΕΝΑ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ:

(Δίνουμε ἐδῶ σὲ ἰδιαίτερη ἐντυπωσιακὴ δημοσιότητα τὸ θερμὰ ἐνθουσιαστικὸ γράμμα ποὺ μᾶς ἔστειλε ξενητεμένο Ἑλληνόπουλο τοῦ Καΐρου. Δὲν χρειάζεται κανένα σχόλιο. Τὸ γράμμα αὐτὸ εἶνε ἀρκετὸ γιὰ νὰ ξαναδώσῃ τὴ θέρμη καὶ τὸ λουλούδισμα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ στὴν πιὸ ξερὴ ἀπὸ τὸ λιοπύρι τῆς ἀμφιβολίας καὶ τῆς ἀπιστίας καρδιᾶ. Μᾶς γράφει λοιπόν):

Τὴν παραμονὴν τῆς 25ης Μαρτίου ἐδόθησαν σχολικαὶ ἑορταὶ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Καΐρου.

Συγκινητικὴ ἦτο καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ σχολείου μας. Κατ' αὐτὴν τὸν πανηγυρικὸν ἀνέπτυξε ὁ εὐφραδὴς Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀνδρόνικος Βρυωνίδης ἀναπτύξας τὴν σπουδαιότητα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς. Πρὸς τοὺς μαθητὰς δὲ εἶπε ἐγὼ τὸν πανηγυρικό. Νὰ τί εἶπα καὶ ὅσα εἶπα βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὰ τρίσβαθα τῆς καρδιᾶς μου:

Μαθητιῶσα νεολαία,

Σταμάτησε γιὰ λίγο τὰ μαθήματα καὶ τὰ παιχνίδια καὶ ἄφησε τὰς σκέψεις σου νὰ φτερουγίσουν μακρυὰ ἐκεῖ ὅπου πρὸ αἰῶνος καὶ πλέον τὰ γενναῖα παλληκάρια μας ἔχυσαν τὸ αἷμά των γιὰ ἕνα πόθο, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ γιὰ λίγα τετραγωνικὰ χιλιόμετρα γῆς, τὰ ὁποῖα καλοῦν Πατρίδα.

Τὸ αἷμα των δὲν ἐστέγνωσε στὸ ἅγιο χῶμα. Ὄχι! Ἀλλὰ ἔγινε μέσον τὸ ὁποῖον ἐβοήθησε νὰ μεγαλώσῃ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ τὸ δένδρο τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ ξαπλώσῃ βαθειὰ τὶς ρίζες του στὴν ἅγια γῆ ἵνα τοὺς καρποὺς του ἀπολαμβάνωμεν ἐμεῖς τώρα μετὰ παρέλευσιν αἰῶνος καὶ πλέον.

Τοῦ δένδρου αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν πάντοτε τῶν καρπῶν του, διότι ἐφυτεύθη μὲ πόνο καὶ μὲ αἷμα. Καὶ ἐπειδὴ οἱ καλλιεργηταὶ του ἦσαν ἡμίθεοι, ἦσαν σταθεροὶ κυβερνῆται, οἱ ὁποῖοι ἐκράτησαν σφικτὰ καὶ κατώρθωσαν νὰ δώσουν τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν εἰς τὸ τιμόνι τοῦ καραβιοῦ ποὺ ἐκινδύνευε νὰ χαθῇ εἰς τὴν μανίαν τῶν κυμάτων. Τὸ καράβι ἦτο ἡ δούλη Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἔβραζε ἀπὸ τὰ βασανιστήρια τῶν τυράννων της. Ἦσαν ἀνίσχυροι καὶ ἀδύνατοι καὶ ὅμως βαθειὰ στὴν ψυχή της ἕνας κρυφὸς πόθος τοὺς ἐκίνει, ὁ ὁποῖος σιγὰ-σιγὰ ἔγινε λιοντάρι ποὺ ἅμα ἰδῇ τὴν λείαν του δὲν φείδεται αὐτῆς, ἀλλὰ ὁρμᾷ καὶ τὴν κατασπαράζει. Ἔτσι καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς πρὸ ὀλίγου ἀνισχύρους καὶ δούλους, ξυπνοῦν αἱ λέξεις τῶν Σπαρτιατῶν «ΗΤΑΝ Ἢ ΕΠΙ ΤΑΣ» καὶ ξεκινοῦν γιὰ ἕνα ἀγῶνα δύσκολο μὲ τὴν ἐλπίδα ἢ νὰ νικήσουν ἢ νὰ σβήσουν ὅλως διόλου, μὲ τὴν ἐλπίδα ἢ νὰ γυρίσουν νικηταὶ ἢ τὰ κόκκαλά των νὰ σκεπάσουν τὴν γῆν των καὶ νὰ τὴν κάμουν ἀδιάβατη πλέον εἰς τοὺς ἐχθρούς. Μὲ πίστη καὶ ἀφοσίωση, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν γαλανόλευκον, μὲ ἔμβλημα «Ἐλευθερία ἢ θάνατος», μὲ καρδιὲς γεμάτες ἀπὸ φιλοπατρία, μὲ σώματα ἀνδρεῖα, σαρώνουν καὶ ποδοπατοῦν τὸν μέχρι τοῦδε ἀνίκητο ἐχθρό τους.

Τὰ λείψανά των ἔγιναν βωμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ξυπνοῦν αἱ παρελαύνουσαι γενεαὶ μὲ εὐλάβειαν καὶ μὲ εὐγνωμοσύνην ἀποτίουσαι οὕτω φόρον τιμῆς, διὰ τὴν ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὰς ἐλευθερίαν.

Ἡ χαρμόσυνος ἐκείνη ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέτειλε ἡ ἐλευθερία εἰς τὴν δούλην Ἑλλάδα, ἦτο ἡ 25η Μαρτίου, ἡ ὁποία δὲν ἔμοιαζε γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας μὲ τὶς ἄλλες μέρες.

Ὁ Ἥλιος κατ' αὐτὴν ἀνέτειλε πλέον ζωογόνος καὶ φωτοβόλος. Αἱ ἀκτῖνες του ἐφώτισαν τὰ περισσότερα μνημεῖα τῆς τέχνης, τὸν Παρθενῶνα, καὶ τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ λάμψις των δὲν τοὺς ἄφηνε νὰ τ' ἀντικρύσουν. Ὅλα μιλοῦν γιὰ τὴν παληὰ ἐλευθερία τοῦ Ἔθνους. Ἀμέσως στὶς καρδιὲς των ξυπνᾷ ὁ Ἐγωϊσμός. Δὲν θέλουν πλέον νὰ εἶνε δοῦλοι. Δὲν θέλουν νὰ βλέπουν τὴν μητέρα των, τὴν Ἑλλάδα καταπληγωμένην ἀπὸ τὰ πλήγματα τοῦ ἐχθροῦ. Ὄχι! Τὴν θέλουν Ἑλλάδα τοῦ Περικλέους, Ἑλλάδα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, Ἑλλάδα τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς τέχνης καὶ τῆς παιδείας, Ἑλλάδα τῆς ἐλευθερίας. Θέλουν ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν. Θέλουν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Κίμωνος, τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Ἀριστείδου. Θέλουν τὰ ὀνόματά των νὰ γραφοῦν μὲ χρυσᾶ γράμματα εἰς τὴν Ἱστορίαν πλησίον τῶν ἡρώων τούτων. Ἡ ἀσυνήθιστος θερμότης τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου τῆς ἡμέρας ἐκείνης ξυπνᾷ ἀπὸ τὸν λήθαργο, τὴν φυλακισμένην Ἑλλάδα, θερμαίνει καὶ λυώνει τὰ δεσμά της καὶ τὴν κάμνει νὰ γράψῃ νέαν ἱστορίαν νέων ἡμιθέων τοῦ Διάκου, τοῦ Παπαφλέσσα, τοῦ Κανάρη τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Μιαούλη, Πατρῶν Γερμανοῦ, τοῦ Ἀνδρούτσου, τὸ Μπότσαρη, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τόσων ἄλλων.

Ἀντικρύζοντες σήμερον αὐτὴν ἐδῶ τὴν γαλανόλευκον, ἀναλογισθῆτε αὐτὴν μαχομένην, χάριν ἡμῶν καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος μας. Μπροστά της λοιπὸν ὡσὰν εὐαγγέλιον ἂς ὁρκισθοῦμε πίστιν, ἀγῶνα καὶ νίκην, χάριν αὐτῆς, ἡ ὁποία συμβολίζει τὴν πατρίδα μας».

Τὸ βράδυ ἐδόθησαν χοροὶ εἰς ὅλα τὰ κέντρα. Ἐπίσης ἡ φωνὴ τοῦ Βασιληᾶ μας, τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ ραδίου μᾶς ἐνεποίησε ρίγη ἐνθουσιασμοῦ. Ὅλη εἶνε κατενθουσιασμένοι ἐδῶ ἀπὸ τὸν νέον ραδιοφωνικόν μας σταθμὸν, διότι ἀκούεται καθαρὰ καὶ χωρὶς παράσιτα.

Ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγγραφῶμεν μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. ἔστω καὶ ἀπὸ ἐδῶ διότι ἡ ἵδρυσις κλάδου τῆς Ε.Ο.Ν. ἐδῶ εἶνε ἀδύνατος, κατόπιν τῆς καταργήσεως τῶν διομολογήσεων.

Μὲ ἀγάπην
Σ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ
Μαθητὴς Ἀμπετείου Σχολῆς Καΐρου

ΤΑ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

Μαθηταὶ τῆς Ἀμπετείου Σχολῆς Καΐρου κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς. Σχετικὴ ἀνταπόκρισις δημοσιεύεται εἰς τὴν 11ην σελίδα.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ: ΧΑΛΥΒΔΩΣΙΣ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ, ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΙΣ ΕΡΓΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ

(Ἕνα ζωντανὸ ρεπορτὰζ ἀπὸ τὴν δρᾶσιν των)

Τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μία μικρὴ ὁμὰς ἀνθρώπων ἔρριπτε τὴν ἰδέα τῆς ἱδρύσεως τῶν Ταγμάτων Ἐθελοντῶν Ἐργασίας.

Κατὰ τὴν παρέλασι τῆς 25ης Μαρτίου ἡ ὀργάνωσις ἐνεφανίσθη μὲ σύνθεσι τεσσάρων ταγμάτων ἐθελοντῶν ἐργασίας, δύο λόχων δοκίμων ἐθελοντῶν ἐργασίας, μιᾶς διμοιρίας πυροσβεστῶν μὲ τὴν πυροσβεστικήν των μηχανήν, μιᾶς διμοιρίας ἀνεμοπόρων, ἑνὸς λόχου νοσοκόμων, καὶ τῆς ὁμάδος τῶν τιμηθέντων διὰ τὰς προσφερθείσας ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας 36 τὸν ἀριθμόν, οἱ ὁποῖοι συγκροτοῦν τὸ τάγμα τῶν ξιφῶν, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν ξίφος.

Εἰς τὴν ὁδὸν Νικοδήμου 33, ὅπου ἡ ἕδρα τῶν ταγμάτων, συντελεῖται κάτι τὸ ἐξαιρετικόν. Ἐκεῖ εὑρίσκεται ἡ κυψέλη τῆς ἐργασίας, ὅπου βομβοῦν ἐργάται - μέλισσαι χωρὶς νὰ ὑπάρχουν κηφῆνες. Ὁ φρουρὸς μὲ τὸν πέλεκυν ἐπ' ὤμου, ἀφοῦ σὲ ἐρωτήσῃ ποῖος εἶσαι καὶ ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς τῆς ἡμέρας, σοῦ ἐπιτρέπει νὰ εἰσέλθῃς.

Σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ πρώτου πατώματος ἔχει ἐγκατασταθῆ ὁ λόχος τῶν πρώτων βοηθειῶν, ἢ καλλίτερα τὸ στούντιο ὅπου διδάσκεται εἰς τοὺς ἐθελοντὰς ἐργασίας ὁ τρόπος τῆς παροχῆς πρώτων βοηθειῶν εἰς ἐξωτερικοὺς ἀσθενεῖς, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα πελώριο παιδί, τὸν γυιὸ τοῦ Ὑπουργοῦ - Διοικητοῦ Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶ.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΓΡΑΦΕΤΕ ΤΑΚΤΙΚΑ ΣΤΗ «ΝΕΟΛΑΙΑ» ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙ

Πινακίδες μὲ τὰς λέξεις «ἀντιπλημμυρικά», «πυροσβέσται» κλπ. στὶς θύρες τῶν ἄλλων δωματίων μᾶς διαφωτίζουν διὰ τὰ τμήματα τῆς ὀργανώσεως ποὺ ἔχουν ἐγκατασταθῆ σ' αὐτά. Εἰς τὰ τμήματα αὐτὰ προπαρασκευάζονται οἱ πυροσβέσται καὶ οἱ ἄνδρες τῶν ταγμάτων ἐθελοντῶν ἐργασίας, οἱ ὁποῖοι θὰ προσφέρουν τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς περιπτώσεις πλημμυρῶν. Εἰς ἄλλα γραφεῖα εἶναι ἐγκατεστημένα ἄλλα τμήματα, ὅπως τὸ γραφεῖον προπαγάνδας, τὸ γραφεῖον στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως κ. ἄ. Ἰδιαίτερον δωμάτιον ἔχει διατεθῆ διὰ τὴν φρουράν, ἡ ὁποία ἐναλλάσσεται καθημερινῶς. Μέσα στὸ δωμάτιο αὐτὸ βλέπει κανεὶς ἓξ σιδερένια κρεββάτια στρωμένα μὲ στρατιωτικὲς κουβέρτες.

Γιὰ νὰ ὑπάρχῃ ὅμως κοντὰ στὴν ἐργασία καὶ ἡ χαρά, ὅπως ἐπιθυμῇ καὶ ὅπως ἐργάζεται διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, ἔχει διατεθῆ καὶ ὁλόκληρος αἴθουσα διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἐθελοντῶν, μὲ σκάκι, πὶγκ - πὸγκ, βιβλιοθήκην κλπ. Δίπλα ὑπάρχει ἄλλη αἴθουσα μὲ ρὶγκ μπὸξ καὶ πάλης καθὼς καὶ αἴθουσα εἰς τὴν ὁποίαν στεγάζεται τὸ τμῆμα τῆς μουσικῆς χορῳδίας.

Καὶ τὰ ὑπόγεια ὅμως τοῦ κτιρίου ἔχουν χρησιμοποιηθῆ καταλλήλως διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὀργανώσεως. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι χρησιμεύουν ὡς ἀποθῆκαι διὰ τὰ μέσα τῆς ἐργασίας, ἀξίνας, πτύα κλπ. εἰς τὸν μεγάλον διάδρομόν των ἔχουν ἐγκατασταθῆ τὰ σκοπευτήρια τῆς ὀργανώσεως, εἰς τὰ ὁποῖα διαρκῶς ἀσκοῦνται τὰ μέλη της. Οἱ ἐθελονταὶ ἐργασίας ποὺ ἐν καιρῷ εἰρήνης εἶναι οἱ καλοὶ ἐργάται τῆς ἀναδημιουργίας τῆς πατρίδος μας, παρασκευάζονται ἔτσι γιὰ νὰ γίνουν καλοὶ πολεμισταὶ ἐὰν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ.

ΕΙΣ ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΕΣΤΩ ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΜΙΑ ΕΛΛΑΣ, ΜΙΑ ΙΔΕΑ, ΕΝΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Εἰς τὸ τρίτον πάτωμα τοῦ κτιρίου ἔχει ἐγκατασταθῆ ἡ ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία. Τὸ ἀρχηγεῖον, ἡ ὑπηρεσία κατατάξεως ἐθελοντῶν καὶ ἡ ὑπηρεσία τομεαρχῶν. Ἐκεῖ ἑδρεύει καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως κ. Βεζανῆς.

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ τάγματα σήμερον ἀνέρχονται εἰς 2.500, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνον 1.600 ἔχουν ἐνδυθῆ μὲ τὴν εἰδικὴ στολὴ τῆς ἐργασίας. Ὅλοι, ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου ἐθελοντοῦ, προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἐντελῶς δωρεάν.

Ἡ ἐγγραφὴ γίνεται κατόπιν ἐλέγχου καὶ διὰ τῆς ὑποβολῆς ἰδιοχείρου αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐθελοντοῦ. Ὁ ἐθελοντὴς ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ τέσσερα τετράωρα μεροδούλεια τὸν μῆνα.

Ἡ συνήθης ἡμέρα ἐργασίας εἶναι ἡ Κυριακή. Εἰς τὸ πλησίον τῆς ὁδοῦ Νικοδήμου γήπεδον, τὸ ὁποῖον εὐγενῶς παρεχώρησεν ὁ Μακαριώτατος, συγκεντρώνονται οἱ ἐθελονταὶ ἐργασίας τὴν 8ην π. μ. μὲ τὴν στολὴν τῶν ταγμάτων καὶ τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας, πτύο καὶ σκαπάνη στὰ χέρια καὶ ἀπ' ἐκεῖ ξεκινοῦν γιὰ τὴ δουλειά, μὲ ἀληθινὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ γεμᾶτοι δημιουργικὸ παλμό. Χιλιάδες δέντρα φυτεύονται, ἐνῷ παραλλήλως ἔχει ἀναληφθῆ ὑπ' αὐτῶν ἡ ἐπιχωμάτωσις καὶ διαρρύθμισις ὅλων τῶν μικρῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν διοικούντων τὰ διάφορα τμήματα τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἐπὶ τῆς Διαταγῆς τοῦ Γ.Κ.Ε., τῆς σχετικῆς μὲ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν δελτίου κινήσεως εἰς τὴν «Διεύθυνσιν Τύπου Κεντρικῆς Διοικήσεως».

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Τύπου θὰ λαμβάνωμεν καὶ θὰ δημοσιεύωμεν ὅ,τι σχετικὸν μὲ τὴν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους τμημάτων τῆς «Ε. Ο. Ν.».

Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γραφείου στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῶν Ταγμάτων εἶνε ὁ κ. Σοφ. Χορτσανίτης, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γραφείου ἔργων, τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζουν μηχανικοί, εἶνε ὁ κ. Ἰ. Παυλίδης, τοῦ γραφείου γραμματείας, ὁ κ. Α. Ἰατρίδης, τοῦ γραφείου στατιστικῆς ὁ κ. Γ. Παυλίδης, τοῦ γραφείου προπαγάνδας ὁ κ. Μπαλάνος, τοῦ τμήματος πυροσβεστῶν ὁ κ. Μ. Μεθενίτης, τοῦ τμήματος ἀθλητικῆς ἀγωγῆς ὁ κ. Ι. Λίτσας, τοῦ τμήματος προστασίας ἀμάχου πληθυσμοῦ ὁ κ. Τζίτζας, τοῦ τμήματος ἀσυρμάτου τηλεγραφίας ὁ κ. Οἰκονόμου, καὶ τοῦ μουσικοῦ τμήματος οἱ κ. κ. Δουκάκης καὶ Μολότσος. Εἶνε ὅλοι ἀνεξαιρέτως εἰδικοὶ γιὰ τὸ τμῆμα τὸ ὁποῖον διευθύνουν.

Οἱ ἐθελονταὶ ταγμάτων ἐργασίας πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσουν προσεχῶς ἐκδρομὴν εἰς τὰ σύνορα, ὅπου θὰ προσφέρουν μίαν ἡμέραν ἐργασίας εἰς τὰ χαρακώματα, ἀποβλέποντες κυρίως εἰς τὴν συμβολικὴν σημασίαν τῆς πράξεως. Βραδύτερον θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ μονιμωτέρα ἐγκατάστασις λόχων ἐθελοντῶν εἰς τὰ σύνορα διὰ νὰ δυνηθοῦν οὗτοι θετικώτερον νὰ προσφέρουν τὴν συμβολήν των εἰς τὰ ἐκεῖ ἐκτελούμενα ἔργα.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ, ΑΓΑΠΗΣΑΤΕ ΤΗ «ΝΕΟΛΑΙΑ» ΕΙΝΕ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΣΑΣ

Πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ βάσις τῆς ὀργανώσεως τῶν ταγμάτων ἐθελοντῶν ἐργασίας εἶναι ἐντελῶς στρατιωτική. Ὑπάρχει πειθαρχεῖον ὅπου ἐγκλείονται οἱ ἀπειθαρχοῦντες καὶ πειθαρχικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δικάζει τοὺς παρεκτρεπομένους. Ἡ τάσις τῆς ὀργανώσεως εἶναι νὰ δημιουργήσῃ ἄνδρας ψυχικῶς ἰσχυρούς, οἱ ὁποῖοι νὰ θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των συγχρόνως πιστοὺς στρατιώτας τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ νὰ εἶναι μέχρι φανατισμοῦ πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα.

Τοῦ δεκαλόγου τῶν ἐθελοντῶν ἐργασίας προτάσσεται ἡ ἀκόλουθος ρῆσις:

«Ἐθελοντά, ἡ πίστις εἰς τὸν ἀρχηγὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν δημιουργεῖ τὴν δύναμίν σου».

Ὅ,τι δήποτε ἄλλο προστεθῇ σ' αὐτὴν εἶναι περιττόν.

1) Ἐνθυμοῦ τὸν ἀποθανόντα κατὰ τὴν ἐργασίαν ἐθελοντήν.

2) Εἷς ἐθελοντὴς εἶνε δι' ἐσὲ ἀδελφός, ζῇ μαζί σου, σκέπτεται ὅπως σὺ καὶ ἀγωνίζεται παρὰ τὸ πλευρόν σου κατὰ τὸ ἔργον καὶ εἰς πᾶσαν σου προσπάθειαν.

3) Διὰ τῆς ἐργασίας σου δημιουργεῖς τὴν νέαν Ἑλλάδα.

4) Ὁ ἐχθρὸς τῆς ὀργανώσεως εἶνε ἐχθρός σου. Μὴν τοῦ φεισθῇς.

5) Ἡ πειθαρχία εἶνε τὸ κυριώτερον ὅπλον τῆς ὀργανώσεως, προπαρασκευάζει καὶ φωτίζει τὴν νίκην κάθε προσπαθείας.

6) Ἐὰν σκέπτεσαι καὶ πράττῃς ἀποφασιστικῶς, ἔχεις ἤδη τὴν ἐπιτυχίαν ἐξησφαλισμένην.

7) Ἡ ὁλοκληρωτικὴ μετ' ἐμπιστοσύνης ὑπακοὴ εἶνε ἡ ἀρετὴ τοῦ ἐθελοντοῦ.

8) Δὲν ὑπάρχουν μεγάλα καὶ μικρὰ ἔργα.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΕ ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ : «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ὅπως τονίζεται εἰς τὸν δεκάλογον τῶν Ταγμάτων Ἐθελοντῶν Ἐργασίας, ἡ πειθαρχία εἶναι τὸ κυριώτερον ὅπλον τῆς ὀργανώσεως.

Μόνον διὰ τῆς πειθαρχημένης ἐργασίας γίνονται τὰ μεγάλα ἔργα, ἡ δὲ ἀπειθαρχία ὁδηγεῖ πάντοτε εἰς τὴν καταστροφήν.

Ἡ πειθαρχημένη ἐργασία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιτυχίαν καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζουν πολὺ καλὰ οἱ ἐθελονταὶ τῆς ἐργασίας διὰ τοὺς ὁποίους ἡ λέξις πειθαρχία ἀποτελεῖ ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον νόμον.

Οἱ ἐθελονταὶ ἔμαθαν ἐπίσης νὰ εἶναι ἀποφασιστικοί, διότι πιστεύουν βαθειὰ ὅτι κάθε ἀποφασιστικὴ πρᾶξις, ἡ ὁποία στηρίζεται σὲ ἠθικὲς βάσεις προπαρασκευάζει καὶ φωτίζει τὴν νίκην ὅλων τῶν μεγάλων προσπαθειῶν.

Διὰ τοὺς ἐθελοντὰς τῆς ἐργασίας δὲν ὑπάρχουν μικρὰ καὶ μεγάλα ἔργα, ὑπάρχουν μόνον ἔργα πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἔργα ποὺ περιμένουν νεανικὰ χέρια γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν καινούργια Ἑλλάδα.

Ἡ ἐργασία διὰ τοὺς ἐθελοντὰς εἶνε μεγάλη χαρὰ ποὺ τοὺς χαρίζει τὴ δύναμη γιὰ ἕνα καλλίτερο μέλλον. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ἐργασίας ποὺ δίνει στὰ νεανικὰ κορμιὰ τὴν ὑγεία, τὸ χαμόγελο καὶ τὴν αἰσιοδοξία. Ὅταν βλέπῃ κανεὶς τοὺς ἐθελοντὰς τῆς ἐργασίας νὰ γυρίζουν ἀπὸ κάποιο ἔργο τους μὲ τὶς ἀξῖνες καὶ τὰ φτυάρια στὸν ὦμο τότε μόνο καταλαβαίνει πόση ζωὴ κι' ἐνθουσιασμὸ ἔχουν μέσα τους αὐτὰ τὰ παιδιά. Τότε μόνο μπορεῖ νὰ νοιώσῃ τί δίνει στὰ χαρούμενα νειᾶτα ἡ ἐργασία.

Ἡ «Ε.Ο.Ν.» θέλει νὰ δημιουργήσῃ Ἕλληνας ἀξίους τῶν ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως.

Κι' ἀνάμεσα ἀπ' τὰ τάγματα αὐτὰ τῆς ἐργασίας δὲν εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ δῇ κανεὶς — ἂν ἔχῃ γερὰ μάτια — τὸ δημιουργὸ καὶ ἐμψυχωτή τους, τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη, ποὺ παρακολουθεῖ μὲ στοργικὸ βλέμμα τοὺς ἐθελοντὰς τῆς ἐργασίας στὰ πρῶτα τους βήματα, στὴ μεγάλη λεωφόρο ποὺ ἄνοιξε ὁ ἴδιος στὰ νειᾶτα.

Γ. ΤΖΑΜΣ

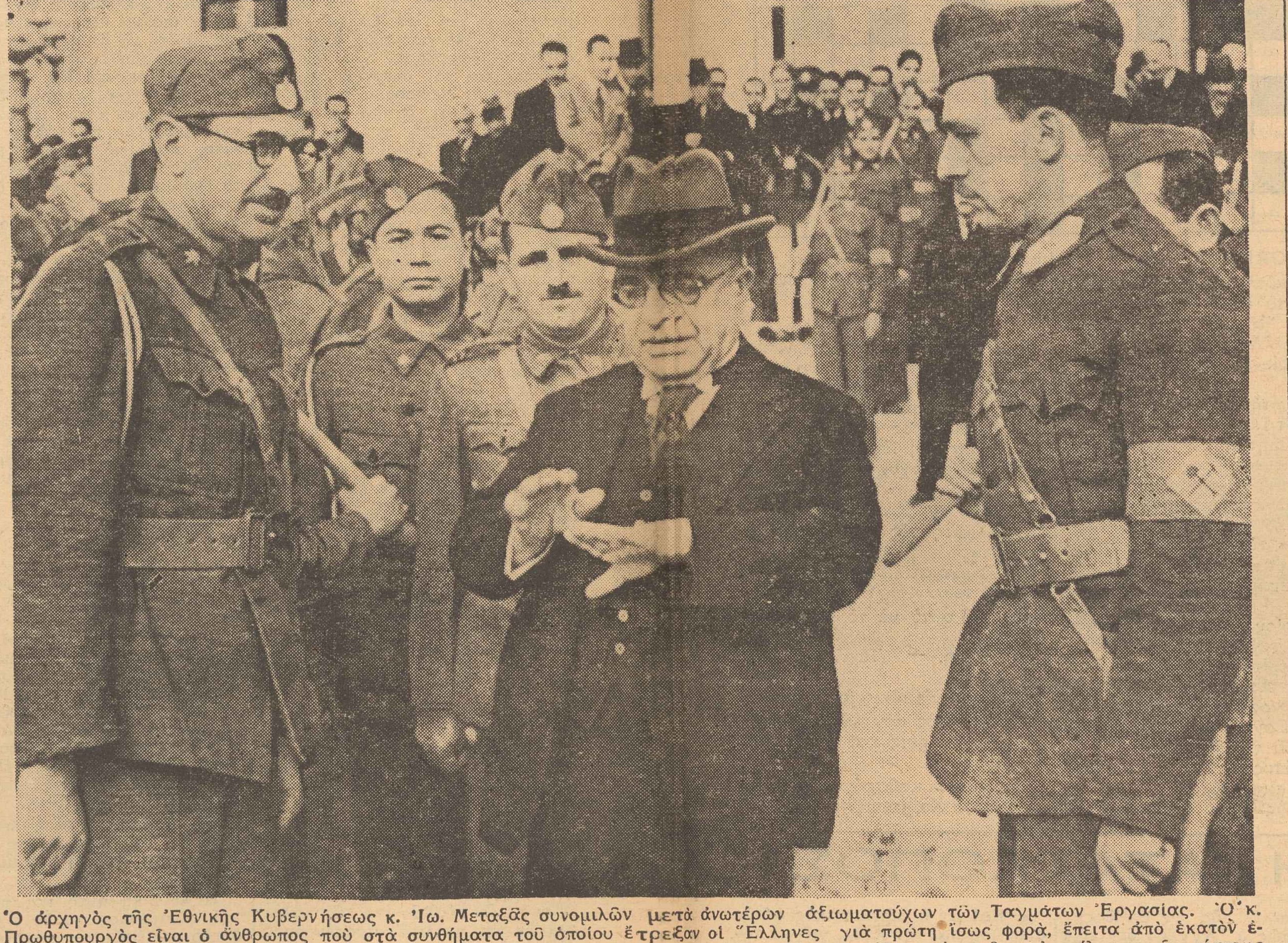

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰω. Μεταξᾶς συνομιλῶν μετὰ ἀνωτέρων ἀξιωματούχων τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ στὰ συνθήματα τοῦ ὁποίου ἔτρεξαν οἱ Ἕλληνες γιὰ πρώτη ἴσως φορά, ἔπειτα ἀπὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἐλευθερίαν νὰ προσφέρουν πρόθυμα δωρεὰν ἐργασία γιὰ τὸ γενικὸ καλό. Τὰ Τάγματα Ἐργασίας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ ἐγέννησαν στὶς ψυχὲς τῶν Ἑλλήνων τὰ συνθήματα τοῦ κ. Ἰω. Μεταξᾶ.

Ὁ κ. Βεζανῆς Ἀρχηγὸς τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας.

Ὁ κ. Κοτζιᾶς δημιουργὸς καὶ ἐμψυχωτὴς τῶν Ταγμ. Ἐργασίας

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ Κας ΜΑΝΤΖΟΥΦΑ

(Δημοσιεύομεν κατωτέρα τὴν πρώτην διαταγὴν ποὺ ἐξεφωνήθη ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διοικητρίας σχηματισμῶν Θηλέων κυρίας Ματζούφα ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἡ σχετικὴ περιγραφὴ δημοσιεύεται εἰς τὴν 15ην σελίδα).

Φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι,

Ἀναλαβοῦσα κατ' ἐντολὴν τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου τὴν ἀνωτέραν Διοίκησιν τῶν Σχηματισμῶν θηλέων τῆς «Ε.Ο.Ν.» σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι βαθύτατα αἰσθάνομαι τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας οὕτω ἐπωμίζομαι καὶ ὅτι εὐνοήτως θὰ καταβάλω πάσας μου τὰς δυνάμεις διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου μας σκοποῦ. Τοῦτ' αὐτὸ ὁμοῦ μετ' ἀπολύτου πειθαρχίας καὶ πλήρους ἀλληλεγγύης ἀπαιτῶ ἀπὸ κάθε φαλαγγίτισσα καὶ κάθε σκαπάνισσαν. Διότι, μόνον μὲ πίστιν ἀπόλυτον εἰς τὴν ἰδεολογίαν μας, εἰς τὸ ἔθνος, εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸν Κυβερνήτην, μὲ πειθαρχίαν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ εἰς πάντα ἀνώτερον, μὲ αὐτοθυσίαν καὶ μὲ αὐταπάρνησιν εἶνε δυνατὸν νὰ διεξάγωμεν νικηφόρως τὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος χάριν τοῦ Ἔθνους ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου εἰς τὴν «Ε.Ο.Ν.» καὶ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ὑπευθύνως ἀνέλαβεν. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν, τὸν ἀποβλέποντα εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων Ἑλλήνων καὶ τὴν δημιουργίαν τῆς νέας Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἔχομεν μίαν ὅλως ἰδιάζουσαν θέσιν, σύμφωνον πρὸς τὴν γυναικείαν φύσιν καὶ τὴν γυναικείαν ἀποστολήν. Εἴμεθα οἱ στῦλοι τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας, εἴμεθα οἱ μάννες καὶ οἱ ἀδελφὲς τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου, εἴμεθα οἱ σύντροφοι τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων, εἴμεθα ἐκεῖνες ποὺ θὰ διαπλάσουμε τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος.

Κάθε ἔννοια ἀντίθετος εἶνε ξένη πρὸς ἡμᾶς, ξένη πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὴν ἀποστολήν μας. Μὲ τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ὁδηγεῖ ἡ πίστις καὶ ἡ θέλησίς μας καὶ ἡ πίστις τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀναφωνῶ:

Ζήτω τὸ Ἔθνος,
Ζήτω ὁ Βασιλεύς,
Ζήτω ὁ Ἀρχηγός.
Ζήτω ὁ Διάδοχος.

ΠΩΣ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

«Νεολαία»,

Πῶς ἔτρεχα ὅταν σὲ κρατοῦσα σφιχτὰ στὸν κόρφο μου!

Ἂν μ' ἔβλεπε κανένας θὰ μὲ περνοῦσε γιὰ τρελλό... Τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς δὲν ἤτανε μακρυά.

Σὲ λίγα λεπτὰ εἶχα φθάσει. Ἡ βαρειὰ ξύλινη πόρτα τοῦ ὑπογείου μας ὑπεχώρησε, καὶ τὸ ἀδύνατο φῶς ἑνὸς λυχναριοῦ ἐφώτισε τὰς στήλας σου.

Ἤσουνα σὺ ἡ «Νεολαία»,

Τὸ περιοδικὸ ποὺ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαβάζουν ἐλεύθερα καὶ φανερὰ οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες, οἱ ἀδελφοί μας. Σὺ ὁλόκληρη.

Πῶς κατώρθωσες νὰ διαφύγῃς καὶ νὰ ξεπεράσῃς τὰ τόσα ἐμπόδια ποὺ βρίσκει ὁ Ἑλληνικὸς τύπος στὰ ἄμοιρα νησιά μας, καὶ νὰ φθάσῃς μέχρι τῶν ἀποκρύφων μερῶν τῶν σπιτιῶν μας, ποὺ μοιάζουν σὰν αἴθουσες κρυφοῦ σχολειοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, εἶνε θαῦμα.

Θαῦμα ποὺ εἴθε ὁ Ὕψιστος νὰ ἐπαναλάβῃ πολλὲς φορές.

Μοῦ χάρισες μιὰ ἀξέχαστη βραδυά, ὅπως κι' εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους φίλους μου, ποὺ σὲ διάβασαν

Πόσο θὰ εἴμαστε εὐτυχεῖς ἂν ἔχουμε τὴν τύχη νὰ ἐγγραφῶμεν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν. ! Πανευτυχεῖς.

Θὰ ἀποδεικνύαμε εἰς ὅλους γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι εἴμαστε γνήσια τέκνα τῆς μητέρας μας Ἑλλάδος, καὶ ὅτι παρὰ τὴν πεντηκονταετῆ δουλείαν ποὺ βαρύνει τὶς πλάτες μας, δὲν ἀλλάξαμε οὔτε μιὰ λέξι ἀπ' τὴ γλῶσσα μας, τὴ θρησκεία μας, καὶ δὲν λησμονήσαμε τὰς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει κάθε Ἕλλην ἀπέναντι τῆς πατρίδος.

«Νεολαία»,

Δῶσε τὸν ἀδελφικό μας χαιρετισμὸ στὴ νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἡ ἱερὰ καὶ τιμημένη στολὴ τοῦ φαλαγγίτου καὶ σκαπανέως περιβάλλει, καὶ πές της ὅτι, ὅταν φέρουν εἰς πέρας, τὸ ἔργο ποὺ τοὺς ἀνέθεσε ὁ ἐμπνευσμένος καθοδηγητὴς καὶ χαλύβδινος ἀρχηγὸς Ι. Μεταξᾶς, θὰ τοὺς σφίξουμε ἀδελφικὰ τὸ χέρι.

ΝΕΟΣ Χ. (ΚΑΡΠΑΘΟΣ)

Η Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. Ναυπλίας κ. Ἄγγελος Κόντος μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του ἀναμένοντες τὴν παρέλασιν τῆς φάλαγγος κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου. (Ἐξ ἀριστερῶν: Ὁ κ. Χρονόπουλος, ὁ Διοικητής, ὁ κ. Τερζάκης, ὁ κ. Δελούκας, ὁ κ. Καλογερόπουλος καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ Τύπου κ. Ν. Λάμπρου, ὄπισθεν τοῦ Διοικητοῦ οἱ κ.κ. Δημητρίου, καὶ Τζεβελέκος). Σχετικὴ ἀνταπόκρισις εἰς τὴν 11ην σελίδα.

Η ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΤΟΥ κ. Ε. ΚΥΡΙΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

νικότητα, προσεπάθησεν νὰ ἀναταράξῃ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τῆς Νεολαίας καὶ νὰ κεντρίσῃ τὰς πηγὰς τοῦ αὐθορμητισμοῦ καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ της. Διὰ νὰ κινητοποιήσῃ τοὺς νέους καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν μαρξιστικὴν χίμαιραν — ἐγνώριζεν τοῦτο ὁ κομμουνισμὸς — ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῆς καὶ ὄχι εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Οὐδέποτε, μετεχειρίσθη ἐπιχειρήματα ἢ σχήματα θεωρητικὰ ἢ ἐπιστημονικά, λογικὰς ἐννοίας — τὴν φρόνησιν καὶ τὴν γνῶσιν. Οὔτε ἔκαμε διαφωτιστικὴν προπαγάνδαν καὶ πολιτικολογίαν. Προσεπάθησε νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρους τοὺς κρουνοὺς τῆς φαντασίας τῆς Νεολαίας καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὰς πηγὰς τοῦ ἐπιπολαίου ἐνθουσιασμοῦ της.

Καὶ ἠθέλησε νὰ ὁδηγήσῃ αὐτούς, τοὺς εὐπίστους καὶ ἀδιαπλάστους βλαστούς, πρὸς ξένους κόσμους, νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν ψυχήν της κοσμοπολιτικὰ ἐμβλήματα καὶ λάβαρα, ξένα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον. Καὶ εἴδομεν τότε, κατὰ τὸ ἀναρχικὸν ἐκεῖνο παρελθόν, νέους, ἀντὶ τῆς ἑνιαίας Πατρίδος, νὰ υἱοθετοῦν τὰ λεγόμενα ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη.

Ἄλλους, ψυχικῶς ἀσθενεστέρους, νὰ στρέφωνται πρὸς τὰ δελεαστικὰ καὶ νεφελώδη κηρύγματα τοῦ μαρξισμοῦ, ἐκ φόβου, μήπως θεωρηθοῦν, ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὡς «καθυστερημένοι» καὶ «ὄχι προοδευτικοί». Τέλος, ἄλλους διεθνιστὰς καὶ κοσμοπολίτας, πνίγοντας κάθε εὐγενῆ ῥοπήν, νὰ ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς, περὶ τὴν ἐφήμερον θεραπείαν ὑλικῶν καὶ μόνον ἀναγκῶν.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι παρεσύρθη ἀρκετὸς ἀριθμὸς νέων. Ἀλλὰ σήμερα, ὁπόταν ἡ σύγχυσις, ἀταξία καὶ ἔλλειψις σταθερῶν κατευθύνσεων μετετράπη εἰς τάξιν, σαφήνειαν, συγκεκριμένους σκοπούς, ἠμποροῦμεν νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι ἡ εὐθύνη δὲν βαρύνει ἀποκλειστικῶς τοὺς παραπλανηθέντας νέους. Ἡ νεότης τότε, δὲν εἶχε περιεκτικὸν ἰδανικόν, ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ πάντοτε διψᾷ καὶ οἰστρηλατοῦν τὰς ἐμπνεύσεις της.

Τὸ παλαιὸν Κράτος, ἀδιάφορον καὶ ἀνίκανον διὰ κάθε πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάτασιν, εἶχεν παραδώσει τὴν Νεολαίαν εἰς τὴν ἀναρχικήν, φθοροποιὸν καὶ θανατηφόρον μαρξιστικὴν ἰδεολογίαν. Ἔτσι, οἱ νέοι, παραπλανημένοι, δηλητηριασμένοι, ἀκαθοδήγητοι, παραδοθέντες εἰς τὰ ὑλιστικὰ ἔνστικτά των, ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον νὰ κατέχωνται μόνον ἀπὸ ἕνα βαθὺ αἴσθημα ἀδιαφορίας, ἀπογνώσεως καὶ ἀναρχικῆς τάσεως.

Ἡ Νεολαία, ἡ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους, εἶχεν δηλητηριασθῆ ἀπὸ τὴν ποταπὴν καὶ ἀχαλίνωτον κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν, ἡ ὁποία ἔδρασεν, μὲ μύρια ὅσα σατανικὰ καὶ ὕπουλα μέσα, καὶ μὲ πρωτοτύπους εἰς πανουργίαν, μεθόδους.

Διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν δὲ πόσον ἐφευρετικοὶ εἰς μεθόδους, παραπλανήσεις καὶ ἐξαπατήσεις εἶνε οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ τῆς Νεότητος, δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἀναφέρωμεν, ἕνα πρόσφατον συμβάν, τὸ ὁποῖον: πρῶτον, μᾶς ἀποκαλύπτει τὰς σατανικὰς κομμουνιστικὰς μεθόδους καὶ δεύτερον, μᾶς διδάσκει πόσον προσεκτικὴ καὶ φιλύποπτος πρέπει νὰ εἶνε ἡ νεότης σήμερον, πρὸς κάθε ὕποπτον, διφορουμένην καὶ ἔξω ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους, εἰσήγησιν, ἀγνώστων καὶ ἀνευθύνων.

Πρὸ εἴκοσι περίπου ἡμερῶν — γράφουν αἱ ἐφημερίδες — οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν κατὰ τὴν ὥραν ποὺ κλείνουν τὰ καταστήματα καὶ σημειοῦται ἡ μεγαλυτέρα κίνησις εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου κοντὰ εἰς τὴν διασταύρωσιν μὲ τὴν ὁδὸν Εὐριπίδου, ἀντελήφθησαν κάποιαν ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Ἑκατὸν ἢ διακόσιοι περίπου νεανίαι, παιδάκια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶχον συγκεντρωθῆ ἐκεῖ, ὡς ἐὰν κάτι νὰ ἐπερίμεναν. Συνέβη ὅμως τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς, ἀπὸ ὅ,τι προφανῶς, ἐπερίμεναν. Πολυάριθμοι ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικὴν περιβολήν, ἐκύκλωσαν τὰς ὁμάδας τῶν νεανιῶν καὶ πρὶν προφθάσουν κἂν νὰ κινηθοῦν ἢ νὰ φωνάξουν, τοὺς συνέλαβον καὶ τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα. Ὀλίγα λεπτὰ ἀργότερον, τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πόλεως εἶχεν ἀνακτήσει τὴν συνήθη ὄψιν του.

Ἀλλὰ τί ἐσήμαινεν αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς συγκεντρώσεως τῶν νεαρῶν Ἑλληνοπαίδων; Ἁπλούστατα, εἶχον παραπλανηθῆ καὶ ἐξαπατηθῆ ἀπὸ κάποιον «Κώστα», ἢ «Νίκο» ἢ «Παῦλο» — ἡ ἠλιθιότης καὶ ἀφέλεια ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου, νὰ μὴ πληροφορηθοῦν οὔτε τὸ ἐπίθετον τοῦ «κατηχητοῦ» —κομμουνιστοῦ βεβαίως, καὶ εἶχον ὁδηγηθῆ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς πράκτορας, μέχρι τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, διὰ νὰ προβοῦν ἐκεῖ εἰς «ἀντιδικτατορικὴν ἐκδήλωσιν» καὶ νὰ ἀνατρέψουν τὸ καθεστώς.

Καὶ τὰ περισσότερα τῶν παιδιῶν ἐκείνων, ἀπελύθησαν καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὰς οἰκογενείας των, μὲ τὰς καταλλήλους συστάσεις, ὅπως τὰ προσέχουν περισσότερον, διότι ἡ ἀνόητος καὶ ἀνάρμοστος αὐτὴ διαγωγή των, ἐταπείνωσεν καὶ ἐπίκρανεν, ἐξ ἴσου, τοὺς μοχθοῦντας, διὰ τὴν ἀνατροφήν, καὶ ἐκπαίδευσιν, γονεῖς των.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, ποὺ ἀπὸ τὴν μικρὰν καὶ ἀσήμαντον, ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως, ἱστορίαν, ἐξάγεται εἶνε, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ σοβαρὸν δίδαγμα εἰς ὅλους τοὺς νέους, τὸ πάθημα τῶν ἐπιπολαίων αὐτῶν παιδιῶν, ποὺ, μὲ τὴν πρᾶξιν των τόσον προσέβαλον τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν καὶ τὸ τίμιον ὄνομα τῆς οἰκογενείας των. Καὶ νὰ κλείουν εἰς τὸ μέλλον ἑρμητικῶς τὰ ὦτα των, πρὸς κάθε ὕποπτον διδασκαλίαν καὶ προσπάθειαν τῶν κομμουνιστῶν, ὅπως τοὺς παραπλανήσουν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοῦτο: ὅτι οἱ κομμουνισταί, συντριβέντες ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ ἀκλονήτου καὶ ἐπὶ ἀκαταλύτων βάσεων, ἀνεγερθέντος Κράτους τῆς 4 Αὐγούστου καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ συγκινήσουν καὶ νὰ ἐπηρεάσουν πλέον κανένα Ἕλληνα, ἐστράφησαν πρὸς τὴν πνευματικῶς ἀσχημάτιστον νεολαίαν καὶ πρὸς τὰ παιδιὰ καὶ προσπαθοῦν μὲ τὴν ἀπεχθῆ σατανικότητά των νὰ τὰ παραπλανήσουν.

Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψει των ἀκόμη ὅτι τὰ συνθήματα: περὶ «Λαϊκοῦ Ἀντιδικτατορικοῦ Μετώπου», περὶ «ἐλευθεριῶν καὶ λαϊκῶν διεκδικήσεων», «Ἀντιφασιστικῶν Μετώπων», «Ἀντιφασιστικῶν ὀργανώσεων» ἢ «Ἀντιδικτατορικοῦ Μετώπου τῶν Νέων» κλπ. δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο, εἰμὴ αἱ ποικίλαι καὶ διαφορετικαὶ μορφαὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὀργανώσεως: τῆς Κομμουνιστικῆς. Καὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἰδεολογίας: τῆς Μαρξιστικῆς.

Οἱ Κομμουνισταί, ἀφοῦ ἐπείσθησαν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνεχθῇ πλέον τὰ διαλυτικὰ συνθήματα τῶν κομμουνιστῶν, ἐστράφησαν τώρα πρὸς τὴν νεολαίαν καὶ προσπαθοῦν ἐκεῖ, νὰ δημιουργήσουν θύματα καὶ σιγὰ-σιγά, νὰ φέρουν πάλιν ἀναταραχὴν εἰς τὰς ψυχάς των καὶ νὰ ἀποσπάσουν αὐτοὺς ἀπὸ τὰ Μεγάλα Πεπρωμένα, πρὸς τὰ ὁποῖα βαδίζουν. Καὶ οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, πρέπει νὰ γνωρίζουν κατ' ἀρχήν, θυσιάζουν πάντοτε τοὺς «ἄλλους» ὅπως προχθές, κατὰ τὸ ἐπεισόδιον, ὅπου ἐκρύβησαν ὅλοι καὶ δὲν συνελήφθησαν οὗτοι, μαζὶ μὲ τὰ θύματά των, τὰ παραπλανηθέντα παιδιά.

Ἐξετάζοντες τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Νεολαίας, ἠμποροῦμεν νὰ εἰποῦμεν ὅτι, δὲν ἦτο τελείως περιττόν. Διότι, ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς αὐτὴν νὰ ἐμβαθύνῃ ἀκόμη περισσότερον εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἰδεολογίαν της, εἰς τὴν ἀξίαν καὶ ἀνωτερότητα αὐτῆς.

Ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἐπίσης ὅτι, κατὰ τὸ στεῖρον παρελθόν, ἡ ζωὴ τῆς Νεολαίας, ἦτο κενὴ καὶ ἀνερμάτιστος, σήμερον καὶ περιεχόμενον καὶ νόημα καὶ σκοπόν, ἔχει, σαφῆ καὶ συγκεκριμένον. Χθές, ἡ ἔννοια τῆς Πατρίδος, ἐχάνετο μέσα εἰς τὰ ἀποσυνθετικὰ κοσμοπολιτικὰ ῥεύματα.

Σήμερον, ὁ Πατριωτισμὸς ἀποτελεῖ τὴν καθολικὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Χθές, ἡ ζωή, ἐδηλητηριάζετο ἀπὸ αὐτό. Θὰ θυμᾶται, ὅτι εἶχε ἀπὸ τὰς μαρξιστικὰς ὑλιστικὰς θεωρίας.

Σήμερον, κάθε Ἕλλην, βλέπει τὴν ζωήν, διανοεῖται καὶ δρᾷ, διὰ μέσου τοῦ πρίσματος τῆς ἐθνικότητός του καὶ τῆς φυλῆς του.

Χθές, ἡ ἀναρχία, σήμερον, ἡ τάξις καὶ τὸ μέτρον.

Χθὲς ἐφαίνετο, τὸ πειθαρχημένο ὠργανωμένο, κοινωνικὸ καὶ Ἐθνικὸ Κράτος, ὡς ἕνας πόθος ἕνα ὄνειρο μακρυνὸ καὶ ἀπραγματοποίητο.

Σήμερον, εἶνε μία ψυχική, πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ὀντότης — μία δυναμογόνος πραγματικότης.

Χθές, συντρίμματα καὶ καταστροφεῖς. Σήμερον, οἰκοδόμημα καὶ οἰκοδόμοι.

Εἶνε τὸ Κράτος τῆς 4 Αὐγούστου, τὸ Κράτος τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γενεᾶς.

Τὸ Κράτος τοῦτο, ἐδημιουργήθη — πραγματοποιεῖται μὲ μεγάλες θυσίες. Ἡ Νεολαία, ποὺ συνεισέφερε ἄπειρες — ὑλικὲς καὶ ἠθικὲς—δὲν θὰ τὸ λησμονήσῃ ποτὲ αὐτό. Θὰ θυμᾶται, ὅτι εἶχα, μέσα εἰς τὴν καρδιά της μία μεγάλη ἀγάπη καὶ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομά της.

Ἡ ἀγάπη της αὐτὴ ἦτο σιωπηλὴ καὶ ἐμεγάλωνε ἐκεῖ εἰς τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς της. Ὅταν ὅμως ὁ Ἀρχηγός, ἐσάλπισε, σύσσωμη καὶ ἡνωμένη ἡ Νεότης, ἐπροχώρησε πρὸς τὰ ἐμπρός, μὲ τὴν μεγάλη λέξι, ὄχι μόνον εἰς τὴν καρδιά της, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ χείλη. Ἑλλάς: ἦτο τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης καὶ κρυφῆς ἀγάπης της.

Εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἔνδοξη καὶ ἀθάνατη, ἡ Νέα Γενεά, θὰ μείνῃ αἰώνια πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη. Καὶ ὅταν δὲν θὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς σημερινούς, αὐτὴ θὰ γιγαντοῦται διαρκῶς καὶ θὰ θριαμβεύῃ εἰς κάθε ἱστορικόν της βῆμα. Διότι, ἐκεῖνο, ποὺ ὅλοι δημιουργοῦν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ προσφέρουν. Ὅ,τι θυσιάζουν, εἶνε θυσία, μόνον δι' αὐτήν. Ἔχουν τὸ συναίσθημα ὅτι ἡ ἀγάπη των, δὲν εἶνε ἀρκετὰ μεγάλη — ὅσον ἀξίζει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὅμως εἶνε ὁλοκληρωτική, ἀγνή, καθολική, ἀπέραντος. Ἡ Νεολαία, μαζὶ μὲ τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ ἔχει δώσει ὅλη τὴν καρδιά της εἰς τὴν Νέαν Ἑλλάδα. Ξέρουμε δὲ πόσο μεγάλη καρδιὰ ἔχει ἡ Νεολαία. Εἶνε ἱκανὴ νὰ ἀγκαλιάσῃ τοὺς συνολικοὺς πόθους καὶ τὰς πλέον ὑψηλὰς καὶ βαθείας ἐπιδιώξεις τοῦ Ἔθνους. Καὶ αὐτό, διότι ἡ καθολικὴ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους, εἶνε ἰδική της ψυχὴ — σήμερα.

Ἡ ἰδική της ψυχὴ — ψυχὴ τοῦ Ἔθνους.

Τώρα, ὅλοι πιστεύουν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀρχίζει μίαν νέαν ἱστορικὴν πορείαν, πρὸς τὰ Ἐμπρός...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

ὅλους μαζὺ καὶ ξεχωριστὰ σᾶς ὑποδεχόμεθα μὲ παλμοὺς χαρᾶς, τιμῆς καὶ περηφάνειας, γιατὶ ἡ παρουσία σας ἀνάμεσά μας, εἶνε φανερὸ δεῖγμα τῆς τιμῆς καὶ ἀλληλεγγύης σας, καὶ μᾶς δίνει ζωὴ καὶ δύναμι, φλόγα καὶ θάρρος γιὰ τὸν ἀγῶνα ποὺ μᾶς ἔταξεν ὁ Μεγάλος Βασιλῆᾶς μας καὶ ὁ ἐμπνευσμένος ἐθνικὸς ἱεροφάντης καὶ ποδηγέτης μας κ. Ι. Μεταξᾶς».

Ἐν συνεχείᾳ ἡ δὶς Λουκίδου ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια πρέπει νὰ κατέχῃ ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἀναγέννησιν καὶ νὰ ἐργάζεται ἀκούραστα διὰ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Περαίνουσα ἐξητωκραύγασε ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Ἑλληνίδος φοιτητρίας.

Φαλαγγίτισσαι καὶ φαλαγγῖται μετὰ τὸν λόγον τῆς δίδος Λουκίδου ἔψαλλον τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας καὶ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

ΠΑΡΕΣΤΗ ΚΑΙ Ο κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

Προσεφέρθησαν κατόπιν ἀναψυκτικά. Ὁ παριστάμενος εἰς τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετήν μας Ἀκαδημαϊκὸς καὶ δημοσιογράφος κ. Σπῦρος Μελᾶς, ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν συγκεντρωμένων, ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς μὲ λόγια ποὺ συνεκίνησαν.

Ἐτόνισεν ὅτι τὸ Ἔθνος εἶναι ἡ ἁγνή, γεμάτη πατριωτισμὸ ψυχή μας π υχὲς ἀνώτερες ὅμοιες τῶν ὁποίων ἔγραψαν γιὰ κάθε βουνὸ καὶ ποταμὸ γιὰ κάθε κάμπον καὶ λαγκαδιὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ μιὰ ἱστορία ἡρωϊσμοῦ. Ἐπίσης ὡμίλησε γιὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς πολιτισμοὺς— τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον— ποὺ καθοδηγοῦν σήμερον τὴν Δύσιν καὶ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως ὅτι πιστεύει ἀκραδάντως πῶς θὰ δημιουργήσωμεν, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν μας κ. Ι. Μεταξᾶν τὸν τρίτον Ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Τὰ λόγια τοῦ κ. Μελᾶ ἐκάλυψαν ἀπερίγραπτοι ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1								■							
2		■		■		■		■		■		■		■	
3						■		■							
4		■		■				■		■		■		■	
5						■									
6		■		■				■			■		■	■	
7						■		■							
8	■	■	■	■		■	■	■	■	■		■	■	■	■
9								■		■					
10		■	■		■			■				■		■	
11										■					
12		■		■		■		■				■		■	
13								■		■					
14		■		■		■		■		■		■		■	
15								■							

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Εἰς αὐτὴν στηρίζει τὰς ἐλπίδας του τὸ Νέον Κράτος. — Ὁ Πρῶτος Ἕλλην Φαλαγγίτης, Ἐργάτης, Ἀγρότης.
3. Κλαδί.—Χώρα τῆς Β. Δ. Εὐρώπης.
4. Ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου δημοτ.).
5. Ἀριθμητικόν. — Χάρις.
6. Ὁ ἀρχαιότερος σωζόμενος πάπυρος τῆς Αἰγυπτιακῆς βίβλου τῶν νεκρῶν.—Προσωπικὴ ἀντωνυμία.
7. Νησὶς τῆς Ἀλβανίας. —Χώρα τῆς Δυτικῆς Ἀσίας.
9. Ἀνεπιτήδεια.—Πολωνὸς μουσουργός.
10. Μόριον παρακελευσματικόν.—Παράγγελμα.
11. Τὸ τρίτον βιβλίον τῆς Πεντατεύχου.—Λογικάς.
12. Οὗγγρος μηχανικὸς (1825-1908). Ἐσχεδίασε τὴν κοπὴν τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.
13. Κράτος τῶν Βαλκανίων (γεν.).—Τεμπέληδες.
15. Ὁμὰς ζώων ἢ πραγμάτων ἱπταμένων (γεν.).—Ὄνομα πολλῶν Ἑλληνίδων Βασιλισσῶν τῆς Αἰγύπτου.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Θριαμβευτής. — Ἀγώνισμα.
3. Μέγας Λατῖνος ποιητής. — Ἀγγλικὴ πόλις, πρωτεύουσα ὁμωνύμου κομητείας.
4. Συζευκτικὸς σύνδεσμος.
5. Χώρα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.—Ἐσώρρουχον (λέξις ξενική).
6. Μάλιστα.
7. Κλάδος τῆς μουσικῆς.—Ἐκγύμνασις.
9. Τὸ ἐργατικώτερον ἔντομον. —Προφητεία.
10. Τὸ αὐτὸ μὲ τὸ 12 ὁριζοντίως.
11. Μέρη. — Τεχνῖται (αἰτ. δημοτ.).
12. Κραυγὴ οἰκιακοῦ ζώου.
13. Ἡ πρὸς τὸν ξένον ὀφειλομένη περιποίησις καὶ προστασία. —Ἴσως.
15. Λόγια καθαρά, χωρὶς ἀμφιλογίας.—Χαριτωμένη.

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

ταν εἶδε πῶς ὁ Ἄγγλος δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεσι νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κάλι, ἀπεφάσισε νὰ ἐξαφανίσῃ μιὰ ὥρα ἀρχήτερα ἀπὸ τὴν μέση τὸν ἐνοχλητικὸ ἀντίπαλό του. Ἡ χορεύτρια δὲν εἶπε σὲ κανένα τίποτα γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτό, ἐπειδὴ ὁ Γάλλος τῆς εἶναι πιὸ συμπαθητικὸς ἀπὸ τὸν Ἄγγλο... Ὡστόσο, δὲν δίστασε νὰ φανερώσῃ σὲ μένα τὴν ἀλήθεια. Εἶνε καλὴ πατριώτισσα ἡ Κάλι... Μισεῖ θανάσιμα τοὺς γκιαούρηδες, ἀδιάφορο ἂν εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ φέρεται εὐγενικὰ μαζύ τους... Μόλις τῆς εἶπα ὅτι πρέπει νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ μυστικὸ τοῦ Γάλλου ἀξιωματικοῦ, μοῦ ἀποκρίθηκε ὅτι εἶνε ἕτοιμη νὰ μὲ βοηθήσῃ στὸ ἔργο μου. Τὴν ἔβαλα, λοιπόν, ν' ἀπειλήσῃ τὸν φίλο της ὅτι, ἂν δὲν τῆς δώσῃ τὰ σχέδια τοῦ Γαλλικοῦ Ἐπιτελείου γιὰ τὴν στρατιωτικὴ ἄμυνα τοῦ Μαρόκου, θ' ἀποκαλύψῃ ὅτι αὐτὸς σκότωσε τὸν Ἄγγλο ὑπάλληλο. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Γάλλος θὰ τρομοκρατηθῇ καὶ θὰ ὑποκύψῃ ἀμέσως...

«—Καὶ ἂν ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς σκοτώσῃ καὶ τὴν Κάλι, γιὰ νὰ τὴν ξεφορτωθῇ; ρώτησα τὸν Μοχρανί.

»Ὁ ἀρχηγὸς χαμογέλασε καὶ ψιθύρισε:

«—Ἡ Κάλι δὲν εἶνε ἀπὸ τὶς γυναῖκες ἐκεῖνες ποὺ μπορεῖς νὰ τὶς βλάψῃς εὔκολα!»

Ὁ Ἀχμὲτ Ζουανὶ ἄδειασε κι' ἄλλο φλυτζανάκι καφέ, ἔμεινε λίγο σκεπτικός, καὶ συνέχισε:

«—Πέρασαν τέσσαρες μέρες ἀπὸ τότε.

»Ἕνα πρωΐ, μάθαμε ὅτι ὁ φίλος τῆς χορεύτριας αὐτοκτόνησε.

»Πράγματι. Ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες, ἡ Κάλι ἔπιανε φιλίες μὲ ἕναν Ἄγγλο, ἀρχηγὸ μιᾶς ἐμπορικῆς ἀποστολῆς. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ὁ ἔμπορος αὐτὸς ἦταν ἕνας πράκτωρ τῆς Ἰντέλλιντζες Σέρβις, ὁ ὁποῖος ἦρθε στὸ Μαρόκο, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ παρακολουθήσῃ τὶς ἐνέργειες τοῦ Τρέμπιτς Λίνκολν, τοῦ περιφήμου ἀντιπάλου τοῦ συνταγματάρχου Λώρενς.

»Τέλος ἡ Κάλι ἐπέστρεψε.

»Παρουσιάσθηκε ἀμέσως στὸν ἀρχηγὸ καὶ μὲ φωνὴ θλιμμένη, μὰ σταθερὴ καὶ ἀτάραχη, τοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι δὲν ἐξετέλεσε τὴ διαταγὴ ποὺ τῆς ἔδωσε, γιατί... ἀγάπησε τρελλὰ τὸν Γάλλο λοχαγὸ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ κάμῃ κακό, κλέβοντάς του ἀπόρρητα ἔγγραφα.

«—Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια! πρόσθεσε ἡ Κάλι. Μπορεῖς τώρα νὰ μὲ τιμωρήσῃς γιατὶ σὲ παράκουσα...

»Ὕστερα ψιθύρισε:

«—Κρῖμα! Ἐσὺ θὰ μποροῦσες νὰ κάνῃς πολλὰ πράγματα... Μὰ δὲν τὸ θέλησες... Κρῖμα!...

»Τράβηξε τὸ μαχαῖρι του ἀπὸ τὴν ζώνη του καὶ τὸ κάρφωσε στὴν καρδιὰ τῆς χορεύτριας...

»Ἡ Κάλι ἔπεσε κάτω χωρὶς νὰ βγάλῃ λέξι ἀπὸ τὸ στόμα της.

ΖΑΝ ΦΕΓΚΑ

Ἡ κίνησις ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΕΝ Η „Ε. Ο. Ν" ΤΗΝ 25ΗΝ ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΝ

Ὁ ἑορτασμὸς ἐν τῇ πόλει μας τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας ὑπῆρξε μεγαλειώδης εἰς συναγερμόν, ἐνθουσιασμὸν καὶ λαμπὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τοῦ ΑΡΧΗΓΟΥ μας.

Σύσσωμος ἡ ὀργάνωσις Ἐθνικῆς Νεολαίας παρέστη εἰς τὴν δοξολογίαν εἰς τὴν στέψιν τοῦ Μνημείου Πεσόντων καὶ τὴν παρέλασιν.

Τὴν 3ην μ. μ. εἰς τὸ σπίτι τῆς Νεολαίας ἐγένετο δεξίωσις εἰς ἣν παρέστη ὁ ὑπουργὸς Θράκης κ. Π. Κάβδας, ὁ κ. Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας καὶ πλῆθος συμπολιτῶν μας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεξιώσεως ἐπαιάνιζε ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου. Ὡμίλησε ὁ τετράρχης κ. Παναγιώτης Νάκος καὶ ἐτραγουδήθησαν διάφορα ἐθνικὰ τραγούδια καὶ ἐν τέλει προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά. Ὁ διοργανώσας ἐντὸς τόσου χρονικοῦ διαστήματος τὴν Νεολαίαν τῆς πόλεώς μας ἀντισυνταγματάρχης Ε. Α. κ. Παναγιώτης Κωστόπουλος ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια ὅλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν δεξίωσιν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ κ. ὑπουργοῦ Θράκης καὶ τοῦ κ. Νομάρχου.

Μ. ΤΑΜΒΑΚΟΣ

Ἡ παρέλασις τῆς Ε.Ο.Ν. Φιλιατῶν πρὸ τοῦ Νομάρχου Θεσπρωτίας κ. Ν. Ἀντωνακέα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡ ΕΙΣ ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ

Μετ' ἐπιβλητικότητος καὶ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ ἑωρτάσθη ἐφέτος ἐν τῇ πόλει μας ἡ Ἐθνική μας Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐμφάνισις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας Ἀταλάντης ἀποτελουμένης ἀπὸ 250 μέλη ἐξ ὧν 44 φαλαγγῖται καὶ 11 φαλαγγίτριαι ἐν στολῇ.

Ἀπὸ βαθείας πρωΐας ἡ μουσικὴ τῆς πόλεώς μας περιερχομένη τὰς ὁδοὺς ἀνέκρουε τὸ ἑωθινόν, μαθηταὶ δὲ μετὰ φαλαγγιτῶν ἔψαλλον πατριωτικὰ ᾄσματα.

Τὴν 10 π. μ. ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἐψάλη δοξολογία καθ' ἣν προσῆλθον τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. Λοκρίδος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία, ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, τὰ Σωματεῖα καὶ οἱ Σύλλογοι μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λαβάρων ὡς καὶ ἡ Ε. Ο. Ν., ἥτις ἐκκινήσασα ἐκ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν μουσικὴν καὶ συντεταγμένη στρατιωτικῶς μετὰ τῶν βαθμούχων, ἐπροκάλεσε τὸν θαυμασμὸν καὶ ἐνθουσιασμὸν τῶν κατοίκων.

Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Δημ. Ι. Χριστοφόρου, ὅστις δι' ἐμπνευσμένου πατριωτικοῦ λόγου βαθύτατα συνεκίνησε τὸ ἐκκλησίασμα ἰδιαιτέρως δὲ τοὺς νέους τῆς Ε. Ο. Ν. πρὸς τοὺς ὁποίους ἐτόνισε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Νέου Κράτους πρὸς αὐτούς.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν κατετέθησαν στέφανοι εἰς τὸ Ἡρῷον ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν μελῶν αὐτῆς. Τὴν νύκτα ἐκάησαν πυροτεχνήματα, ὡμίλησε δὲ πρὸς τοὺς φαλαγγίτας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. ὁ ὑποδιοικητὴς αὐτῆς.

❖

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ

Μετ' ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπείας διεξήχθησαν ἐφέτος ἐν τῇ πόλει μας αἱ ἑορταί, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, χάρις εἰς τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὰς τῆς συγκροτηθείσης —διὰ τῶν ἀκαταπαύστων προσπαθειῶν τοῦ Νομάρχου Ἠλείας κ. Σπ. Διαμαντοπούλου, Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τοῦ ἑορτασμοῦ ἐγένετο παρέλασις τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν, ἀκολούθως δὲ παρουσίᾳ τοῦ Νομάρχου κ. Διαμαντοπούλου κατετέθη στέφανος ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Τὴν νύκτα ἐφωταγωγήθη ἡ πόλις.

Τὴν 25ην Μαρτίου μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Τὴν 11.15' ἀκριβῶς ἤρχισεν ἡ παρέλασις, τῆς Φιλαρμονικῆς παιανιζούσης πατριωτικὰ ἐμβατήρια καὶ τοποθετημένης πρὸ τοῦ καταστήματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρῶτοι παρήλασαν πρὸ τῶν ἐπισήμων οἱ ἀνάπηροι καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ παλαιοὶ πολεμισταί, ἡ Ὀργάνωσις Ἐθνικῆς Νεολαίας.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρελάσεως ἅπαντες οἱ ἀξιωματοῦχοι τῆς Ε. Ο. Ν. μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἔνθα ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ὑπέβαλον τὰς εὐχάς των εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην καὶ τὸν κ. Νομάρχην.

Τὸ ἀπόγευμα τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. μετέβησαν εἰς τὸ Γυμνάσιον ἀρρένων, ἔνθα ἐγένοντο ἑορταὶ ὑπὸ τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐνίσχυσαν τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς πόλεως, ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ ἀφῆκεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν καὶ ἠκούσθησαν εὐμενέσταται κρίσεις ὑπὲρ αὐτῆς καὶ περισσότερον ὑπὲρ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος τῆς Ἠλείας ὅστις ἐν διαστήματι ἡμερῶν συνεκρότησε καὶ ἐνεφάνισε τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν ἑτοίμην νὰ μετέχῃ ἐπισήμων ἑορτῶν.

Τὴν 26ην Μαρτίου 40 Φαλαγγῖται μετέβησαν εἰς ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν, ἔνθα ἐγένοντο αἱ τελεταὶ τῆς ἐναποθέσεως τῆς καρδίας τοῦ βαρώνου Πέτρου ντὲ Κουμπερντέν, καὶ ἀπέδωκαν τιμὰς εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, Παῦλον, τοὺς ὑπουργοὺς κ. κ. Γεωργακόπουλον καὶ Κοτζιᾶν καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους.

❖

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΝ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἑωρτάσθη καὶ στὴν πόλιν μας ἡ Ἐθνικὴ ἑρτή. Μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς δοξολογίας στὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἀναλήψεως ἐγένετο μεγαλοπρεπῶς ἡ ὁρκωμοσία τῆς Ε. Ο. Ν., χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Κίτρους κ. Κωνσταντίνου καὶ ἡ παράδοσις τῆς σημαίας ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς μοιράρχου κ. Α. Παπαγεωργίου. Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν μετέβησαν ὅλοι ἐν σώματι εἰς τὴν Νομαρχίαν, προηγουμένης τῆς μουσικῆς τοῦ Δήμου, ὅπου ὁ Δήμαρχος κ. Πλ. Ρωσσέτος ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας

Τὸ ἀπόγευμα μετέβησαν ὅλα τὰ Σχολεῖα καθὼς καὶ τὸ Γυμνάσιον στὸ Πάρκο, ὅπου αἱ μεταμφιεσμέναι εἰς «Μακεδόνισσας» μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου ἐχόρεψαν διαφόρους Ἐθνικοὺς χορούς.

Τὸ βράδυ ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη καὶ ἔγινε λαμπαδηφορία.

ΤΑΚΗΣ ΠΡΑΣΣΑΣ
Φαλαγγίτης

❖

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Ὁ ἑορτασμὸς εἰς Ναύπλιον ἤρχισεν ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς 24ης μὲ τὸ στεφάνωμα τῶν ἀγαλμάτων καὶ Ἡρώων ὑπὸ τῶν μαθητῶν, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησαν καὶ αἱ φάλαγγες τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας καταθέσασαι καὶ αὗται στέφανον διὰ τοῦ διμοιρίτου Γ. Σχοινᾶ εἰς τὸ ἄγαλμα Καποδιστρίου, τοῦ πρώτου Κυβερνήτου, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα φέρει ἡ Φάλαγξ Ναυπλίου.

Τὴν ἐπομένην αἱ ὁμάδες τῆς Διοικήσεως Ναυπλίου μὲ διακριτικὰ περιβραχιόνια διὰ τοὺς φαλαγγίτας —λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τῶν στολῶν—καὶ μὲ διακριτικὰ περιλαίμια καὶ περιβραχιόνια διὰ τὰς Φαλαγγίτισσας, ὑπὸ τὸν Ὑποδιοικητὴν κ. Π. Μηναῖον μετέσχον εἰς κάθε κίνησιν, προσδίδουσαι παντοῦ ἐξαιρετικὸν τόνον ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζωηρότητος. Εἰς τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ δοξολογίαν καὶ τὴν πρὸ τῶν ἐπισήμων παρέλασιν ἡ Ε. Ο. Ν. διεκρίθη. Τὸ ἀπόγευμα ὑπεδέχθησαν 100 μέλη τὴν Φάλαγγα Ἄργους ἀφιχθεῖσαν μὲ τὴν μουσικὴν τοῦ Δήμου Ἀργείων ὑπὸ τὸν Διοικητὴν κ. Μαρῖνον, ἣν καὶ ἐδεξιώθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὀργανώσεως. Τὴν δεξίωσιν ἐτίμησεν καὶ ὁ Νομάρχης Ἀργολιδοκορινθίας κ. Ν. Καραμανώλης γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν.

Ἡ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας εἰς τὴν προχθεσινὴν Ἐθνικὴν πανήγυριν ὑπέστη ἐν βάπτισμα ἰσχυρῶς ἐμψυχωτικόν, διὰ τὴν μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν της, τὸ ὁποῖον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι συντόμως θὰ ἀποδώσῃ καρποφόρα ἀποτελέσματα.

Ν. Μ. ΛΑΜΠΡΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς κ. Γκορτζῆς παρακολουθῶν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τὴν παρέλασιν τῆς Ε. Ο. Ν.

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 25ΗΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀριστερά: Μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. Κατερίνης, φωτογραφούμενα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ μέσον: Οἱ φαλαγγῖται τῆς ταξιαρχίας Γουμενίστης, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λυκείου κ. Κ. Ἀσημακοπούλου. Δεξιά: Ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἀγρινίου κατὰ τὴν παρέλασιν τῆς ὀργανώσεως εἰς τὰς Ἀθήνας.

«ΦΤΑΝΕΙ ΑΓΡΥΠΝΗ ΝΑΝ' Η ΨΥΧΗ ΚΙ' ΟΛΟΡΘΗ...»

ΠΩΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὅπως σκάζει τὸ ἄνθος καὶ πλέκεται ὁ καρπὸς εἰς τὴν καλλιεργημένην γῆν, ἔτσι καὶ ὁ πολιτισμὸς θὰ ἔλθῃ ὅταν ἡ κατεργασία τῶν ψυχῶν προχωρήσῃ, ὅταν ἡ ὀργάνωσις τῶν δυνάμεων συντελεσθῇ.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΑΦΝΙΑ

2.—

Ἕνα Κράτος ἐργαζομένων, ὄχι ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ ἀφύσικου ἐπινοήματος χαμαιρικῶν ἐγκεφάλων, ποὺ ἐπῆγαν νὰ στηρίξουν τὴν οὐτοπίαν των εἰς τὸν ψευδομεσίαν τῆς λεγομένης «Τρίτης Κοινωνικῆς Τάξεως» τῶν βιομηχανικῶν ἐργατῶν, ποὺ ἐπικράτησίς των θὰ ἔπρεπε νὰ συμπέσῃ μὲ τὴν ἐξόντωσιν ἢ τὴν ὑποδούλωσιν ὅλων τῶν ἄλλων, μὲ τὴν ἄθεον πάλην τῶν τάξεων καὶ τὴν φρίκην τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἀλλὰ μὲ τὸν ἁρμονικὸν συντονισμὸν τῆς ἐργασίας ὅλων τῶν κλάδων, ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ ὅλων τῶν ἰδιοφυϊῶν τοῦ λαοῦ ἰσοτίμων καὶ ἐξ ἐλευθέρας βουλήσεως προσφερομένων διὰ τὴν δημιουργίαν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν ἀγαθῶν, χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ συνόλου. Ἕνα Κράτος τοῦ ὁποίου ἡ βασικὴ καὶ χαρακτηριστικὴ ἀντίθεσις πρὸς τὸν κομμουνισμὸν ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἐκκινεῖ ἀπὸ ἀγάπην ἐνῷ ἐκεῖνος ἐκκινεῖ ἀπὸ μῖσος. Ἀλλὰ τὸ μῖσος πάντοτε γεννᾷ μῖσος καὶ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ ἐφετηρίαι του, τὸ κατάντημά του εἶνε ὁ ὄλεθρος. Ἡ ἐποχή μας τὸ ἐγνώρισεν αὐτὸ ἀπὸ τὴν στυγνὴν τραγωδίαν ἑνὸς Ἔθνους μεγάλου. Ἡ δική μας ἐπανάστασις ἐκκινεῖ ἀπὸ ἀγάπην. Καὶ ἡ ἀγάπη ἐστερέωσεν πάντοτε οἴκους καὶ ἔθνη καὶ λαούς.

Διὰ τοῦτο ἡ ἰδική μας ἐπανάστασις δὲν καταστρέφει. Συντηρεῖ. Δὲν συντηρεῖ ὅμως τυφλὰ καὶ ἄκριτα, οὔτε παραδέχεται τὸ ἀλάθητον ὅλων τῶν θεσμῶν, ἁπλῶς διότι ὑπῆρξαν. Δημιουργοῦσα ἐν τῇ συντηρήσει καὶ συντηροῦσα δημιουργικῶς, ἀχρηστεύει ὅ,τι ἔχει ἱστορικῶς παλαιωθῆ, ἀνανεώνει τὸ περιεχόμενον ἐκείνων ποὺ διετήρησαν τὴν βασικήν των γενιμότητα καὶ τέλος προστατεύει καὶ κατοχυρώνει τὰς θεμελιακὰς ἀξίας, ποὺ καθαγιάζουν τὴν ζωήν. Τὸ θεῖον ὡς πηγὴν ἀγαθοῦ ὡς ὅριον καὶ ὡς τέρμα, κάτω ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὁποίου ἰσορροπεῖται καὶ λαμβάνει γόνιμον πληρότητα ἡ ἀνθρωπίνη ἐλευθερία. Τὴν οἰκογένειαν ὡς λίκνον τῆς Φυλῆς, πηγὴν εὐγενείας τῆς ὁποίας οἱ τρυφεροὶ δεσμοὶ ἡμερώνουν καὶ κρατοῦν ὑπὸ δυνατὸν δημιουργικὸν ἔλεγχον ὅ,τι ὑπελείφθη πρωτόγονον καὶ ζωῶδες μέσα εἰς τὴν ἀτελῆ ἀνθρωπίνην μας φύσιν. Τὴν πατρίδα ποὺ κατεργάζεται εἰς τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου τὰ ἴδια ἀγαθὰ καὶ τὰς ἰδίας ἀρετάς, ποὺ κατεργάζεται ἡ οἰκογένεια. Τὴν ἑνότητα τοῦ γένους τοῦ αἵματος, τὰς ὑποθήκας τῶν γενεῶν ποὺ ἐπέρασαν καὶ τὰς προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων ὅλα ἐκεῖνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἡ ἄλλως τόσον πτωχὴ καὶ βραχεῖα μας ὕπαρξις, μεταλαμβάνει ἀπὸ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴν αἰωνιότητά της, ἁπλώνεται ἀπεριόριστα πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον κατακτᾷ τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύτρωσιν τῆς ἀθανασίας.

Ἡ ἰδική μας ἐπανάστασις ἀρνεῖται καὶ ἀπορρίπτει τὸ μηδενιστικὸν ψεῦδος τῆς ἰσότητος. Γνωρίζει ὅτι ἡ ἰσότης εἶνε ἔννοια ἄγνωστος εἰς τὴν φύσιν ἀντίθετος πρὸς τὴν φύσιν ἑπομένως ἀπάνθρωπος καὶ ἄθεος. Δὲν γνωρίζει μόνον τὸ ἀνέφικτον τῆς ἰσότητος, ἐξεγείρεται καὶ μὲ τὴν ἰδέαν μόνον μιᾶς ἀνθρωπότητος μηχανοποιημένων Ρομπὸτ ἡ ὁποία θὰ κατεδικάζετο νὰ ζῇ τὴν ζωὴν μυρμηκιώσης ἀγέλης, μονοτόνως ὁμοιομόρφου καὶ ἰσοπεδωμένης, ὑποχρεωμένης νὰ ρυθμίζῃ κατὰ ἑνιαῖον σχῆμα τὰς κινήσεις, τὰ αἰσθήματα, τοὺς πόθους, τὰς ὀνειροπολήσεις καὶ τὰ πάθη της.

Γνωρίζει ὅτι τὸ ἀπώτατον κατάντημα μιᾶς τέτοιας ἀγέλης, ἂν ἦτο δυνατὸν ποτὲ νὰ μολυνθῇ ἡ ἁγία ὄψις τῆς γῆς μὲ τὸ πέρασμά της θὰ ἦτο ἡ ταχεῖα σχεδὸν μηχανικὴ ἐξαφάνισις.

Γνωρίζει ὅτι ἡ ἀνισότης ἦτο, εἶνε καὶ θὰ μείνῃ ἡ πηγὴ ὅλης τῆς γοητείας τῆς ζωῆς, ἡ χαρὰ καὶ θρίαμβός της, ἡ μυστικὴ πηγὴ τῆς ἀενάου ἀναστάσεως ποὺ κατέστησε τὸν ἄνθρωπον ἡγεμόνα τοῦ πλανήτου, δημιουργὸν ὅλων τῶν ὡραιοτήτων ποὺ συντηροῦν καὶ διαιωνίζουν τὴν ζωήν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ αὐτῆς ἡ ἐπανάστασίς μας εἶνε βαθύτατα ἑλληνική, μᾶς ἐπαναφέρει γοργὰ εἰς τὰς δωρικὰς πηγὰς τῆς ἱστορίας μας, εἰς τὸ φῶς τῶν ὡραίων ἀναστάσεων ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξεπορεύθησαν οἱ πολιτισμοί. Ἡ ἐπανάστασίς μας ὅμως δὲν ἀγνοεῖ καθόλου μίαν ἄλλην πλευρὰν τῆς σημερινῆς ἀγωνίας τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν ἀγνοεῖ τὴν τραγωδίαν, τὴν ὁποίαν γεννᾷ ἡ ὁρμητικὴ φορὰ τῶν τεχνικῶν κατακτήσεων, ἡ δυσκολία μὲ τὴν ὁποίαν κατακτᾶται καὶ ὑποτάσσεται εἰς τὰ παγκόσμια πλαίσια ἕνα νέον καὶ δυσπροσάρμοστον στοιχεῖον τῆς προόδου ἡ μηχανή.

Ἀποκρούουσα τὴν ὑλιστικὴν θεωρίαν τοῦ κόσμου, τῆς ὁποίας δίδυμα τέκνα εἶνε τὸ συγκεντρωτικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ προλεταριακὴ αἵρεσις, γνωρίζει ὅτι εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ δώσῃ λύσιν νέαν, ἠθικῶς δικαιωμένην εἰς τὴν τραγωδίαν τῶν οἰκονομικῶς ἀποκλήρων κοινωνικῶν στρωμάτων.

Τὴν λύσιν αὐτὴν τὴν ἀνευρίσκει εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ μέσα εἰς τὸ φῶς τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας. Ὅπως μέσα εἰς τὸ περιθώριον τῆς οἰκογενείας δὲν ἀνέχεται ἡ συνείδησίς μας τὴν ἀντίθεσιν χορτασμένων καὶ πεινασμένων, εὐημερούντων καὶ ταλαιπωρουμένων, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δὲν ἠμπορεῖ, δὲν πρέπει νὰ ἀνέχεται τὴν ἰδίαν ἀντίθεσιν οὔτε μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐθνικῆς ὁλότητος.

Διὰ τοῦτο ἐνῷ εὐλαβεῖται καὶ σέβεται τὸν κοινωνικὸν διαφορισμόν, ἐνῷ δέχεται καὶ ὑποβοηθεῖ τὸν διαφορισμὸν τῶν ἰδιοφυϊῶν, τῶν κλήσεων καὶ τῶν ἐπιδόσεων τῶν ἀτόμων, ἐνῷ μένει προσηλωμένη στερρῶς εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἱεραρχημένης κοινωνίας, δὲν λησμονεῖ νὰ ἀπαιτῇ, καὶ νὰ ἀπαιτῇ ἐπιμόνως, ἀτέγκτως διὰ τὸ παρὸν τοὐλάχιστον τὴν ἐξασφάλισιν στοιχειώδους βιοποριστικῆς ἐργασίας εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ἑνὸς κατωτάτου ὁρίου ἀσφαλείας δι' ὅλους ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας καὶ αἱ πρόσοδοι δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ προβλέπουν καὶ ν' ἀποταμιεύουν διὰ τὰς περιπτώσεις ποὺ ἢ ἀπὸ ἀρρώστεια ἢ ἀπὸ γῆρας καὶ ἀναπηρίαν δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐργάζωνται καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας των διὰ τὰς περιπτώσεις θανάτου τοῦ προστάτου των.

Τοῦτο διότι ἀκραδάντως πιστεύει, ὅτι κοντὰ εἰς τὰς ἄλλας ἀναποτρέπτους τραγικότητας τῆς ζωῆς ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὸν αἰσθηματικόν μας κόσμον, καὶ ἀπὸ τὰ τυφλὰ τῆς μοίρας πλήγματα δὲν ἐπιτρέπεται, μὲ τὰ ὑλικὰ μέσα ποὺ διαθέτει ἡ σύγχρονος κοινωνία, νὰ ὑπάρχουν ἀνθρώπινα ὄντα ποὺ νὰ στεροῦνται ἐργασίας καὶ πόρου ζωῆς. Τὴν ἀπαίτησίν της αὐτὴν δὲν περιορίζεται εἰς τὸ νὰ τὴν κατοχυρώνῃ μὲ τὰ μέσα τοῦ νομίμου καταναγκασμοῦ. Ἀποσκοπεῖ νὰ τὴν κατασφαλίσῃ καὶ νὰ τὴν στερεώσῃ ἐπάνω εἰς τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον τῆς ἑκουσιότητος, ἐπάνω εἰς τὸ βάθρον τῆς κατανοήσεως καὶ συμπαθείας, ἐπὶ τῆς ἐθελουσίας προσφορᾶς, τῆς καλλιεργείας τοῦ αἰσθήματος τοῦ χρέους καὶ τῆς θυσίας τῆς μόνης ποὺ ἐξαγνίζει τὸν ἄνθρωπον, τὸν λυτρώνει ἀπὸ τὸ ὑπόλειμμα τοῦ κτήνους ποὺ ἀνταρτεύει μέσα του καὶ τὸν ἀναβιβάζει πρὸς τὸ Θεῖον. Μόνον ἀπὸ τῆς δευτέρας αὐτῆς ἀπόψεως ἡ ἐπανάστασις ἡ ἰδική μας, εὑρίσκει τὰ στοιχεῖα τῆς συνδέσεώς της μὲ τὰ κινήματα, ποὺ σύγχρονα μὲ αὐτὴν ἀνανεώνουν καὶ ἀναστερεώνουν τοὺς ἀπειληθέντας ἐθνικοὺς πολιτισμούς, εἰς ἄλλους τόπους. Ἀπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ἰδικῆς μας ἀντιλήψεως, τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς τὸ Ἔθνος τῆς αὔριον θὰ εὕρῃ τὴν ἠθικήν του τελείωσιν εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἐργαζομένου σμήνους, διατηροῦντος αὐστηρὰν τὴν ἀξιολογικήν του ἱεραρχίαν χωρὶς πλουσίους καὶ χωρὶς πένητας καὶ μιᾶς κοινωνίας χριστοκρατουμένης εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἄφρων πειρασμὸς τῆς ἐγωϊστικῆς συσσωρεύσεως ὑλικῶν ἀγαθῶν θὰ ἔχει ὑπερνικηθῇ ὡς ἠθικῶς μάταιος καὶ ὅπου ἡ ἀγωνιώδης μέριμνα διὰ τὴν ὑλικὴν συντήρησιν θὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν συνειδητὴν αὐτοπειθαρχίαν, μὲ τὴν ὑποταγὴν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου εἰς αὐστηρὰ καὶ σταθερὰ κριτήρια μέτρου τῶν κατ' ἄτομον ἀναγκῶν.

Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπάντησίς εἰς τὸν συζητητὴν ὁ ὁποῖος θὰ ἤθελε νὰ πληροφορηθῇ διὰ τὴν ἰδικήν μας ἀντίληψιν τοῦ Ἔθνους. Δι' ἡμᾶς ἡ ἐθνικὴ ἀρχὴ ἀποκλείει, ὀφείλει νὰ ἀποκλείῃ, ὡς ἀνήθικον καὶ ἄρα ἀντεθνικήν, τὴν ὕπαρξιν ἀποκλήρων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐθνικῆς κοινότητος ὅπως τὴν ἀπέκλειε πάντοτε ἡ χριστιανικὴ ἠθική μας. Καὶ ἐδῶ ἡ ἰδική μας ἐπανάστασις ἀρχίζει ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἀναποδράστως θὰ καταλήξουν ἀφοῦ κλείσουν τὸν δαιμονικὸν κύκλον τῶν ἀνεκδιηγήτων ὑλικῶν δυστυχιῶν, καταστροφῶν, καὶ ὑλικῶν ταπεινώσεων ἄλλοι οἱ ὁποῖοι μὲ ὅπλα των μόνον τὴν ἁρπαγήν, τὴν βίαν, μὲ προπετῆ χλεύην ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἱερῶν, μὲ καταστροφὰς θησαυρῶν συσσωρευμένων ἀπὸ αἰώνων, μὲ ἐξουθενώσεις συνειδήσεων βιάζοντες τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, κατασυντρίβοντες καὶ καταβεβηλοῦντες ὅ,τι θεῖον κλείει ἡ ἀνθρωπίνη ὕπαρξις, ἐνόμισαν ὅτι θὰ ἀνανεώσουν τὸν κόσμον. Ὅταν ὁμιλοῦμε περὶ εὐτάκτως συγκροτημένου σμήνους εἰς τὰ ἐθνικὰ πλαίσια ὁμιλοῦμε διὰ τὴν ἰδεώδη μορφὴν τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν ὁποίαν κατατείνομεν. Ὅτι δὲ πραγματικὰ ὄχι διανοητικὰ καὶ πλατωνικά, ἀλλ' ἀληθινά, μὲ στερεὸν βῆμα καὶ μὲ τόλμην ποὺ οὔτε τὴν ὠνειρεύθησαν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ προφῆται τοῦ φιλελευθερισμοῦ, ἀνοίγομε σήμερα τὸν δρόμον πρὸς τὴν νέαν κοινωνίαν, τὸ μεταυγουστιανὸν Κράτος τὸ ἔδειξε μὲ ἔργα, μὲ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ κοινωνικὸν ἐπίπεδον εἰς τὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας, εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν. Μέσα ἀπὸ τὰς πράξεις αὐτὰς καὶ δι' αὐτῶν ἠμπορεῖ ὁ καθεὶς μας νὰ συνθέσῃ τὴν μορφὴν τῆς νέας κοινωνίας πρὸς τὴν ὁποίαν βαδίζομεν. Ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῆς πίστεως καὶ τῆς θελήσεως ὅλων μας, ἀπὸ τὴν ὥριμον καὶ συνειδητὴν ἔφεσιν συμπαθείας ποὺ ὀφείλουν νὰ δείξουν ὅσοι ἀναμεταξύ μας ἔτυχε νὰ διαθέτουν περίσσειαν ἀγαθῶν, ἀπὸ τὴν ἀνοχὴν τῶν οἰκονομικῶς ἀδυνάτων, ἀπὸ τὸ καθολικώτερον πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας ποὺ θὰ πρυτανεύσῃ μεταξὺ ὅλων καὶ ἀπὸ τὴν διαρκῆ καὶ ἐπίμονον ἐμπέδωσιν τῆς νέας κοινωνικῆς ἀρχῆς σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἄνοδος εἰς τὴν κοινωνικὴν κλίμακα δὲν αὐξάνει τὰ δικαιώματα ἀλλὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνερχομένου, θὰ ἐξαρτηθῇ τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς πραγματώσεως τῶν νέων κοινωνικῶν μορφῶν.

Βαδίζομεν πρὸς μίαν κοινωνίαν, ποὺ συνειδητὰ καὶ ἐσκεμμένως ἀχρηστεύει τὸν κώδικα τῶν δικαιωμάτων διὰ νὰ ἀνασπηλώσῃ εἰς τὴν θέσιν του τὸν κώδικα τῶν ὑποχρεώσεων, ἀξιολογεῖ μὲ τὸ μέτρον τοῦ χρέους καὶ μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσφορᾶς εἰς τὴν συνολικὴν ἄνεσιν. Πρὸς μίαν κοινωνίαν νέαν, ποὺ θὰ ἱεραρχηθῇ σύμφωνα μὲ τὸ εὐαγγελικὸν πρόσταγμα. «Παντὶ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ». Διὰ τοῦτο ἡ ἐπανάστασις ἡ ἰδική μας δὲν συνεπάγεται οὔτε ἔχει ἀνάγκην κατακρημνίσεων, οὔτε καταστροφῶν. Εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὸ βάρβαρον στοιχεῖον τῆς ἀνατροπῆς. Δὲν ἰσοπεδώνει πρὸς τὴν ὑποστάθμην ὅπως ἄλλοι.

Ἀρνεῖται τὴν ὑποστάθμην καὶ τὴν καταργεῖ, διότι ἔργον της εἶναι νὰ ἀνυψώνῃ καὶ νὰ ἀνορθώνῃ. Καταλύει μόνον τοὺς στατικοὺς φραγμοὺς καὶ ἀνοίγει ἐλευθέρας ὅλας τὰς διόδους διὰ τὴν δυναμικὴν ἄνοδον. Ἔτσι ἀνανεώνει τὸ περιεχόμενον πάσης ἀξίας καὶ διασφαλίζει τὴν διαρκῆ ἀνανέωσιν τῆς ἰθυνούσης ἱεραρχίας. Γίνεται κίνημα τῶν ἀρίστων καὶ ἐνῷ σκοπὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς στοργῆς της εἶναι καὶ παραμένουν τὰ πλήθη, οἱ ἐθνικοὶ ὄγκοι, ὁ Λαός, αὐτὴ μένει ἀδέσμευτος καὶ λυτρωμένη ἀπὸ κάθε ὀχλικὴν ἀρχήν.

Ὁπλισθῆτε μὲ θάρρος, πολλαπλασιάζετε τὴν ψυχικὴν ἀντοχήν σας, χαλυβδώνετε τὴν ὑπομονήν. Τὸ ἔργον ποὺ ἐπιχειροῦμε ἀπαιτεῖ ἐκ τῆς φύσεώς του μακρὰν πνοήν. Εἶναι εὔκολον νὰ κρημνίζῃ κανεὶς τυφλῶς καὶ νὰ μεθύσκεται ἔπειτα μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ θριάμβου του. Τὸ δύσκολον εἶναι ν' ἀνοικοδομῇ. Ἔτι δυσκολώτερον ν' ἀνοικοδομῇ συντηρῶν. Ἡμεῖς ἐξελέξαμεν τὸ δυσκολώτερον. Ἡ ἱστορική μας εὐγένεια μᾶς τὴν ἐπέβαλε αὐτὴν τὴν ἐκλογήν. Κάθε βάρβαρος θὰ ἐξέλεγε τὸ πρῶτον. Ἐπάνω μας ὅμως βαρύνουν αἱ ὑποχρεώσεις ἱστορίας τριάκοντα αἰώνων. Καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς ἐπιτυχίας μας κρύπτεται ἀκριβῶς εἰς τὴν σοφίαν τῆς ἱστορικῆς πείρας, ποὺ εἶναι ἐναποθηκευμένη βαθύτατα εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ μας καὶ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν φυσικὴν ἡμερότητα καὶ τὸν διαυγῆ ὀρθολογισμόν του. Ἂν ἔλειπεν ὁ ὀρθολογισμὸς αὐτὸς ἡ Χώρα θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε κατασπαραχθῆ ὄχι μίαν φορὰν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Ὅ,τι ἀπομένει ἀκόμη νὰ ὑπερνικηθῇ εἶναι ὁ δισταγμὸς καὶ ἡ ἐπιφυλακτικότης δύο στοιχεῖα, δύο στίγματα θὰ ἔλεγον, τὰ ὁποῖα ἐνεκόλαψαν εἰς τὴν κλειστὴν φυσιν τοῦ χαρακτῆρος μας, αἱ συνεχεῖς κατὰ τὸ μακρὸν παρελθὸν πολιτικαὶ ἀπογοητεύσεις. Ἡ πολιτικὴ μεταβολὴ ἡ ὁποία ἐπῆλθε τὸν Αὔγουστον τοῦ 1936, ἐπραγματοποίησεν ἤδη ὄγκον ἔργων. Ἀπὸ τὴν ποιοτικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἀπὸ τώρα ἀκόμη ἠμπορεῖ κανεὶς εὐχερῶς νὰ κατανοήσῃ τὸ πνεῦμα των καὶ νὰ προχωρήσῃ συνθετικῶς εἰς μορφικὴν ἀναπαράστασιν τῆς αὐριανῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑβδομαδιαία κατάστασις τῆς 23ης Μαρτίου 1938

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
1. Χρυσὸς καὶ ἐξωτ. συνάλλαγμα		Δρχ. 3.623.855.301.03
2. Δάνεια Δημοσίου εἰς χρυσὸν		» 517.578.346.85
3. Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα		» —
4. Κερματικὰ Ἑλληνικὰ νομίσματα		» 168.700.121.00
5. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐξωτερικοῦ		
I. Ἐμπ)καὶ συν)καὶ καὶ γρ)τια	Δρ. 326.114.881.90	
II. Γραμμάτια Δημοσίου	» 285.881.105.65	» 611.995.987.55
6. Πιστώσεις:		
I. Πληρωτέαι εἰς δραχμάς:		
α' Δημοσ.* δρ. 3.626.589.642.29 »		
β' Ἕτεραι » 2.018.363.158'73 »	5.644.952.801.02	
II. Πληρωτέαι εἰς ἐξωτ. συν)γμα »	—	» 5.644.952.801.02
7. Χρέος τοῦ Δημοσίου		» 3.823.356.959.70
8. Ἐπενδύσεις		» 444.375.000.60
9. Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις		» 209.014.897.55
10. Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ		» 871.664.684.16
		Δρχ. 15.915.494.099.46

* Ἑλλην. Δημόσιον. Λ)σμὸς Συγκεντρ. Ἐσόδων και Πληρωμῶν.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
11. Κεφάλαιον καταβεβλημένον		Δρχ. 400.000.000.00
12. Ἀποθεματικά:		
Πρόβλεψις συμ. ἄρθ. 71 Κατ. Δρ.	28.600.187.00	
II. Τακτικὸν ἀποθεματικὸν »	92.000.000.00	» 121.500.187.—
13. Τμῆμα Τακτικοῦ Ἀποθεματικοῦ εἰς ἀντίκρυσμα ἀποσβεννυμένου μέρους τῆς ἐκ £ ζημίας, συμφ.Ν.5305		» 30.000.000.—
14. Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ		» 6.508.873.400.—
15. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμάς:		
I. Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι καταθέσεων		
α' Δημοσίου Δρ. 576.424.641.90		
β' Τραπεζῶν » 462.686.067.20		
γ' Ἑτ.Λ)οἱ* » 5.721.151.896.47 Δρ.	6.760.262.353.57	
II. Γρ)τια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως »	84.066.358.58	» 6.844.328.894.15
16. Καταθέσ. εἰς δρ. ὑπὸ προθεσμίαν:		
I. Δημοσίου »		
II. Τραπεζῶν »		
III. Ἕτεροι Λογαριασμοὶ »		»
17. Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ χρυσόν:		
I. Ἐξ. συν)μα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ. 62) Δρ.	220.642.331.50	
II. Ἕτερον ἐξωτ. συν)μα »	—	» 220.642.331.50
18. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις		» 1.790.149.296.81
		Δρχ. 15.915.494.099.46

* Ἐξ ὧν Καταθέσεις Δ.Ο.Ε. Δρχ. 4.233.191.101.90.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Μαρτίου 1938

Προεξοφλητικὸς τόκος 6 %

Ὁ Διοικητὴς
ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Γεν. Λογιστηρίου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΕΜΒΙΚΟΣ

*Ἡ παροῦσα δημοσίευσις γίνεται μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τῆς Τραπέζης διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

ΟΣΟΙ ΚΑΙ ΟΣΑΙ ΣΤΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ «Ε. Ο. Ν» Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗΝ ΕΠΙΔΟΣΙΝ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑΣ

Τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, θὰ ἐπιδίδονται πλέον εἰς τὸν ἀθλητισμὸν συστηματικώτατα. Σχετικῶς ἐξεδόθη ἡ κάτωθι διαταγὴ τοῦ Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἥτις καὶ ἐκοινοποιήθη ἤδη εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ἑλλάδος:

«Ἡ ἐπίδοσις τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν., Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν, εἰς τὸν ἀθλητισμόν, εἶνε ὡς γνωστὸν εἰς ὅλους ἡμᾶς ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων σημείων τοῦ προγράμματος τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως τῆς ὀργανώσεώς μας. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ κατ' ἐξοχὴν συντελεστικὴ εἰς τὴν ψυχικὴν διαμόρφωσιν τῶν μελῶν σύμφωνον πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ὀργανώσεως. Ἤδη ὅτε ὁ καιρὸς εἶναι εὐνοϊκὸς καὶ μέχρι τοῦ προσεχοῦς χειμῶνος, δέον ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν εἰ δυνατὸν γυμναστῶν ἢ ἐλλείψει τοιούτων ὑπὸ ἀθλητῶν ἢ ἄλλων εἰδικῶν.

Συστηματικὴ πάντως ἐπίδοσις πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶνε δυνατὴ καὶ ἐλλείψει καταλλήλων χώρων καὶ ἐλλείψει πόρων. Δι' αὐτὸ συνιστῶ τὴν τέλεσι ἐκδρομῶν κατὰ τὰς ὁποίας δέον νὰ ἐπιδίδωνται ἅπαντες εἰς ἀθλοπαιδιὰς καὶ εἰς λαϊκὰ παιγνίδια τὰ ὁποῖα καὶ τὸ σῶμα ἀσκοῦν καὶ τὰ ψυχικὰ χαρίσματα ποὺ ἀντλοῦνται ἐκ τοῦ ἀθλητισμοῦ χαρίζουν.

Διὰ τὰ τμήματα ὅμως τὰ ὁποῖα ἔχουν ἴδια μέσα διοργανώσεως τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν μελῶν των, συνιστῶ:

Χωρισμὸν τῶν μελῶν εἰς ὁμάδας σωματικῆς ἀγωγῆς σκαπανέων, σκαπανισσῶν, φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν.

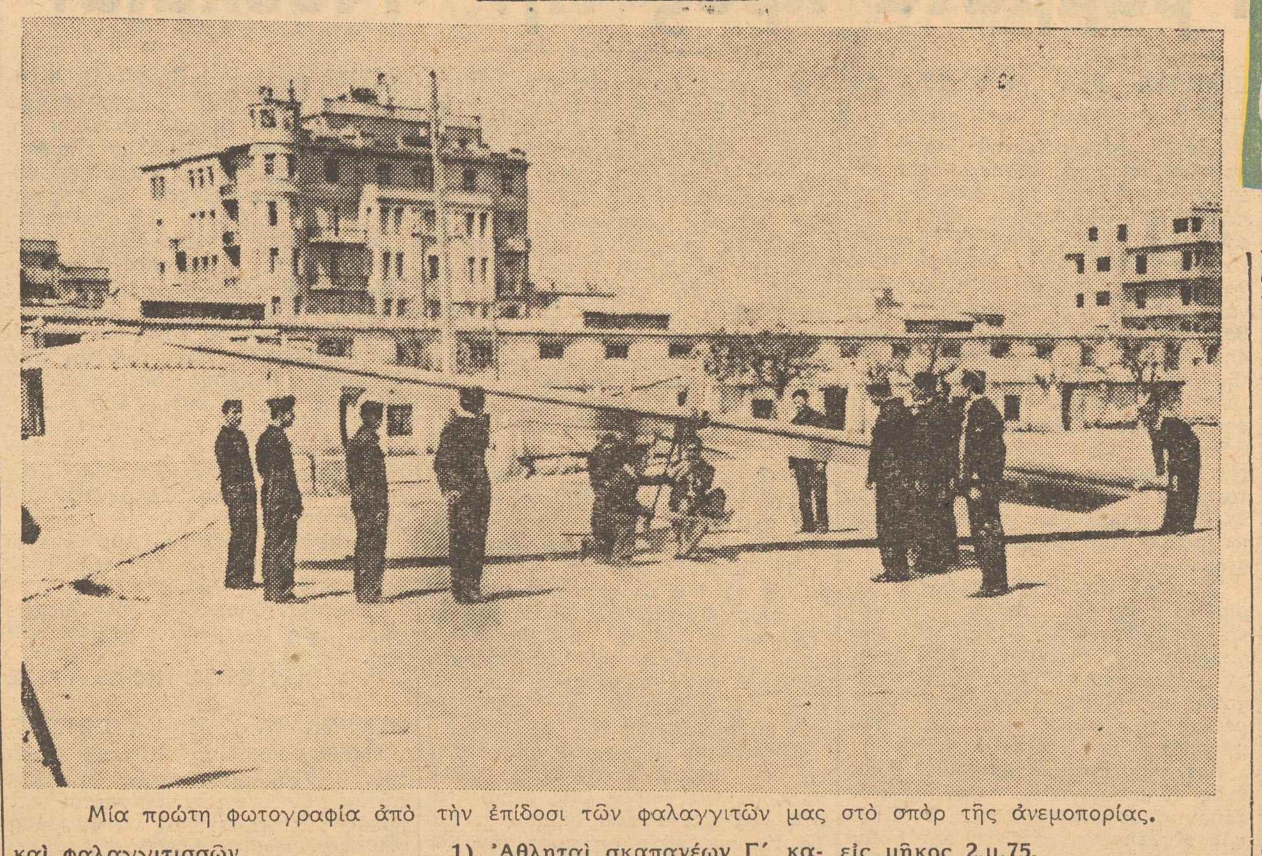

Μία πρώτη φωτογραφία ἀπὸ τὴν ἐπίδοσι τῶν φαλαγγιτῶν μας στὸ σπὸρ τῆς ἀνεμοπορίας.

Ἑκάστη τῶν ὁμάδων εἰς ἄλλα ἀθλήματα θὰ ἐπιδίδεται. Τῶν σκαπανέων εἰς βόλλεϋ—μπὼλ καὶ εἰς λαϊκὰ ὁμαδικὰ παιγνίδια, καθὼς καὶ εἰς δρόμον 40 μέτρων καὶ ἅλμα εἰς μῆκος. Τῶν φαλαγγιτῶν εἰς ἀθλοπαιδιὰς ἐν γένει, βόλλεϋ—μπώλ, μπάσκετ, ποδόσφαιρον, εἰς λαϊκὰ ὁμαδικὰ παιγνίδια καὶ εἰς ἀγωνίσματα, δρόμου 10 μέτρων, ἅλματος εἰς μῆκος εἰς ὕψος, λιθοβολίας καὶ δισκοβολίας. Τῶν φαλαγγιτισσῶν εἰς ἀθλοπαιδιάς, βόλλεϋ, μπάσκετ, ὁμαδικὰ ἀθλητικὰ παιγνίδια καὶ εἰς ἀγωνίσματα δρόμου 60 μέτρων, ἅλματος εἰς μῆκος καὶ ἅλματος εἰς ὕψος.

Ἅπαντες οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι ὑποχρεωτικῶς θὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὰ ἀθλήματα τῆς ὁμάδος των, ἐκτὸς ἐὰν συντρέχῃ λόγος ὑγείας. Μέλη τμημάτων, πόλεων παραθαλασσίων δέον νὰ ἐπιδίδωνται ἐπίσης εἰς τὴν κολύμβησιν. Οὐδὲν μέλος τῆς Ε.Ο.Ν. τμήματος ἔχοντος πλησίον θάλασσαν, λίμνην ἢ ποταμὸν πρέπει ν' ἀγνοῇ κολύμβησιν.

Εἰς ἀθλήματα μὴ ἀναφερόμενα ἀνωτέρω δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται μόνον ὅσοι καὶ ὅσαι θὰ ἐπιτυγχάνουν ἐπιδόσεις ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν Α΄ κατηγορίας.

Πρὸς τοῦτο ἐντέλλομαι ὅπως κατὰ τὸ 3ον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου γίνουν γενικοὶ ἀγῶνες δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς κατάταξίν των εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν ἀθλουμένου, ἅτινας συγκροτῶ ὡς ἀκολούθως:

1) Ἀθληταὶ σκαπανέων Γ΄ κατηγορίας.
2) Ἀθληταὶ σκαπανέων Β΄ κατηγορίας.
3) Ἀθληταὶ σκαπανέων Α΄ κατηγορίας.
4) Ἀθλήτριαι σκαπανισσῶν Γ΄ κατηγορίας.
5) Ἀθλήτριαι σκαπανισσῶν Β΄ κατηγορίας.
6) Ἀθλήτριαι σκαπανισσῶν Α΄ κατηγορίας.
7) Ἀθληταὶ φαλαγγῖται Γ΄ κατηγορίας.
8) Ἀθληταὶ φαλαγγῖται Β΄ κατηγορίας.
9) Ἀθληταὶ φαλαγγῖται Α΄ κατηγορίας.
10) Ἀθλήτριαι φαλαγγίτισσαι Γ΄ κατηγορίας.
11) Ἀθλήτριαι φαλαγγίτισσαι Β΄ κατηγορίας.
12) Ἀθλήτριαι φαλαγίτισσαι Α΄ κατηγορίας.

Διὰ νὰ εἶνε εἷς σκαπανεὺς ἀθλητὴς Γ΄ κατηγορίας δέον νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὰς ἀκολούθους ἐπιδόσεις: Δρόμος 60 μέτρων εἰς 9΄΄. Ἅλμα εἰς μῆκος 3 μ., καὶ ἅλμα εἰς ὕψος 1 μέτρον.

Διὰ νὰ εἶνε Β΄ κατηγορίας: δρόμος 60 μέτρων 8΄΄ 5)10. Ἅλμα εἰς μῆκος 3 μ. 50. Ἅλμα εἰς ὕψος 1 μ. 10.

Διὰ νὰ εἶνε Α΄ κατηγορίας: Δρόμος 60 μ. εἰς 8΄΄. Ἅλμα εἰς μῆκος 4 μ. Ἅλμα εἰς ὕψος 1μ.20.

Διὰ νὰ εἶνε μιὰ σκαπάνισσα ἀθλήτρια Γ΄ κατηγορίας δέον νὰ ἐπιτυγχάνῃ: Δρόμος 40 μ. εἰς 8΄΄. Ἅλμα εἰς μῆκος 2 μ. 50.

Διὰ νὰ εἶνε Β΄ κατηγορίας: Δρόμος 40 μ. 7΄΄5)10 καὶ ἅλμα εἰς μῆκος 2.μ.75.

Διὰ νὰ εἶνε πρώτης κατηγορίας δρόμος 40 μ. εἰς 7΄΄ καὶ ἅλμα εἰς μῆκος 3 μ.

Διὰ νὰ εἶνε φαλαγγίτης ἀθλητὴς Γ΄ κατηγορίας δέον νὰ ἐπιτυγχάνῃ: Δρόμος 100 μ. 15΄΄. Ἅλμα εἰς μῆκος 4 μ. Ἅλμα εἰς ὕψος 1.25. Λιθοβολία (ἐφηβικὸς λίθος) 15 καὶ δισκοβολία (ἐφηβικὸς δίσκος) 27 μ.

Διὰ νὰ εἶνε Β΄ κατηγορίας: Δρόμος 100 μ. 13΄΄5)10. Ἅλμα εἰς μῆκος 4 μ.50. Ἅλμα εἰς ὕψος 1 μ. 30. Λιθοβολία 16 μ., καὶ δισκοβολία 30 μ.

Διὰ νὰ εἶνε Α΄ κατηγορίας: Δρόμος 100 μ. 12΄΄ 5)10. Ἅλμα εἰς μῆκος 5 μ. 50. Ἅλμα εἰς ὕψος 1 μ. 50. Λιθοβολία 19 μέτρα καὶ δισκοβολία 35 μέτρα.

Διὰ νὰ εἶνε μία φαλαγγίτισσα ἀθλήτρια Γ΄ κατηγορίας δέον νὰ ἐπιτυγχάνῃ: Δρόμος 60 μ. 11΄΄. Ἅλμα εἰς μῆκος 3 μ. Ἅλμα εἰς ὕψος 1 μ.

Διὰ νὰ εἶνε Β΄ κατηγορίας: Δρόμος 60 μέτρων 9΄΄5. Ἅλμα εἰς μῆκος 3 μ. 30 καὶ εἰς ὕψος 1 μ. 10.

Διὰ νὰ εἶνε Α΄ κατηγορίας: Δρόμος 60 μ. 8΄΄5)10. Ἅλμα εἰς μῆκος 3 μ. 75 καὶ ἅλμα εἰς ὕψος 1 μ. 20.

Οἱ Α΄ κατηγορίας ἀθληταὶ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται καὶ αἱ ἀθλήτριαι σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι θὰ φέρουν «διακριτικὰ ἀθλουμένου» εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

Μετὰ τὰς πρώτας αὐτὰς κατατάξεις, τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου συνιστῶ εἰς τοὺς διοικοῦντας τμήματα ὅπως διοργανώνουν τακτικὰ ἀγῶνας μεταξὺ ἀθλητῶν ἰδίων κατηγοριῶν καὶ διαφόρων μονάδων.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σ)βρίου κατὰ τρίμηνον δέον νὰ γίνωνται διαγωνισμοὶ κατατάξεως διὰ τοὺς τυχὸν ἐπιθυμοῦντας ν' ἀνέλθουν εἰς ἀνωτέραν κατηγορίαν.

Ἅπαντα τ' ἀποτελέσματα ἀγώνων, ἐσωτερικῶν μονάδων, μεταξὺ μονάδων ἑνὸς τμήματος ἢ καὶ μεταξὺ τμημάτων δέον ν' ἀποστέλλωνται ἐγκαίρως εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν (Διεύθυνσιν Σωματικῆς Ἀγωγῆς).

Σημειώσατε ὅτι ἡ Διεύθυνσις Σωματικῆς Ἀγωγῆς, θὰ διοργανώνῃ ἅπαξ τοῦ ἔτους, εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἑορτῶν τῆς 4ης Αὐγούστου, εἰς τὸ Στάδιον Ἀθηνῶν, μεγάλους ἀγῶνας μεταξὺ ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν Α΄ κατηγορίας—σκαπανέων, σκαπανισσῶν, φαλαγγιτῶν, φαλαγγιτισσῶν πασῶν τῶν μονάδων. Πρὸ τῶν ἀγώνων τούτων θὰ τελοῦνται κατὰ τόπους ἐτήσιοι ἀγῶνες.

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γενικὸς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος»

Διάφορα μικρὰ νέα τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἀθλητικὰ γεγονότα ὅλου τοῦ κόσμου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἦτο ὁ ἀγὼν Τζόε Λουΐς — Τόμας εἰς τὸ Σικάγον. Ὁ Τζόε Λουΐς, παγκόσμιος πρωτοπυγμάχος, κατενίκησε τὸν ἀντίπαλόν του μὲ νόκ—ἄουτ εἰς τὸν 5ον γῦρον. Εἰς τὸν 4ον γῦρον τὸν ἐκρήμνισε 4 φορὲς καταγῆς. Ὡς τὰ 8΄΄ ὡς τὰ 5΄΄, ὡς τὰ 7΄΄ καὶ εἰς τὰ 7΄΄ πάλιν.

—Ἀρχίζουν παντοῦ αἱ ἡμιτελικαὶ συναντήσεις τοῦ παγκοσμίου ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος τοῦ ὁποίου αἱ τελικαὶ συναντήσεις γίνονται στὸ Παρίσι. Ἡ Ἐθνικὴ Ἀργεντινῆς δὲν πρόκειται νὰ μετάσχῃ τῶν ἀγώνων ἐκτὸς ἐὰν φέρῃ ἀποτέλεσμα ἡ ἐπέμβασις τοῦ Γάλλου Πρεσβευτοῦ παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Ἀργεντινῆς.

— Ἡ Ἐθνικὴ ἀθλητικὴ ὁμὰς τῆς Γερμανίας ἔχει ἐφέτος μεγάλης σπουδαιότητος ἀθλητικὰς συναντήσεις, κυριώτεραι τῶν ὁποίων πρὸς τὰς Ἐνικὰς ὁμάδας Ἰταλίας, Φινλανδίας, Οὐγγαρίας, Γαλλίας, Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

— Οἱ Ἀμερικανοὶ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνας ν' ἀλλάξουν τὰς ἡμερομηνίας τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων τοῦ Τόκιο, ἀπειλοῦντες ἀποχὴν τῆς ὁμάδος των ἐκ τῶν ἀγώνων.

— Εἷς Γερμανὸς πλούσιος προσφέρει εἰς τὸν Τζόε Λουΐς 300.000 δολλάρια ἐὰν δεχθῇ νὰ συναντήσῃ τὸν Σμέλιγκ εἰς ἀγῶνα παγκοσμίου πρωταθλήματος, ὄχι εἰς τὴν Γερμανίαν ἀλλὰ εἰς οἱανδήποτε χώραν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ἀκόμη, πλὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

— Μετὰ τὴν προσάρτισιν τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Γερμανίαν ὅλαι αἱ συμμετοχαὶ τῆς Αὐστριακῆς ὁμάδος εἰς Πρωταθλήματα ματαιοῦνται. Οὕτω εἰς τὸ Κύπελλον τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης δὲν θὰ μετέχῃ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Ἐθνικὴ Αὐστρίας. Ἀντ' αὐτῆς θὰ προσκληθῇ ἡ Ἐθνικὴ Γαλλίας.

— Αἱ διάφοραι μεγάλαι Ἰταλικαὶ ὁμάδες ποδοσφαίρου θὰ ἐνισχυθοῦν κατὰ τὴν ποδοσφαιρικὴν περίοδον 1938—1939 μὲ ἄσσους τοῦ ποδοσφαίρου τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλαν εἰς Ἀργεντινὴ καὶ Οὐρουγουάη πράκτορας των.

Διάφορα μικρὰ νέα τῆς Ἑλλάδος

—Τὴν Κυριακὴν ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἀντιμετωπίζει τὴν ὁμάδα τῆς Α.Ε.Κ. εἰς ἀγῶνα πρωταθλήματος.

—Τὴν Κυριακὴν ἐπίσης ἡ ὁμὰς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγωνίζεται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πρὸς τὴν ὁμάδα τοῦ Ἄρεως. Ὁ ἀγὼν γίνεται διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος.

—Κατὰ τὰ φαινόμενα ἡ ἄνοιξις θὰ περάσῃ χωρὶς καμμίαν μεγάλην συνάντησι τῶν ἀθλητῶν μας πρὸς ξένους ἀθλητάς. Οὔτε Ἰταλοί, οὔτε Ὀλλανδοὶ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προσκληθοῦν θὰ ἔλθουν. Μία μόνον πιθανότης ὑπάρχει. Νὰ γίνουν ἀγῶνες Ἑλλήνων—Αἰγυπτίων, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν παρουσιάζουν κανένα ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον. Οἱ πρωταθληταί μας εἶναι βέβαιοι νικηταὶ τῆς συναντήσεως.

—Ὁ Κυριακίδης, ὁ μαραθωνοδρόμος εὑρίσκεται ἤδη στὴν Βοστώνη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὸν Μάϊον ἀγωνίζεται μὲ ἄλλους μεγάλους δρομεῖς εἰς τὸν Παγκόσμιον — ὡς ὀνομάζεται — Μαραθώνειον. Ἐὰν νικήσῃ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐγγραφόμενος εἰς ἕνα τῶν ἐκεῖ λαμπρῶν Ἑλληνικῶν σωματείων.

—Ὁ πρωτοπυγμάχος μας Χριστοφορίδης θὰ ἔλθῃ τὸ καλοκαῖρι εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ θὰ δώσῃ δύο ἕως τρεῖς μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀγῶνας πρὸς ἰσχυροτάτους πυγμάχους τῆς Εὐρώπης.

— Τὸ καλοκαῖρι θὰ μᾶς ἔλθῃ καὶ ὁ Τζίμ Λόντος ὁ ὁποῖος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νικᾷ, δοξάζει τὴν Ἑλλάδα καὶ κερδίζει τιμὰς ποὺ ἐλάχιστοι πυγμάχοι ἐγνώρισαν. Ὁ Λόντος εἶναι μεγάλος ἐνισχυτὴς τοῦ ἀγῶνος μας.

—Σήμερον Παρασκευὴν ἀρχίζουν εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ «Ὁμίλου ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν» οἱ ἀγῶνες Πρωταθλήματος ἀνατολικῆς Μεσογείου, οἱ ὁποῖοι συνεχίζονται μέχρι τῆς 17ης τοῦ μηνός. Εἰς τοὺς ἀγῶνας μετέχουν ἐπίλεκτοι ἀντισφαιρισταὶ τῆς Εὐρώπης καὶ ὅλοι οἱ πρωταθληταὶ μας καὶ αἱ πρωταθλήτριαί μας. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει συναντήσεις διπλᾶς διὰ τεννίστας καὶ τεννιστρίας, διπλᾶς καὶ μονὰς ζευγῶν.

Φαλαγγῖται ἀνεμοπόροι ποζάρουν στὸ φακό μας ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἄσκησι.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ καὶ οἱ ἀναγνῶσται της

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Κον Δ. Θ. ΤΣΕΛΙΟΝ (Μαυρομμάτι Καρδίτσης) : Διὰ τὴν νεοσύστατον ὀργάνωσιν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸ χωρίον σας θὰ λάβετε ὁδηγίας ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην.

Κον ΣΤΑΥΡΟΝ ΓΚΙΟΥΛΕΡΗΝ (βαθμοῦχον τῆς Ε. Ο. Ν. Περδίκας) : Ἐλάβαμε τὴν ἐπιστολήν. Τὰ καλά σας λόγια διὰ τὴν «Νεολαίαν» μᾶς συγκινοῦν.

Κον Γ. ΚΩΤΣΗΝ (Ἰωάννινα): Ἀναμένομεν ἀνταπόκρισίν σας διὰ τὴν κίνησιν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Ἰωάννινα.

Κον ΗΛΙΑΝ ΠΙΤΤΑΡΑΝ (Λεωνίδιον Κυνουρίας) : Ζητήσατε σχετικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην τῆς περιφερείας σας.

Κον Δ. ΘΕΡΕΙΑΝ (Κούτσι Ζακύνθου) : Σας εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά σας λόγια. Ἡ «Νεολαία» θὰ ἔχῃ πάντοτε καὶ διδακτικὴν ὕλην.

Κους Γ. ΔΟΥΡΗΝ, ΗΛ. ΠΑΖΑΝΑΝ, Κ. ΚΟΤΡΟΤΣΟΝ (Δερβένιον Κορινθίας) : Ζητήσατε πληροφορίας ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην Κορινθίας καὶ τὴν Ε. Ο. Ν. Κορίνθου.

Κον Γ. ΛΕΧΩΝΙΤΗΝ (Ἐνταῦθα): Τὸ σύνθημα «Ἐμπρὸς» τὸ ὁποῖον προτείνετε εἰς τὴν ἐπιστολήν σας διὰ τὴν Ε. Ο. Ν. ἔχει ἤδη καθιερωθῆ διὰ τοῦ ἐπισήμου ὕμνου της, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἀρχίζει μὲ τὴν στροφήν: «Ἐμπρὸς γιὰ μιὰν Ἑλλάδα νέα...».

Κον Δ. Α. ΖΑΡΑΦΗΝΟΝ (Νασσιώπην Κερκύρας): Τὰ καλὰ λόγια ποὺ περιέχει γιὰ τὴ «Νεολαία» ἡ ἐπιστολή σας μας συγκινοῦν.

Κον Κ. Χ. ΒΡΥΩΝΗΝ (φοιτητὴν Νομικῆς) : Σας συγχαίρομεν διὰ τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα.

Κον Δ. ΝΙΚΟΛΑΚΑΙΝΑΝ, (Ἅγιον Κωνσταντῖνον Σάμου) : Ἡ ἐπιστολή σας δημοσιεύεται. Ὁδηγίας διὰ τὴν ἵδρυσιν ὁμάδος εἰς τὸ χωρίον σας θὰ ζητήσετε ἀπὸ τὴν κεντρικὴν διοίκησιν τοῦ νομοῦ.

Κον Ι. ΛΙΟΛΙΤΣΑΝ (φαλαγγίτην Ἄργους) : Ἡ ἐπιστολή σας δημοσιεύεται.

Κον Μ. ΤΑΜΒΑΚΟΝ (Ἀλεξανδρούπολιν) : Ἡ ἀνταπόκρισίς σας διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 25ης Μαρτίου ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Ἀλεξανδρούπολιν δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα.

Κους Γ. ΧΡΥΣΟΓΕΝΗΝ (Ἄστρον) καὶ Γ. Δ. ΔΗΜΟΥ (Λαγκαδᾶν) : Εὐχαριστοῦμεν. Αἱ ἀνταποκρίσεις σας δημοσιεύονται εἰς ἄλλην σελίδα.

Κον ΕΛ. ΜΠΑΝΤΙΔΟΝ (Τρίκκαλα) : Ἐλάβαμε τὸ πατριωτικό ποιηματάκι σας γιὰ τὴ «Νεολαία».

Κον Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΝ (Ἐνταῦθα) : Τὸ ποίημά σας «Στὸν Σωτῆρα τοῦ Ἔθνους» ἀρκετὰ καλό. Προσπαθῆστε νὰ τὸ ξαναγράψετε καὶ ἀποφύγετε τὶς χασμωδίες. Τὰ καλλίτερα τετράστιχα εἶναι αὐτὰ ποὺ δημοσιεύουμε:

«Μὲ θάρρος βάδιζε μπροστὰ στὸν
(ἱερὸ σκοπό σου
καὶ μεῖς οἱ νέοι εἴμαστε πάντοτε
(στὸ πλευρό σου.
Καὶ θὰ σ' ἀκολουθήσουμε στὸ δύσ-
(κολό σου δρόμο
τὴ θέλησί σου ἔχοντας γιὰ Πίστη
(μας, γιὰ Νόμο.

Ἀνάλαβες καὶ θέλουμε καὶ σὺ ν' ἀ-
(κολουθήσῃς
τὸ δρόμο τῶν προγόνων μας καὶ
(νὰ μᾶς ὁδηγήσῃς
στὰ πεπρωμένα τῆς φυλῆς, στὰ ὡ-
(ραῖα ὄνειρά μας
γιὰ ν' ἀποκτήσουμε ξανὰ τὴ δόξα
(τὴ παληά μας».

Ὅπως βλέπετε ὅμως καὶ τὰ τετράστιχα αὐτὰ παρουσιάζουν πολλὲς χασμωδίες...

Κον Δ. ΚΑΡΑΠΥΛΑΝ (Τρίκκαλα) : Τὸ ποίημά σας δεικνύει τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς συγκινοῦν.

ΝΕΟΝ Χ. (Κάρπαθον) : Ἡ ἐπιστολή σας δημοσιεύεται ὁλόκληρος.

Κους Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΝ (Ἐνταῦθα) καὶ Τ. ΜΥΛΩΝΑΝ (Κοροφάσιον Πυλίας) : Αἱ ἐπιστολαὶ σας δημοσιεύονται.

Κον Ν. ΚΑΡΑΜΠΑΝΑΚΗΝ (Ἡράκλειον Κρήτης) : Ἐλάβαμε τὴν ἐπιστολήν σας καὶ σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ πατριωτικὰ σας αἰσθήματα καὶ τὴν θερμὴν προσήλωσίν σας πρὸς τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Δίδα ΜΑΙΡΗΝ ΚΙΟΥΛΑΦΟΠΟΥΛΟΥ : Τὸ ποίημά σας «Στὴ Νεολαία» ἀρκετὰ καλό. Παρουσιάζει ὅμως μερικὲς χασμωδίες καὶ λάθη στιχουργικά. Διαβάστε τὰ πατριωτικὰ τοῦ Βαλαωρίτη, τοῦ Κάλβου καὶ τοῦ Σολωμοῦ καὶ ξαναγράψτε. Τὸ τετράστιχο ποὺ δημοσιεύουμε καλό.

«Σήκωσε τὸ κεφάλι σου ψηλὰ μὲ
(περηφάνεια
καὶ πρότεινε τὸ στῆθος σου μ' ὁρ-
(μὴ Ἑλληνική.
Νοιῶσε βαθειὰ μέσ' τὴν ψυχὴ τρα-
(νὴ χαρὰ οὐράνια
σὰν μάχεσαι ἀκούραστα μ' ἀγάπη
(ἐθνική».

Κον Α. ΑΣΛΑΝΗΝ (Ἡράκλειον) : Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ πατριωτικὰ σας αἰσθήματα. Ἡ ἔκθεσίς σας διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν πολὺ καλή.

Κον Δ. ΠΑΓΙΑΤΗΝ (Λευκίμην Κερκύρας) : Τὸ ποίημά σας «Ὁ θάνατος τοῦ στρατιώτη» ἀρκετὰ καλό.

Κον Ν. ΠΑΠΑΔΑΚΗΝ (Ἀρχηγὸν 1ης ὁμάδος προσκόπων Καστελλίου Πεδιάδος) : Τὰ καλά σας λόγια μᾶς συγκινοῦν. Ἡ συνεργασία σας θὰ μᾶς εἶναι πάντοτε πολύτιμος.

Κον Σ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ (μαθητὴν Ἀμπετείου Σχολῆς Καΐρου) : Ἐλάβαμε τὴν πατριωτική σας ἐπιστολὴ καὶ μᾶς συνεκίνησε ἐξαιρετικὰ ὁ χαιρετισμὸς ποὺ στέλνουνε τὰ ξενιτευμένα Ἑλληνόπουλα πρὸς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Ἡ ἐπιστολή καὶ ἡ φωτογραφία ποὺ μᾶς στείλατε δημοσιεύονται.

Κον Ξ. ΓΙΟΣΜΑΝ (Κατερίνην): Ἡ ἐπιστολή σας δημοσιεύεται.

Κον ΑΡΗΝ ΠΑΠΑΔΑΚΗΝ (Πάτρας) : Ἐλάβαμε τὴν ἐπιστολήν σας, εἰς τὴν ὁποίαν περιγράφετε τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἁγίου Διονυσίου Πατρῶν. Συγχαίρομεν τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου διὰ τὸν πατριωτισμόν του.

Κον Ι. ΤΡΟΥΜΠΑΝ (Ἐπισκοπήν) : Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά σας λόγια.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γράμματα πρὸς τὴν «Νεολαίαν»

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ

Δὲν θὰ μπορέσω ποτὲ ὅσο κι' ἂν προσπαθήσω, νὰ ἐξωτερικεύσω τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν βαθειὰ συγκίνησι ποὺ αἰσθάνομαι τὴ στιγμὴ αὐτὴ ποὺ μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ διατυπώσω στὸ ἄψυχο αὐτὸ χαρτὶ μὲ τὶς πτωχὲς σὲ περιεχόμενον γνώσεις μου τὰ μεγάλα, τὰ θαυματουργὰ ἀποτελέσματα τῆς 4ης Αὐγούστου, τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡμερομηνίας.

Ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐφέρετο πρὸς τὸ βάραθρον τῆς αὐθαιρεσίας ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιτηδείων κομματαρχῶν. Ἐφέρετο πρὸς τὸ χάος ἐκ τῶν προνομίων τῶν διαφόρων κομμάτων τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων.

Ἡ μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου περίοδος εἰσήγαγε ἀρχὰς δικαίας καὶ συγχρονισμένας, ἀντὶ τῶν φθοροποιῶν καὶ ἀναχρονιστικῶν τοιούτων, ἐβάδισε ἐπὶ νέων βάσεων ἔχουσα ὡς ὁδηγοὺς ἀντὶ τῆς αὐθαιρεσίας τὸν Νόμον καὶ ἀντὶ τῶν προνομίων τὴν ἰσότητα.

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν ὅμως ἑνὸς τόσον μεγάλου ἔργου, ἑνὸς τόσον σπουδαίου σκοποῦ, ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης στρατηγὸς Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶχε ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς πλεῖστα ὅσα ἐμπόδια, εἶχε νὰ ὑπερνικήσῃ ἀπείρους ὅσας δυσκολίας· χάρις ὅμως εἰς τὴν ἰσχυρὰν του θέλησιν ὁ σκοπὸς ἐπραγματοποιήθη τελείως καὶ ἡ Ἑλλὰς σήμερον βαδίζει, ὑπερήφανος πλέον, εἰς τὴν λεωφόρον μιᾶς μεγάλης σταδιοδρομίας, εἰς τὴν λεωφόρον τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Ὁσάκις πλησιάζει μία μεγάλη πολιτικὴ μεταβολὴ τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ τὴν σταματήσῃ καὶ τὰ πάντα συντρέχουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της. Εὐχῆς δὲ ἔργον ἦτο ὅτι εἰς τὰς κρισίμους αὐτὰς στιγμὰς συνεφώνησαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἡ Ἐθνικὴ αὐτὴ μεταβολὴ ἐπέτυχε τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ της μὲ τὸν πλέον εἰρηνικὸν χαρακτῆρα καὶ ὡλοκλήρωσε τὸ μεγαλειῶδες ἔργον της χωρὶς ἑκατόμβας καὶ τυραννίας, ἀλλὰ μὲ ἔργα ὑψίστης φρονήσεως.

Ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία προικισμένη μὲ τὰ πιὸ ἁγνὰ αἰσθήματα, μὲ τ' ἀνθρωπιστικώτερα ἰδανικὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐτάχθη πλέον παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου ἀποφασισμένη νὰ ὑποστῇ κάθε θυσίαν γιὰ τὸ καλὸν καὶ γιὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ μέλλον ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς νέους, ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πρόοδος τῆς χώρας μας στηρίζεται στὴ νέα γενεὰ ποὺ δημιουργεῖται. Τὸ Κράτος ἐστράφη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἀγάπησε τοὺς νέους μὲ πατρικὴν στοργὴν γιατὶ κατάλαβε ὅτι σ' αὐτοὺς στηρίζεται τὸ μέλλον του, τὸ μεγαλεῖον του, ἡ ζωή του.

Οἱ νέοι εἶναι οἱ αὐριανοὶ πολῖται ποὺ θὰ καταστήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ πάλιν πρωτοπόρον τοῦ πολιτισμοῦ. Ἂς προσπαθήσουμε ὅλοι οἱ νέοι μὲ κάθε δυνατὴ θυσία ν' ἀποκτήσουμε Ἑλληνικὴ συνείδησι. Ἂς νοιώσουμε βαθειὰ ὅλοι μας πὼς ἡ ἀποστολή μας εἶναι νὰ δημιουργήσουμε μιὰ Νέα Ἑλλάδα, μιὰ Μεγάλη Ἑλλάδα. Γιὰ τὴν πραγματοποίησι τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος.

Ἂς αἰσθανθοῦμε πὼς πρέπει νὰ γεμίζουμε τὴ ζωή μας μὲ ἀπασχολήσεις καὶ μὲ φροντίδες πολύτιμες. Ἡ ζωὴ ἑνὸς νέου τότε γίνεται πραγματικὰ ἐνδιαφέρουσα ὅταν ἐργάζεται διαρκῶς ἐν γνώσει του γιὰ τὸ καλὸν τοῦ συνόλου.

Ἂς ἀφιερώσωμε ὅλη μας τὴ ζωὴ μ' ὅλη μας τὴν καρδιά, χωρὶς ὑστεροβουλία, γιὰ τὴν ἀναδημιουργία τῆς Ἑλλάδος. Ἂς γεννηθῇ μέσα μας ἡ ὑπερηφάνεια ὅτι εἴμαστε Ἕλληνες καὶ ἂς αἰσθανθοῦμε ἐχθρότητα γιὰ κείνους ποὺ θέλουν νὰ μᾶς ταπεινώσουν μὲ τὰ ἀντεθνικὰ κηρύγματά τους.

Ὅταν ἡ φύσις λέγει κάποιος μεγάλος συγγραφεύς, ἐστέρησε τὴν ἱκανότητα στὸν ἄνθρωπο νὰ βαδίζῃ μὲ τὰ τέσσερα τοῦ ἔδωκεν ἕνα βαθὺ σταυρὸ νὰ φέρῃ στοὺς ὤμους : Τὸ ἰδανικό ! καὶ ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ ὁ ἄνθρωπος τείνει ὑποσυνειδήτως ὡς ὁλοένα πρὸς τὸ καλλίτερο.

Ἐμπρός ! πάντα ἐμπρὸς ἂς εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ ἀγῶνος μας, ἐμπρὸς γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς Ἑλλάδας Νέας, μιᾶς Μεγάλης, μιᾶς δοξασμένης Ἑλλάδος.

Σήμερα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας πνέει ὁ ἄνεμος τῆς γαλήνης, ὁ ἄνεμος τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ζωτικότητος κάτω ἀπὸ ἕνα ἀπέραντον γαλάζιον Ἑλληνικὸν οὐρανόν.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας κυριαρχεῖ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων μας καὶ ποὺ πάλλεται ἀπὸ τὸν πιὸ ἁγνὸ πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό, τὸ γαλήνιο βλέμα τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ μᾶς δίνει νέα φτερά, μᾶς δίνει νέο κουράγιο, μᾶς δίνει νέες δυνάμεις καὶ μᾶς ἀναπτερώνει τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τῆς ἱερᾶς, τῆς ἰδανικῆς ἀποστολῆς μας.

Ἔχοντες ὅλοι οἱ νέοι ὡς ὅπλα τὰ ἐθνικὰ ἰδανικά, τὰς ἀθανάτους παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τὰ ὑπέροχα διδάγματα τοῦ Χριστοῦ μας ποὺ τόσα ὑπέφερε γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος, σᾶς ὑποσχόμεθα νὰ σφυρηλατήσωμεν χαλύβδινον χαρακτῆρα καὶ ἰσχυρὰν θέλησιν καὶ ν' ἀγωνισθῶμεν ὅλοι μας τὸν τίμιον, τὸν εἰλικρινῆ ἀγῶνα εἰς τὴν μεγάλην παλαίστραν τῆς ζωῆς γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ μποῦμε νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι στὴ λεωφόρο μιᾶς πλατιᾶς, μιᾶς μεγάλης σταδιοδρομίας, δημιουργοῦντες ἔτσι μίαν Μεγάλην Ἑλλάδα ἀνταξίαν τῶν ἐνδόξων της προγόνων. Κι' ἔτσι θὰ ἀποδείξουμε εἰς ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον πὼς κάτω ἀπὸ τὸν ἱερὸ βράχο τῆς Ἀκροπόλεως, ὑπάρχει ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ διαχειρίζεται μ' εὐλαβικὸ σεβασμὸ καὶ μ' ἄδολη ἀγάπη τὴν πνευματικὴ περιουσία ποὺ τῆς ἄφησεν ἡ Μεγάλη Ἑλλὰς τῶν ἀρχαίων χρόνων.

Ἐμπρός ! Λοιπὸν ὅλοι οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς Ἑλλάδας Νέας.

Ἕνα πανεύμορφο κι' ἐλπιδοφόρο αὔριο μᾶς περιμένει χαμογελῶντας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Πλῆθος κόσμου. Κίνησις παντοῦ. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ πόλις αὐτὴν τὴν στιγμὴν βρίσκεται ἐπὶ ποδὸς γιὰ νὰ δῇ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὸν νεοελληνικὸν βλαστόν.

Πρὶν λίγη ὥρα μέσα στὸν αὐλόγυρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως ἔγινεν ἡ εὐλογία τῆς Σημαίας, τῆς Φάλαγγος Ε. Ο. Ν. Κατερίνης καὶ ἡ ὁρκωμοσία τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην.

Τριακόσια στόματα νέων μὲ ἐνθουσιασμὸ ἐπανέλαβαν τὸν ὅρκον καὶ ἰσαρίθμοι βραχίονες χαιρετοῦσαν. Λὲς καὶ ἐπρόκειτο περὶ πολεμικῆς ἰαχῆς καὶ ὄχι ἀπαγγελίας. Τόση ἦτο ἡ δύναμις τῆς ἠχοῦς ποὺ ἀντιλαλοῦσε μέσα στὴν εὐλαβικὴ σιωπὴ τοῦ πλήθους. Καὶ τώρα νὰ ἡ φάλαγξ συντεταγμένη μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν σημαίαν της ξεκίνησεν ἀπὸ τὸν ναὸ γιὰ τὴν παρέλασι.

Ἐπὶ κεφαλῆς της βρίσκεται ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ γέρους σκαπανεῖς της. Ἕνας πατριώτης ποὺ δὲν παρέλειψε οὔτε στιγμὴ χωρὶς νὰ δείξῃ τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς του. Ὁ φαλαγγάρχης καὶ συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Κουλουράκος, ἀπόστρατος λοχαγὸς τῆς Ἀεροπορίας. Τὸ πλῆθος τώρα τοῦ κόσμου κατέκλυσε τὸν ἑκατέρωθεν τῶν ὁδῶν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ Βασιλέως Γεωργίου ὡς καὶ τῆς πλατείας Ἐλευθερίας χῶρον. Καὶ ὅταν ἀπὸ τὸ βάθος τῆς δευτέρας πρόβαλε ὑπερήφανη ἡ σημαία τῆς φάλαγγος, ὅλων τὰ βλέμματα στράφηκαν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Προσοχή !! Ἡ νεότης περνοῦνε!...

Ὁ κόσμος μ' ἀγωνία κρατεῖ τὴν ἀναπνοήν του. Στὶς ψυχὲς ὅλων ἐκείνων τῶν χιλιάδων ποὺ δὲν εἶχαν νάδαν τέτοιο θέαμα ποτὲ ἄλλοτε στὴν ζωήν των, ξεχειλίζει ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια. Γιατὶ δὲν πρόκειται νὰ δοῦν οὔτε ἐπιστράτους καὶ οὔτε τὸν συρφετὸν τῶν «λαϊκῶν ἐλευθερῶν» τῆς Φιλελευθέρας Δημοκρατίας.

Ἐδῶ 300 νέοι, ποὺ προσῆλθαν αὐθόρμητα στὸ προσκλητήριο τῆς Φάλαγγος, γιὰ νὰ πυκνώσουν τὶς τάξεις της, μὲ ὑπερηφάνεια καὶ τάξι. Μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ πειθαρχία, μὲ τὸ διάβα τους, δίδουν τὸ παράδειγμα στὴν ὑπόλοιπη γενεά, ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ γιὰ νὰ δημιουργήσῃ τὸν κόσμο καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν δοξασμένη ἱστορία του...

Στὴν ἐμφάνισι τοῦ τιμητικοῦ ἀποσπάσματος, τῆς σημαίας τῆς Ε.Ο.Ν., ἐν στολῇ τὰ πλήθη ἠλεκτρίζονται. Μιὰ ἀπέραντος ἰαχὴ γεμίζει τὸν ἀέρα. Τὰ πλήθη τώρα χειροκροτοῦν διαρκῶς. Ὁ φαλαγγάρχης ποὺ βρισκόταν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐπὶ κεφαλῆς, λαμβάνει θέσιν στὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς πλατείας πλάϊ στὸν Ἐπόπτην καὶ μὲ τεταμένον τὸν βραχίονα χαιρετᾷ τοὺς παρελαύνοντας φαλαγγίτας. Ἡ στιγμὴ αὐτὴ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ καὶ ἡ Ε. Ο. Ν., στὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἔθνους, τόσας στηρίζαν ἐλπίδας, ἀποδεικνύει ἐδῶ κάτω στὴν ὕπαιθρο τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὅτι δὲν εἶχαν ἄδικον.

Οἱ 300 νέοι τῆς Φάλαγγος Κατερίνης, ποὺ ἔσπευσαν αὐθόρμητα νὰ πυκνώσουν πρῶτοι τὶς τάξεις της, ἐντὸς ὀλίγου θὰ πολλαπλασιασθοῦν γιὰ ν' ἀποτελέσουν μαζὶ μὲ τὶς φάλαγγες τῶν ἄλλων περιφερειῶν τῆς Μακεδονίας, τὸ ἰσχυρότατον κοινωνικὸν ἔρεισμα πάνω στὸ ὁποῖον θὰ σπάσῃ κάθε ὕπουλη ἐνέργεια, κάθε ἀντεθνικὴ προσπάθεια ἔσωθεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελῇ τὰ βάθρα τοῦ Νέου Κράτους.

Ἡ Νεολαία τῆς Κατερίνης καὶ τῶν Πιερίων, γεμάτη ζωὴ καὶ θέλησι, βαδίζει πλέον ἀποφασιστικὰ πρὸς τὸν μεγάλον προορισμόν της. Ἂς τῆς ἀνοίξωμεν τὸν δρόμον της κι' ἂς εὐχηθῶμεν ὁλοψύχως τὴν ἐπιτυχίαν.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΓΙΟΣΜΑΣ

* * *

ΑΓΙΟΣ ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ 22 Μαρτίου 1938

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Κάτι ἔλειπε ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸ συμπλήρωσες σὺ μὲ τὴν ἔκδοσίν σου. Ἔλειπε ὁ δημοσιογραφικὸς ὁδηγὸς τῆς Νεολαίας, ὁ ὁδηγὸς ποὺ ἔρχεται σὲ ἄμεσο ἐπαφὴ μὲ τὴ Νεολαία καὶ τὴν ὁδηγεῖ σὲ ἀνώτερα πεπρωμένα, στὸ μεγαλεῖο τῆς Πατρίδος μας, στὸ δρόμο τῆς ἀρετῆς τοῦ Ἡρακλέους, στὸ δρόμο ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936, ὁ σιδηροῦς Ἄνθρωπος, ὁ χαλύβδινος Κυβερνήτης μας ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἑλληνόπουλο κι' ἐγὼ πραγματικὸ χαιρετίζω ἀπὸ μακρυὰ ἀπὸ τὸ χωριό μου τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο τῆς Σάμου τὴν ἔκδοσί σου μὲ ἀληθινὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ χαρά.

ΔΗΜ. ΝΙΚΑΛΑ ΚΑΙΝΑΣ

* * *

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Σὺ εἶσαι ὁ κῆρυξ τῶν νέων κρατικῶν κατευθύνσεων. Εἰς σὲ κάθε Παρασκευὴ πρωῒ εὑρίσκω ἀγαλλίασιν καὶ χαράν, διαβάζοντας τὰς πλουσίας καὶ ὠφελίμους εἰς περιεχόμενον σελίδας σου. Γνωρίζω ὅτι τὸ ἔργον σου εἶναι βαρύ, ἀλλὰ μὲ τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον σὲ διακρίνει καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅλοι ἡμεῖς οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος θὰ σὲ βοηθήσωμεν, προσπάθησε νὰ φέρῃς εἰς πέρας τὸ βαρὺ ἔργον σου.

Πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἦσαν κατὰ τὴν κομματικὴν ἐποχήν. Βλέπω μὲ εὐχαρίστησιν εἰς τὴν ὑποδ)σιν Ἀθηνῶν, ὅτι ὅλοι οἱ νέοι ποὺ γράφουν εἶναι γεμᾶτοι χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια διότι εἰσέρχονται εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ τρίτου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὅλοι οἱ νέοι μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχηγόν μας θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν Πατρίδα μας καὶ ἂν παραστῇ ἀνάγκη θὰ θυσιασθοῦμε δι' αὐτὴν καὶ τὸν Ἀρχηγόν μας, τοῦ ὁποίου τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς Νεολαίας εἶναι μεγάλο. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ ἀνέλαβεν τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἔθνους μας ἔστρεψε ὁλόκληρον τὴν προσοχήν του εἰς τὴν Νεολαίαν ποὺ κατὰ τὴν ἔκφρασίν του ἀποτελεῖ τὴν χρυσῆν ἐλπίδα τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΤΡΟΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ
Φαλαγγίτης Ὑποδιοικήσ. Ἀθηνῶν

* * *

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Στὶς σελίδες σου, στὸν ἱερὸ αὐτὸ βωμὸ π' ἀνάβουν τὴ φλόγα σὲ κάθε Ἑλληνικὴ ψυχή, βρίσκω κάτι ποὺ μὲ συγκινεῖ, μὲ συναρπάζει. Νἄναι ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν νέων Ἑλλήνων ποὺ τὸν δίνουν ἀνάγλυφο οἱ σελίδες σου ; Νἄναι τὸ ξύπνημα τῆς ψυχῆς των ὕστερα ἀπ' τὸν βαρὺ ψυχοφθόρο λήθαργο ; Ναί, καὶ τὰ δύο. Εἶναι ἡ ἐξόρμησι, εἶναι ἡ ὁρμὴ τοῦ χειμάρρου ποὺ τρέχει στὸ ἐθνεγερτήριο σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Φυλῆς. Εἶναι τὰ νειᾶτα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΗΜ. ΚΑΜΠΑΝΑΟΣ

* * *

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ πλημμυρισμένη τὴν καρδιὰ ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ χαιρετίζω τὴν ἔκδοσί σου ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴ ἐξυγίανσι τῆς νεότητος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΛΙΟΛΙΤΣΑΣ
Φαλαγγίτης Ἄργους

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΔΙΩΡΙΣΘΗ Ο κ. Δ. ΧΑΪΜΑΝΤΑΣ

ΟΡΓΑΝΟΥΤΑΙ ΕΚΔΡΟΜΗ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Τὸν παραιτηθέντα διοικητὴν τῆς Δ.Α.Σ. διεδέχθη ὁ ὑποδιοικητὴς Α΄ κ. Δημ. Χαϊμαντάς.

Τὴν Δευτέραν εἰς μίαν συγκέντρωσιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ φαλαγγιτῶν τῆς Δ.Α.Σ., ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων τοῦ νέου διοικητοῦ, ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Δ.Α.Σ. κ. Πολυχρονάκος, ἀνέγνωσε τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καθὼς καὶ τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ κ. Χαϊμαντᾶ.

Κατόπιν ὁ κ. Διοικητὴς εἶπε πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς μερικοὺς ὡραίους λόγους συστήσας τὴν αὐτὴν ἐργατικότητα καὶ προθυμίαν τὴν ὁποίαν ἔδειξαν ἕως σήμερον.

Ἀνηγγέλθη δὲ καὶ ἡ προσεχὴς ἐκδρομὴ τριῶν διμοιριῶν τῆς Δ.Α.Σ. εἰς τὰ σύνορα, ἡ ὁποία ἐπροξένησε μεγάλην χαρὰν εἰς τοὺς φαλαγγίτας.

Συγχαρητήρια πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς ἀπεστάλησαν εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, θερμὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα, μὲ λόγια πλήρη πατριωτισμοῦ καὶ ἐνθαρρύνσεως στὸ μεγάλο ἔργο ὑπὲρ τῆς Νεολαίας τοῦ τόπου.

Παρόμοια τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν ἐκ Τραγάτου, ἐκ Ματαράγκας, ἐκ Κύμης, ἐκ Βόλου, ἐξ Ἀγρινίου, ἐξ Ἐδέσσης, ἐκ Πολυγύρου, ἐξ Ἡγουμενίτσης, ἐκ Κάστρου, ἐκ Σπάτων, ἐκ Φιλιατῶν, ἐκ Μπιζανίου, ἐκ Πλατάνου.

Εὐχαριστίαι τῶν συναδέλφων τῆς Αἰτωλοακαρνανίας

«Δύο χιλιάδες Αἰτωλοακαρνάνες Φαλαγγῖται μετασχόντες τῆς ἐν Ἀθήναις μεγαλοπρεποῦς τελετῆς ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἡμῶν ἐπετείῳ καὶ τυχόντες τῶν δαψιλῶν περιποιήσεων ἐκ μέρους πάντων τῶν συναδέλφων τῶν ἐν Ἀθήναις μᾶς ἐπεφόρτισαν νὰ ἐνώσωμεν τὰς εὐχαριστίας των καὶ τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης των μὲ τὰ ἰδικά μας τοιαῦτα πρός : 1) Τὸν κ. Γενικὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς ὑποδοχῆς, περιποιήσεως καὶ προπομπῆς 2.000 νέων. 2) Πρὸς πάντας τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς, φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον συναδελφικὴν ἀλληλεγγύην πρὸς τοὺς Αἰτωλοακαρνάνας συναγωνιστάς των καὶ 3) Πρὸς πάσας τὰς Φαλαγγιτρίας καὶ Σκαπανίσσας διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀβρότητα, καλωσύνην των καὶ εὐγένειαν μεθ' ἧς μᾶς περιέβαλλον καὶ ἥτις θὰ μᾶς κρατῇ πάντοτε σκλάβους, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου θὰ μᾶς εἶναι ὑπόδειγμα ἀρετῶν Φαλαγγιτῶν, πρὸς ἃς θὰ κατατείνωμεν.

Ἀπείρως εὐχαριστοῦμεν πάντας καὶ πάσας καὶ σᾶς ἀναμένομεν στὸ Μεσολόγι μας κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Ἐξόδου νὰ ἀνταποδώσωμεν ἐλάχιστον ἐκ τοῦ ὀφειλομένου μεγάλου φόρου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης».

Ὁ Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. Αἰτωλοακαρνανίας

ΑΝΑΣΤ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΣ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΝΕΑΡΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΡΙΩΝ ΜΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Πειραιῶς συνεκεντρώθησαν αἱ φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς γείτονος καὶ αἱ δόκιμοι φαλαγγίτισσαι δι' ἐπιθεώρησιν τῆς Ἀνωτέρας Διοικητρίας τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος κ. Μαντζούφα.

Ἡ Ἀνωτέρα Διοικήτρια τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων συνοδευομένη ἀπὸ τὴν δίδα Βουράκη τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τὴν ὑπασπίστριάν της δίδα Μαντζούφα, ἐγένετο δεκτὴ ἐνθουσιωδέστατα καὶ μὲ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ μας Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἀνεγνώσθη ἡ κάτωθι ἐμπνευσμένη ἡμερησία διαταγή—ἡ πρώτη της διαταγή—τῆς κ. Μαντζούφα: (Ἡ διαταγὴ δημοσιεύεται εἰς τὴν 9ην σελίδα).

Μετὰ τὴν κυρία Μαντζούφα ὡμίλησε ἡ δὶς Βουράκη ἡ ὁποία μεταξὺ ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Φαλαγγίτριαι καὶ Σκαπανεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Πειραιῶς.

Πρὶν ἡ προχωρήσω θεωρῶ καθῆκον μου ἐπιβεβλημένον νὰ δηλώσω τὴν χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην τῶν φαλαγγιτισσῶν διὰ τὴν τόσω μεγάλην τιμὴν ποὺ μᾶς κάνει ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις Θηλέων Ἑλλάδος ἐρίτιμος κ. Μαντζούφα νὰ εὑρίσκεται μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὄχι μόνον ἁπλῶς νὰ εὑρίσκεται ἄλλοι καὶ νὰ ἐργάζωνται αὔκνως καὶ παραδειγματικὰ γιὰ μᾶς, νὰ δίδῃ σὰν πρώτη φαλαγγίτισσα αὐτὴ τὸν παλμὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ποὺ ὅλες σήμερα ἀναλαμβάνομεν κάτω ἀπὸ τὸ στιβαρὸ χέρι τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου.

Ἡ Ε.Ο.Ν. ἐμπνευσμένη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου καὶ πηδαλιουχουμένη ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου ἔγινε γιὰ μᾶς, ἔγινε γιὰ σᾶς, γιὰ τὴν Νεολαία ὁλόκληρη.

Ἡ Ἑλλάς μας ἡ χώρα μὲ τὴν ἀρχαιότερη, μεγαλύτερη καὶ ὡραιότερη ἱστορία, ἡ Ἑλλάς μας αὐτὴ κινδύνευσε νὰ χαθῇ, νὰ ὑποχωρήσῃ μπρὸς στὶς ἀναξιότητες, στὶς βρωμερότητες ποὺ καθημερινὰ τὴν ἔπλητταν, κινδύνευσε νὰ γίνῃ θῦμα τῶν πολιτικῶν διαμαχῶν τῶν ἐσωτερικῶν ἐρίδων καὶ παθῶν.

Εὐτυχῶς γι' αὐτήν, εὐτυχῶς γιὰ μᾶς ἡ κρίσιμη αὐτὴ ἐποχὴ ἐπέρασε μὲ τὸ γλυκοχάραγμα τῆς αὐγῆς τῆς 4ης Αὐγούστου ὅταν ὁ Ἐθνικός μας Κυβερνήτης ἔθετε τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ Νέου Κυριάρχου Κράτους ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔφερνε τὰ βήματά του πρὸς τὸ φῶς, πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1936, τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν Ἐθνικὴν ἐπέτειον τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ὁ Ἐθνικός μας Κυβερνήτης σάλπιζε τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα γιὰ ἕναν ἀγῶνα, ἁγνόν, ὑψηλόν, ἀνώτερον, ἰδανικώτερον. Τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ Πίστεως, Πατρίδος Οἰκογενείας τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ Ἔθνους μας.

Κι' ἐσάλπισε γιὰ μᾶς, ἔρριψε τὸ σύνθημα του Π. Α. Ν. σὲ μᾶς, γιατὶ ὁ ἀγών μας αὐτὸς εἶνε τραχὺς καὶ δύσκολος καὶ σὲ τέτοιους ἀγῶνας ἡ τιμὴ τῆς πρωτοπορίας ἀνήκει σὲ σᾶς, ἀνήκει σὲ μᾶς τὴν Νεολαίαν ὁλόκληρη.

Γιατὶ σὲ μᾶς δὲν ἁρμόζει ἀπάθεια ἡ ἀπογοήτευσις καὶ δειλία μπρὸς στὶς ἀναξιότητες ποὺ συναντᾶμαι γύρω μας, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἁρμόζει σὲ μᾶς σὰν νέοι ποὺ εἴμαστε τὸ μονομερὲς κτύπημα τῶν ἀναξιοτήτων αὐτῶν ποὺ δὲν εἶνε παρὰ μιὰ καλοπροαίρετη μὲν ἀλλὰ στεῖρα ἀντίδρασις ἀνάρμοστη γιὰ νέες καὶ γιὰ τὶς Ἑλληνοποῦλες.

Ἡ Ἑλλάς μας, ἡ χώρα αὐτὴ ποὺ ἐδῶ καὶ 3.500 χρόνια δὲν γνώρισε παρὰ Νίκην καὶ Δόξαν πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ ἐφόσον ὑπάρχουν ἀκόμη γνήσιοι Ἕλληνες. Καὶ γνησίους Ἕλληνας θὰ βρῇ κανεὶς στὴν Νεολαία ἢ μᾶλλον τὴν Νεολαία ὁλόκληρη γιατὶ μόνον αὐτὴ δὲν παρεσύρθη οὐδέποτε ἀπὸ οὐδένα «ἰδεολογικὸν» δῆθεν πάθος.

Κι' αὐτὸ τὸ γνωρίζουν καλὰ ἐκεῖνοι ποὺ ρίχνουν τὸ σύνθημά των Πίστη, Ἀγών, Νίκη, γιὰ ἕναν ἀγῶνα πνευματικῆς ἀνυψώσεως τῆς μητρός μας Ἑλλάς.

Πρέπει ὅλες μαζύ, κάτω ἀπὸ τὸ ἴδιο ἱερὸ πανὶ τῆς Σημαίας μας νὰ γίνουμε ἐθελονταὶ στρατιῶται τῆς ἰδέας. Πρέπει ν' ἀγωνισθοῦμε ὅλες μαζὺ γιὰ τὴν ἀναστήλωσι τῶν ἱερῶν ἰδανικῶν τῆς Ἑλλάδος τῆς Χώρας ποὺ ἐδῶ καὶ 30 αἰῶνες τώρα ἐξαπέστειλε εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος τὸν πολιτισμόν της, τῆς χώρας ποὺ ἐφώτισε τὴν οἰκουμένη ὁλόκληρη μὲ τὴ ἀπλαυγὴ πνευματικὰ της φῶτα.

Ἔχουμε τὴν λαμπρότερη ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ βαρύτερη, σὲ μᾶς δὲ ἀπόκειται νὰ γίνουμε ἀντάξιες της γιὰ νὰ τὴν δεχθοῦμε.

Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο ἱδρύθη ἡ Ε.Ο.Ν. ἀπὸ τὸν ἀκάματο Ἐθνικὸν Κυβερνήτην».

Ο κ. ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησε καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς κ. Σκανδάλης, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

Φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπανίσσαι τοῦ Πειραιῶς,

Ἀπὸ τὸ ἕνα ἕως τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, ἀκούεται ὁ ἀντίλαλος τοῦ συναγερμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Τὸ σάλπισμα τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου «σήκω ἐπάνω Ἑλληνικὴ Νεολαία» συνεκλόνισε, συνεκίνησε καὶ συνήρπασε τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἡ ὁποία σπεύδει μὲ συγκινητικὸν ἐνθουσιασμὸν νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὴν ἱερὰν σημαίαν τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν ἀναγάγῃ εἰς μεγαλεῖον. Ἀγόρια καὶ κορίτσια τῆς Ἑλλάδος βαδίζουν ἀδελφωμένα ἐμπρός.

«Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα». Κουρασμένα καὶ πικραμένα τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ὕστερα ἀπ' τὸν μαῦρο διχασμὸ ποὺ κρατοῦσε χωρισμένο τὸν Ἑλληνισμό, δέχτηκαν σὰν ἀπολύτρωσι τὴ φωνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ.

Ἡ Νεολαία τοῦ Πειραιῶς, μπρὸς στὸ γενικὸ συναγερμὸ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἀσυγκίνητος.

Νέοι καὶ νέες συνηγέρθησαν καὶ διετράνωσαν τὴν μεγάλην των ἀπόφασιν νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος.

Ἀπὸ σήμερον ξεχωριστὰ ἀπὸ τοὺς φαλαγγίτας θὰ ἀγωνισθῆτε στὸν ἴδιο ὅμως πάντα δρόμο γιὰ νὰ φέρωμαι μαζὺ τὴν σκυτάλην πρὸς τὴν νίκην καὶ τὸν θρίαμβον. Ἐμπρὸς λοιπὸν Ἑλληνικὴ Νεολαία.

Βέβαιος διὰ τὴν νίκην σᾶς προσκαλῶ νὰ ἀναφωνήσωμεν :

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς !
—Ζήτω ὁ Διάδοχος !
—Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης!
—Ζήτω ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος !
—Ζήτω ἡ Ἀνωτάτη Διοικήτρια!
—Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία !

Ζητωκραυγαὶ καὶ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιώδεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἐκάλυψαν τὰ τελευταῖα λόγια τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς.

Ἀκολούθως ὡμίλησε πρὸς τὰς συγκεντρωμένας φαλαγγίτισσας καὶ σκαπανίσσας ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης δὶς Βουράκη εἶπουσα τὰ ἑξῆς :

ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ.-Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΣ ΥΠΟΔΟΧΗ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΠΑΛΟΥΚΙΑ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὑπὲρ πεντακόσιοι φαλαγγῖται μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν τετραρχίαν τῆς 6ης Φάλαγγος Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Πειραιῶς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Διοικητὴν τῆς Ὑποδιοικήσεως κ. Κ. Σπανδάλην ἐξέδραμον εἰς Σαλαμῖνα διὰ τοῦ βοηθητικοῦ τοῦ στόλου «Κοργιαλένιος».

Κατὰ τὸν παράπλουν τῆς νησῖδος Ψυταλείας διακόψαντες τὸν πλοῦν ἀπέδωκαν τιμὰς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς νησῖδος εὑρισκόμενον μνημεῖον τοῦ ἀφανοῦς Ναύτου, ρίψαντες δάφνινον στέφανον εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τοὺς ἥρωας τοῦ Ναυτικοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος, μεθ' ὃ ἐσυνέχισαν τὸ ταξεῖδι των.

Ἅμα τῷ κατάπλῳ εἰς τὸν Β. Ναύσταθμον ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἐνῷ τὰ παρατεταγμένα πληρώματα τῶν ὁρμούντων πολεμικῶν πλοίων ἐχαιρέτων αὐτούς.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν των κατηυθύνθησαν εἰς Παλούκια ὅπου ἔτυχον θερμῆς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Μετὰ ὀλιγόωρον παραμονὴν ἀνεχώρησαν δι' Ἀμπελάκια ὅπου οἱ κάτοικοι ἀπὸ πρωΐας ἀνέμενον αὐτούς, συγκεντρωμένοι εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ηὐχήθη δι' ὀλίγων τὸ «καλῶς ὡρίσατε» ὁ δὲ Διοικητὴς κ. Σκανδάλης ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζητωκραυγῶν ἀνέπτυξε τοὺς Ἐθνικοὺς σκοποὺς τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἦτο τόσος ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων, ὥστε ὅλοι σχεδὸν ἐζήτουν νὰ τοὺς δώσουν στολάς, δι' αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα των.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Διοικητὴς συνεσκέφθη μετὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε.Ο.Ν. Μεθ' ὃ παρετέθη ὑπὸ τῆς Κοινότητος γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, ὁ διοικητὴς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἅπαντες οἱ προύχοντες τοῦ χωρίου. Ἀντηλλάγησαν θερμαὶ προπόσεις ὑπὲρ Ε. Ο. Ν. καὶ ἐν μέσῳ πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων ἐχορεύθησαν τοπικοὶ χοροὶ ἀπὸ φαλαγγίτας καὶ ἐντοπίους μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς.

Ἀπὸ τὰ Ἀμπελάκια οἱ φαλαγγῖται κατηυθύνθησαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαλαμῖνος ὅπου ἡ ἐμφάνισίς των προκαλεῖ θύελλαν χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν. Παρήλασαν διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἐνώπιον πρωτοφανοῦς κοσμοσυρροῆς καὶ ἐστάθησαν πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ ἥρωος Καραϊσκάκη καὶ τῶν πεσόντων εἰς τὸ ὁποῖον κατέθεσαν στέφανον ἐκ δάφνης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος μετὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν καὶ τοὺς προσέφεραν ἀναψυκτικὰ ἐνῷ οἱ φαλαγγῖται ἔψαλλον τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Μετὰ ὀλιγόωρον συνεργασίαν τοῦ Διοικητοῦ μετὰ τῶν ἀρχῶν ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ οἱ ἐκδρομεῖς φαλαγγῖται κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν τοὺς ἔκαμαν οἱ κάτοικοι τῆς ἱστορικῆς νήσου ἀνεχώρησαν εἰς Β. Ναύσταθμον ὅπου ἐπιβιβασθέντες τῆς Εὐκαιρίας ἔφθασαν εἰς Πειραιᾶ τὴν 9ην ἑσπερινήν.

ΕΤΕΛΕΣΘΗ ΕΙΣ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΩΣ Η ΕΘΝ. ΕΟΡΤΗ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ, Μάρτιος.— Μεγαλοπρεπῶς ἑωρτάσθη ἐφέτος ἡ ἑορτὴ τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας ἐν τῇ πόλει μας. Ἀπὸ ἐνωρὶς ἤρχισε νὰ κατακλύζεται ὁ αὐλόγυρος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Περὶ ὥραν δὲ 10 καὶ 30 χοροστατοῦντος τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου Πηλουσίου ἐτελέσθη δοξολογία, εἰς ἣν παρέστησαν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, ἡ κοινοτικὴ ἐπιτροπή, τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων σωματείων, ὁ φιλέλλην κ. Ἐσκροῦ γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἐργοστασίων τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἡ μαθητιῶσα νεολαία τῶν κοινοτικῶν μας ἐκπαιδευτηρίων κ. ἄ. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἅπαντα τὰ σώματα παρήλασαν, καθὼς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ παροικία μὲ στρατιωτικὴν ἐμφάνισιν κατευθύνθησαν εἰς τὸ Προξενικὸν κατάστημα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Ἑλλ. Φιλαρμονικήν, ὅπου ὁ κ. Πρόξενος ἐνώπιον πολλῶν χιλιάδων Ἑλλήνων ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν καὶ διὰ θερμῶν καὶ μεστῶν πατριωτικῶν λόγων παρώτρυνε ἵνα ἅπαντες οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαβιοῦντες Ἕλληνες ὦσιν ἡνωμένοι καὶ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β΄ τοῦ Συμφιλιωτοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου, νὰ ἐργασθῶμεν ἵνα ἡ Ἑλλὰς εὐημερήσῃ καὶ παραδώσῃ ταύτην εἰς τὴν νέαν γενεὰν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἅτινα ἐπαιάνισεν ἡ Ἑλλην. Φιλαρμονικὴ ἐν τῷ Προξενικῷ καταστήματι εἶνε τὸ ἐμβατήριον τῆς Ἐθνικῆς μας Νεολαίας «Ἐμπρὸς» τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως καὶ ἐχειροκροτήθη παρὰ τοῦ παρευρισκομένου πλήθους.

Τόσον ἡ Α. Ε. ὁ Διοικητὴς τῆς Διώρυγος, ὅσον καὶ ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων κρατῶν, καθὼς καὶ πλεῖστοι ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς ἑταιρείας τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ, παρευρέθησαν ἐν τῷ προξενικῷ καταστήματι καὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη των.

Ἡ λαμπρὰ αὐτὴ ἑορτὴ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος εἰς τὰ χρονικὰ τῆς πόλεώς μας Περὶ ὥραν 12.30 μ.μ. τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος ἤρχισε νὰ διαλύεται μὲ βαθεῖαν ζωγραφισμένην τὴν χαρὰν εἰς τὸ πρόσωπον.

Ἡ Ἑλλην. Φιλαρμονικὴ μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἐπορεύθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προέδρου ἰατροῦ κ. Ι. Κωνσταντινίδη, ὅπου ἔρρευσεν ὁ καμπανίτης, ἡ δὲ δὲ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸ «Γυιὸ τοῦ Ἀετοῦ» καὶ τὸ ἐμβατήριον τῆς Ἐθνικῆς μας Νεολαίας «Ἐμπρὸς». Αἱ δεσποινίδες Κωνσταντινίδη καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἀκούραστοι καὶ μὲ χαρὰν περιποιήθησαν ἅπαντας τοὺς παρευρισκομένους.

Ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ στὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον κ. Ν. Μουσούρην καθὼς καὶ ἅπαν τὸ Δ. Σ. διὰ τὴν κεραυνοβόλον ἐνέργειάν του, ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς, ἡ ὁποία ὡρισμένως δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν ἑορτήν, ἐὰν εὑρίσκετο ὑπὸ τὸ παλαιὸν καθεστώς.

Γ.Ο.Σ.

Νέα ἀπὸ τὸ τμῆμα Μουζακίου

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἱδρύσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας στὴ Ζάκυνθο οἱ νέοι τῆς Κοινότητος Μουζακίου ἵδρυσαν τμῆμα Νεολαίας. Ἤδη εἰς τὸ τμῆμα Μουζακίου ὑπάγονται περίπου 40-45 φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς.

Ἔχουν ἐνοικιάσει γραφεῖα καὶ ἐκεῖ κάθε βράδυ συγκεντροῦνται οἱ φαλαγγῖται συζητοῦν διὰ τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν, διὰ τὸν Μεγάλον μας Ἀρχηγό, καὶ διαβάζουν μὲ ἐνδιαφέρον τὸ περιοδικόν τους.

Εἶναι ἀφάνταστος ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν νέων αὐτῶν χωρικῶν τῆς Κοινότητος Μουζακίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΦΑΚΟΥ

Δύο ἐπιτυχεῖς φωτογραφίαι τῶν σχηματισμῶν Πειραιῶς οἱ ὁποῖοι ἐξέδραμον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς Σαλαμῖνα.

Δεξιά: Ἕνας ἠθοποιὸς τοῦ Χόλλυγουντ, ὁ Στὴν Λῶρελ καὶ ἡ σύζυγός του διὰ νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὰς διαδόσεις ποὺ κυκλοφοροῦσαν ὅτι δῆθεν διεζεύχθησαν, ἐτέλεσαν διὰ δευτέραν φορὰν τοὺς γάμους των καὶ ἐκάλεσαν ὅλους τοὺς καλοθελητὰς νὰ παραστοῦν εἰς αὐτούς! Εἰς τὴν εἰκόνα, τὸ ζεῦγος τῶν διγάμων συζύγων εὐθὺς μετὰ τὴν τελετήν. Ἀριστερὰ: Αὐστριακὸς στρατὸς ἐπεσκέφθη τὸ Βερολῖνον. Εἰς τὴν εἰκόνα μας φαίνεται τὸ 1ον Σύνταγμα πεζικοῦ παρελαῦνον πρὸ τῆς Μπράντεμπουργκερ-Τόρ.

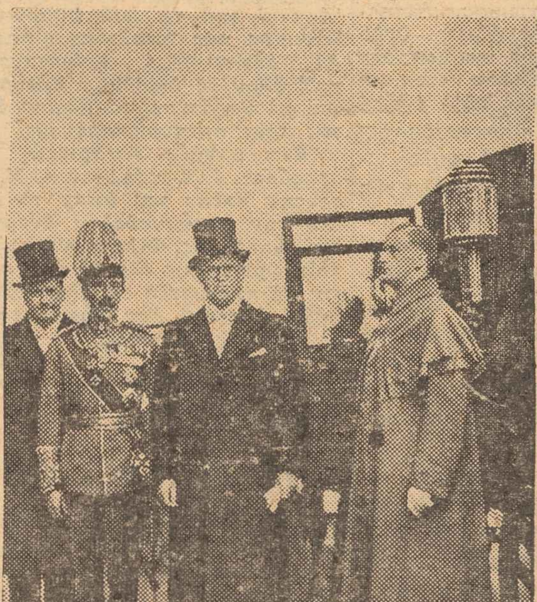

Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Λονδίνῳ κ. Κέννεντυ, κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Μπούκιγκχαμ, ὅπου παρουσίασε εἰς τὸν βασιλέα τὰ διαπιστευτήριά του. Ἀριστερά του ὁ πρύτανις τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος σὲρ Σίδνεϋ Clive

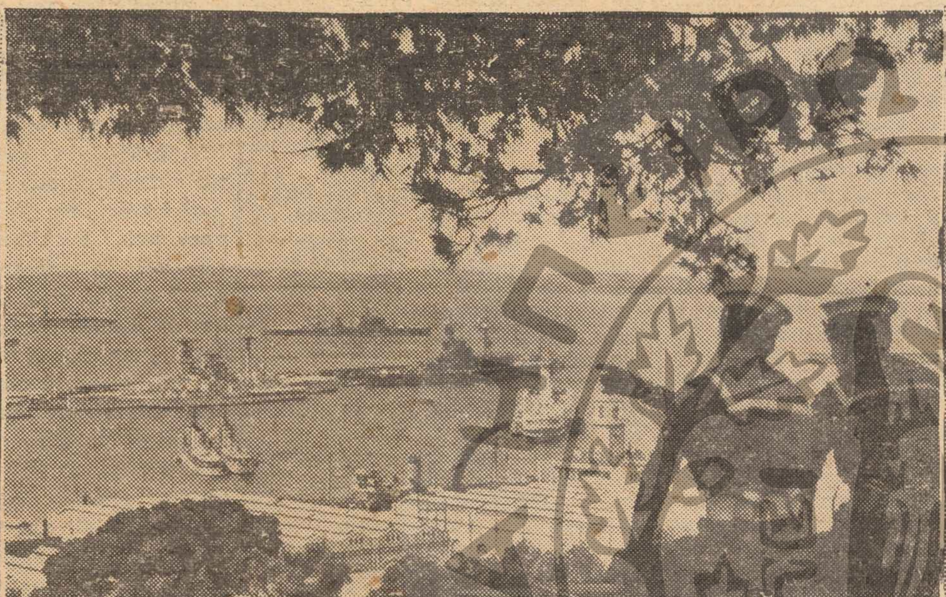

Ἄποψις τοῦ λιμένος τοῦ Γιβραλτὰρ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, ὅστις ἐκτελεῖ ὅπου ἀγκυροβολοῦν μερικαὶ μονάδες κατ᾿ αὐτὰς γυμνάσια εἰς τὴν Μεσόγειον

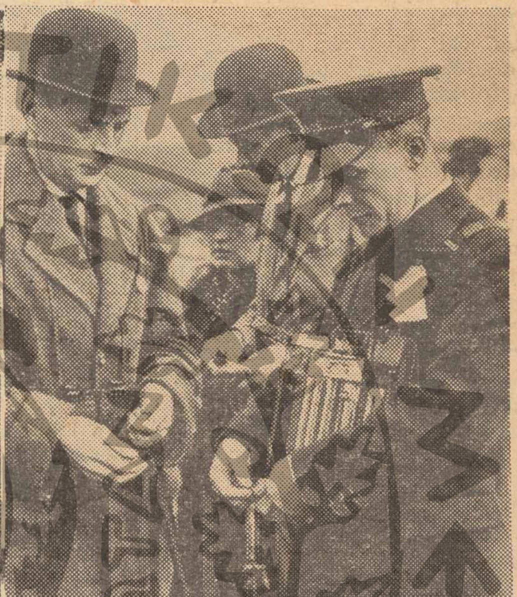

Κατὰ τὰς ἱπποδρομίας τοῦ Τσέλτενχαμ, εἰσήχθη εἰς νεωτερισμὸς ὅστις ἔτυχε γενικῆς ἐπιδοκιμασίας. Ἕνας ὑπάλληλος μὲ εἰδικὴν συσκευὴν περιέχουσαν τὰ χρήματα πληρώνει ἀμέσο εἰς τοὺς θεατὰς τὰ στοιχήματα καὶ τσι ἀπαλάσσονται τοῦ κόπου νὰ μετ βοῦν εἰς τὸ ταμεῖον.